யினமீ னிகன்மாற வென்ற சினமீ
னெறிசுறா வான்மருப்புக் கோத்து நெறிசெய்த
நெய்தனெடுநார்ப் பிணித்தியாத்துக் கையுளர்வின்
யாழிசைக் கொண்ட வினவண் டிமிர்ந்தார்ப்பத்
தாழா துறைக்குந் தடமலர்த் தண்டாழை
வீழூச லூங்கப் பெறின்;

மாழை, மடமான் பிணையியல் வென்றாய் நின்னூசல்
கடைஇயா னிகுப்பநீ யேங்காய் தடமென்றோ
ணீத்தான் றிறங்கள் படர்ந்து;

நாணினகொ றோழி நாணினகொ றோழி
யிரவெலா நற்றோழி நாணின வென்பவை
வாணிலா வேய்க்கும் வயங்கொளி யெக்கர்மே
லானாப் பரிய வலவ னளைபுகூஉங்
கானற் கமழ்ஞாழல் வீயேய்ப்பத் தோழியென்
மேனி சிதைத்தான் றுறை;

மாரிவீ ழிருங்கூந்தன் மதைஇயநோக் கெழிலுண்கட்
டாழ்நீர முத்தின் றகையேய்க்கு முறுவலாய்
தேயாநோய் செய்தான் றிறங்கிளந்து நாம்பாடுஞ்
சேயுய ரூசற்சீர் நீயொன்று பாடித்தை;

பார்த்துற் றனதோழி பார்த்துற் றனதோழி
யிரவெல்லா நற்றோழி பார்த்துற்றன வென்பவை
தன்றுணை யில்லாள் வருந்தினாள் கொல்லென
வின்றுணை யன்றி லிரவி னகவாவே
யன்றுதா னீத்த கரும்பணி வாடவென்
மென்றோ ணெகிழ்த்தான் றுறை;

கரைகவர் கொடுங்கழிக் கண்கவர் புள்ளினந்
திரையுறப் பொன்றிய புலவுமீ னல்லதை
யிரையுயிர் செகுத்துண்ணாத் துறைவனை யாம்பாடு
மசைவர லூசற்சீ ரழித்தொன்று பாடித்தை;

அருளினைகொ றோழி யருளினைகொ றோழி
யிரவெல்லாந் தோழி யருளினை வென்பவை
கணங்கொ ளிடுமணற் காவி வருந்தப்
பிணங்கிரு மோட்ட திரைவந் தளிக்கு
மணங்கம ழைம்பாலா ரூடலை யாங்கே
வணங்கி யுணர்ப்பான் றுறை;

எனநாம்,

பாட மறைநின்று கேட்டனை னீடிய
வானீர்க் கிடக்கை வயங்குநீர்ச் சேர்ப்பனை
யானென வுணர்ந்து நீநனி மருளத்
தேனிமிர் புன்னை பொருந்தித்
தானூக் கினனவ் வூசலை வந்தே.

இது வரைவு நீட ஆற்றாளாய தலைவியைத் தோழி அவன் முன் அருமைசெய்து அயர்த்தகாலத்து அவன் வரவினை யானறிந்து ஊசலாட நின்னைக்கொண்டுபோய் ஆடுகின்ற காலத்து யான் இயற்பழிக்க நீ இயற்படமொழிவது கேட்டு வந்து ஊசலை ஊக்கியவன் இக்காலத்து வருந்தவிடாது வருத்தமறிந்து வரைந்து கொள்வனென ஆற்றுவித்தது.

(இ - ள்.) பெருங்கடற் * * * பெறின்—எ-து, நோக்குங் காலத்து அப்பார்வையாலே பிறர்க்கு வருத்தமுண்டாக்குவதுந் தன்னில் இணையாத்துப் பூவினதழகைத்தன்னிடத்தேகொண்ட புகழ்ச்சியமைந்த அழகினையுடையதுமான கண்ணினையுடைய சாயலாய்! இணமான மீன்களது மாறுபாடுகெடத் தாக்கிவென்ற சினத்தையுடைய மீனாகிய எறியுஞ் சுறவினது மருப்பாற் செய்த பலகையைக் கோத்துப் புறவிதழொடித்த நெய்தற் பூவை நெடியநாரிலே தொடுத்து அழகுபெறக் கட்டிக் கையாலே வாசித்தலையுடைய யாழினது ஓசையைத் தம்மிடத்தே கொண்ட இனமான வண்டுகள் ஆர்ப்பரவஞ் செய்து பாடத் தாழாமற் தேன் துளிக்கும் அளவையுடைத்தாகிய மலரையுடைய தாழையினது விழுதாற் திரித்து இட்ட ஊசலை நீ போந்தூடப் பெறின், நீரையுடைய பெரிதாகிய கடலாகிய தெய்வத்தை நோக்கி நின்னிற் பிரியேன் என்று தெளிவித்து, உன்னுடைய திருந்தின இழையையுடைய மென்றோளைக் கூடினவன் அருமைசெய்தயர்த்த

தால் நினக்குண்டாகிய அரிய வருத்தத்தை யான் அவனை எதிர்ப்பட்டு மிகவுந் தீர்க்குவேன்போலே இராநின்றதென்றாள்; எ - று.

சாயல். ஈண்டுத் தலைவிக்கோர் பெயர்த்தன்மையாய் நின்றது. பெறிற் றீர்க்குவேன்போலுமென்க.

போலும் என்னும் முற்றுச்சொல் ஈற்றுமிசை உகரம் மெய்யொழித்துக் கெட்டுநின்றது. கோத்து யாத்து என்னுஞ் செய்தெனெச்சம் இட்ட என்னும் பெயரெச்சத்தோடு முடிந்தது.

"தாயத்தினடையா" என்னும் பொருளியற் சூத்திரத்தால் என் றோளென்றாள். இது மேல் வருவனவற்றிற்குங் கொள்க.

மாழை * * * படர்ந்து—எ-து, அதுகேட்டு ஊசலிடத்தேசென்ற தலைவியை நோக்கி இளமையையுடைய மடமான்பிணையினது நோக்கின் இயல்பை வென்றவளே! நின் றடமென்றோளைக் கைவிட்டவனுடைய கொடுமையினது கூறுகளைச் சொல்லிப் பாடி நீ ஏறின ஊசலை யான் உயரச்செலுத்தித் தாழ்த்து ஆட்ட நெடும்பொழுது ஆடாய் என்றாள்; எ - று.

நீள் காலத்தின் நீட்சியை உணர்த்திற்று.

* நாணினகொ * * * றுறை—எ-து, தலைவி அங்ஙனம் பாடாமையிற் றோழி தான் றோழீ! கானலிடத்துக் கமழ்கின்ற ஞாழற்பூவின் நிறத்தையொப்ப நின்மேனி பசப்பித்தவனுடைய துறையிடத்து ஒளியையுடைய நிலாவையொக்கும் விளங்குகின்ற நுரையினையுடைய இடுமணலின்மேலே ஓடும் அமையாத செலவுதனையுடையனென் ஞெண்டுகளென்று சொல்லப்படுமவை இப்பொழுது நம்மைக் கண்டு தம் அளையிலே புகாநின்றன; அங்ஙனம் புகுகையினாலே அத்துறைவன் நம்பாற் செய்த கொடுமையை நினைத்துத் தோழீ! நம்முன் றாம் நிற்றற்கு நாணினவோ? தோழீ! நம்முன் றாம் நிற்றற்கு நாணினவோ? எங்ஙனம் நாணினவாயிற் றோழீ! இராக்காலமெல்லாம் நாணிக்கிடந்தனவாய் இருக்குமென இயற்பழித்தாள்; எ-று.

துறையிடத்து அலவன் என்பவை என்க. என்பவை தோழியிற் பெயர்.

மாரிவீ * * * பாடித்தை—எ-து, அது கேட்டுத் தலைவி படாமையிற் பின்னுந் தோழி மழை விரும்புகின்ற பெரிய கூந்த

லையும் மதர்த்த நோக்கினது அழகையுடைய கண்ணினையும் தாழ்ந்த கடலிற் பிறந்த முத்தினது அழகை ஒக்கும் முறுவலினையுமுடையாய்! மாயாத நோயைச் செய்தவனுடைய கொடுமையின் கூற்றினைச் சொல்லி நாம் பாடும் மிக உயர்ந்த ஊசற்பாட்டை நீ ஒன்றுபாடுவாய் என்றாள். எ - று.

சீர் என்றது தாள அறுதியையுடைய ஊசற்பாட்டை.

பார்த்துற் * * * றுறை—எ-து, அது கேட்ட தலைவி பின்னும் பாடாமையிற் தோழி நம்மேல் அன்புற்றுப் புணர்ந்த அன்று தானெழுதிய கரும்பினது அழகு கெடும்படி மென்றோளை மெலிவித்தவனுடைய துறையிடத்து இனிய துணையோடு கூடிய அன்றிலென்று சொல்லப்படுமவை தன் துணையானவனை நீங்கினவள் வருந்தினளோ என்று கருதி இராக்காலத்தும் அழைத்தனவில்லை; ஆகையினாலே தோழீ! அவை நம்வருத்தத்தைப் பார்த்துத் தாமும்வருத்தமுற்றனபோலே இருந்தன; ஆதலால் நற்றோழீ! இரவெல்லாம் நம்வருத்தத்தைப் பார்த்துத் தாம்வருத்தமுற்றன என்றாள்; எ-று.

பாத்துற்றன பாடமாயிற் பிரிவுற்றனவென்க.

களைகவர் * * * பாடித்தை—எ-து, அது கேட்ட தலைவி களையையடித்துக் தனக்காக்கிக் கொள்ளுகின்ற கொடுங்கழியிடத்து நோக்கினார் கண்ணை வாங்கிக்கொள்ளும் அழகையுடைய பறவைத் திரள் திரைமோதுகையினாலே இறந்த புலானாற்றத்தையுடைய மீனை இரையாகத் தின்னுமதல்லது தாம் ஒன்றன் உயிரைப்போக்கி இரையாக அதனை உண்ணாத அருட் துறைவனை நாம்பாடும் அசைந்து வருதலையுடைய ஊசற்பாட்டை, நீ இயற்பழித்ததனை அழித்து, இயற்பட ஒன்று பாடுவாய் என்றாள்; எ - று.

அருளினகொ * * * றுறை—எ-து, அது கேட்ட தோழி அங்ஙனம் பாடாமையிற் தலைவி, மணம் நாறுகின்ற கூந்தலையுடையாரிடத்து உண்டாகிய ஊடலை அதுகண்டபொழுதே வளைந்து தீர்க்குமவன் துறையிடத்துத், திரட்டிகொண்ட இடுமணலாலே காவியென்று சொல்லப்படுமவை வருந்த, அவற்றைத் தம்மிற் பிணங்கிவருகின்ற கருமை தங்கிய பெருமையையுடையனவாகிய திரைகள் வந்து அம்மணலைக் கரைத்து அருள்பண்ணுகிற்கும்; ஆகையினாலே அத்திரைகள் தோழீ! அருளினவோ? தோழீ! அருளினவோ? தோழீ! ஏங்

வனும் அருளினவாயிற் றோழீ! இரவெல்லாம் அருளினவாயிருக்கு மென இயற்படமொழிந்தாள்; எ - று.

களவுகாலத்துத் தலைவி *"தன்வயி னுரிமையு மவன்வயிற் பரத்தையுங்" கூறுதற்கு உரியளென்றலின் அவன்வயிற் பரத்தைமை கூறிய காலத்து அதனை வணங்கித் தீர்த்தமை கருதி ஊடலை வணங்கி உணர்ப்பானென்றாள்.

காற்றுத் தூற்றிய மணலிடத்து அறல்வருத்தின காவியைத் திரைவந்து அளித்தாற் போல அலர்தூற்றுதலால் வருந்திய வருத்தத்தை நீக்கி நம்மை அளித்து வரைவனென உள்ளுறையுவமங் கொள்க.

எனநாம் * * * வந்தே—எ-து, அன்று அங்ஙனம் இயற்பழித்தும் இயற்படமொழிந்தும் யானும் நீயும் பாடச், சேர்ப்பன், பாட்டை மறையநின்று கேட்டனனாய் நீடிய வெண்மையையுடைத்தாகிய நீர்க்கிடக்கை விளங்குகின்ற நீர்மையையுடைய சேர்ப்பனை யான் ஊசல் ஊக்கென்றேனென்று உணர்ந்து, பின்பு யானென நம்மில் நீ மிகவும் மருளும்படி அவன் தேனினம் ஒலிக்கும் புன்னையைப்பொருந்திநின்று, பின்பு வந்து அவ்வூசலைத் தான் ஊக்கினன்; அற வருத்தம் அறிந்து வியவாநின்று நம்வருத்தம் அறிந்து வரைந்து கொள்வனென ஆற்றுவித்தாள்; எ - று.

கிடக்கை, கடல்; நீர், கழி.

இதனாற் றலைவற்கு ஆராய்ச்சி பிறந்தது.

இனி †"உணர்ப்புவயின்வாரா ஊடற்"கட் றோழி களவுகாலத்து நிகழ்ந்தமை கூறித் தலைவியை ஊடறீர்த்ததென்று கிளவிகூறி அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுளர்.

இஃது ஐஞ்சீரடி வந்த நெடுவெண்பாட்டாகிய தரவும் ஐஞ்சீரடுக்கிய குறுவெண்பாட்டும் நெடுவெண்பாட்டுங் கொச்சகமுந் தனைவிரவின கொச்சகவெண்பாவுங் கொச்சகமும் நெடுவெண்பாட்டுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் வந்த கொச்சகம். (கச)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், உ0-ம் சூத்.
† ,, , கற்பியல் கூ-ம் ,,

௧௩௨. ஊரவுநீர்த் திரைபொர வோங்கிய வெக்கர்மேல்
விரவுப் பல்லுருவின் வீழ்பெடை துணையாக
விரைதேர்ந்துண் டசாவிடூஉம் புள்ளின மிறைகொள
முரைசுமூன் றாள்பவர் முரணியோர் முரண்டப
நிரைகளி றிடைபட நெறிஇயாத்த விருக்கைபோற்
சிதைவின்றிச் சென்றுழிச் சிறப்பெய்தி வினைவாய்த்துத்
துறையகலம் வாய்சூழுந் துனிகடற் றண்சேர்ப்ப ;

புன்னைய நறும்பொழிற் புணர்ந்தனை யிருந்தக்கா
னன்னுதா லஞ்சலோம் பென்றதன் பயனன்றோ
பாயின பசலையாற் பகற்கொண்ட சுடர்போன்றாண்
மாவின தளிர்போலு மாணல மிழந்ததை ;

பன்மலர் நறும்பொழிற் பழியின்றிப் புணர்ந்தக்காற்
சின்மொழி தெளியெனத் தேற்றிய சிறப்பன்றோ
வாடுபு வனப்போடி வயக்குறு மணிபோன்றா
ணீடிறை நெடுமென்றோ ணிரைவளை நெகிழ்ந்ததை ;

அடும்பிவ ரணியெக்க ராடிநீ மணந்தக்காற் [றோ
கொடுங்குழாய் தெளியெனக் கொண்டதன் கொளையன்
பொறையாற்றா நுசுப்பினாற் பூவீந்த கொடிபோன்றாண்
மறைபிற ரறியாமை மாணுநோ யுழப்பதை;

எனவாங்கு ;

வழிபட்ட தெய்வந்தான் வலியெனச் சார்ந்தார்கட்
கழியுநோய் கைம்மிக வணங்காகி யதுபோலப்
பழிபரந் தலர்தூற்ற வென்றோழி
யழிபட ரலைப்ப வகறலோ கொடிதே.

இது வரைவு நீட்டித்துழிப் பகற்குறிவந்து நீங்குந் தலைவனை எதிர்ப்பட்டுத் தோழி, அவனொடு நாணு நெஞ்சலைப்ப வரைவுகடாயது.

(இ - ள்.) ஊரவுநீர்த் * * * றண்சேர்ப்ப—எ-து, முரைசு மூன்றை ஆள்கின்ற பாண்டியர் தம்மொடு மாறுபட்டோருடைய மாறு பாடு கெடும்படி நிரைத்த களிறுகள் ஏனைப்படைக்கு நடுவே நிற்கும் படி நெறியுண்டாகக் கம்பத்தோடே கட்டின இருக்கை போலே விர

வுதலையுடைய பலவடிவினையுடையவாய் இரையைத் தேடித் தின்று இளைப்பாறும்புள்ளினங்கள், தாம்விரும்பினபேடுகள் தமக்குத் துணையாக வலியினையுடைய கடலினது திரை வந்துபொரும்படி உயர்ந்த இடுமணலின்மேலே தங்குதல்கொள்ளத், தாஞ்சென்ற இடத்துத் தமக்கொரு கேடின்றித் தாம்போன காரியம் வாய்த்துவந்து தலைமைபெற்றுத் துறையிடத்தனவாகிய மரக்கலங்கள் இடத்தைச் சூழ்ந்து நிற்குந் தெளிந்த கடலையுடைய சேர்ப்பனே; எ - று.

முரைசு மூன்றாவன வீரமுரைசு தியாகமுரைசு நியாயமுரைசென்பன. தன்முரைசுஞ் சேரன்முரைசுஞ் சோழன்முரைசுமென மூன்றென்றலுமாம்.

பாசறைபோலே என்ற வினையுவமம் மேல் வருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக் கொடுத்து நின்றது, பறவைகள் வினைப்படைக்கும் மரக்கலங்கள் இடைநின்ற ஆனைக்கும் உவமை.

கரைக்குச் சிறந்தனவாகி இரைகவர்ந்து துணைபுணர்ந்த பறவைகளும் வினைவாய்த்து நின்றமரக்கலங்களும் பகைவர்க்கு வருத்தஞ் செய்யும் பாசறைபோலத் தோன்றும் என்றதனால், இல்லறம் நிகழ்த்தித் துணையொடு புணர்ந்தவர்களும் வினைவாய்த்துச் செல்வச் செருக்குடையவர்களுந் தமக்கு வருத்தத்தைத் தருகின்றாரென உள்ளுறைதந்தவாறு காண்க; அவரைப்போல யாமுந் துணைபுணர்ந்து இல்லறநிகழ்த்திச் செல்வம் உண்டாயிருக்கப் பெற்றிலேம் என்னும் வருத்தத்தை அவர்கொடுத்தலின்,

புன்னைய * * * மிழந்ததை—எ - து, பரந்த பசலைநிறத்தாலே பகற்பொழுது எடுத்த விளக்குப்போல் ஒளிகெட்டவள் மாவின் கண்ணவாகிய தளிரை ஒக்கும் மாட்சிமையையுடைய நலத்தை இழந்தது புன்னையையுடைய நறியதாகிய பொழிலிலே இவளைப் புணர்ந்திருக்க நன்னுதால்! நீ யான் பிரிவேனென்று அஞ்சுதலைப் பாதுகாத்துக்கொள் என்று தெளிவித்ததனால் உள்ள பயனல்லவோ? எ-று.

பன்மலர் * * * நெகிழ்ந்ததை—எ - து, அழகு வாடிக் கெட்டு நெடுங்காலம் விளக்கமுறுத்தாத மணியை ஒத்தவளுடைய திரண்ட நெடிய மென்றோளின் நிரைத்த வளைகழன்றது பல மலர்களையுடைய நறும்பொழிலிலே குற்றமின்றாக அவளைப் புணர்ந்திருக்கச் சிலவான மொழியினையுடையாய்! நின்னை யான்பிரியேன் இதனைத் தெளிவாயாக என்று தெளிவித்ததனால் உள்ள சிறப்பன்றோ? எ-று.

அடுமெல்லிய * * * யுழப்பதை—எ-து, தன் மென்மையால் அணிகளைப் பொறுத்தலாற்றாத இடையாலே அணிகலங்கள் அணியாமற் பூமாறின கொடியையொத்தவள் பிறர் இக்களவொழுக்கத்தையறியாமல் மறைந்து மருந்தால் மாட்சிமைப்படாத காமநோயிலே அழுந்தியது அடம்பங்கொடிபரந்த இம்மணலிலே கூடவிளையாடி நீபுணரக், கொடுங்குழாய்! யான்பிரியேன் இதனைத்தெளிவாயாக என்று கூற, அதனை மெய்யென்றுட்கொண்டதனுடைய கோட்பாடன்றோ? எ-று.

எனவாங்கு, அசை.

வழிபட்ட * * * கொடிதே—எ-து, தனக்கு வலியைத் தரும் என்று கருதித் தான் வழிபட்ட தெய்வந் தன்னைச் சேர்ந்தவர்கட்கு நெஞ்சழியும் நோய் கைமிகும்படி வருத்தமாகிய தன்மைபோல நின்னைத் தனக்கு வலியென்று வழிபட்ட என்றோழியை நீ செய்த பழி எங்கும் பரந்து அலர் தூற்றுகையினாலே உண்டான மிக்க நினைவு வருத்தம் நீங்குதல் கொடிதுகாண் எனத் தோழி வரைவுகடாயினாள்; எ-று.

இதனாற் தலைவிக்கு அசைவுபிறந்தது.

இஃது ஒத்தாழிசைக்கலி. (௧௫)

௧௩௩. மாமலர் முண்டகந் தில்லையோ டொருங்குடன்
கான லணிந்த வுயர்மண லெக்கர்மேற்
சீர்மிகு சிறப்பினோன் மரமுதற் கைசேர்த்த
நீர்மலி கரகம்போற் பழந்தூங்கு முடத்தாழைப்
பூமலர்ந் தவைபோலப் புள்ளல்குந் துறைவகேள்;
ஆற்றுத லென்பதொன் றலந்தவர்க் குதவுதல்
போற்றுத லென்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை
பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகுத
லன்பெனப் படுவது தன்கிளை செறாமை
யறிவெனப் படுவது பேதையார் சொன்னோன்றல்
செறிவெனப் படுவது கூறியது மறாமை
நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை
முறையெனப் படுவது கண்ணோடா துயிர்வௌவல்
பொறையெனப் படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்;

ஆங்கதை யறிந்தனி ராயினென் றோழி
நன்னுத னலனுண்டு துறத்தல் கொண்க.
தீம்பா லுண்டவர் கொள்கலம் வரைதலி
னின்றலை வருந்தியா டுயரஞ்
சென்றனை களைமோ பூண்கநின் றேரே.

இது "வரைவுடம் பட்டோர்க் கடாவல் வேண்டினும்" என்பதனாற் தலைவன் தெருளாதவனைத் தெருட்டி வரைவுகடாயது.

(இ-ள்) மாமலர் * * * துறைவகேள்—எ-து கருமையையுடைத்தாகிய மலரையுடைய கழிமுள்ளி தில்லையோடே சேரச் சூழ்ந்து கானலிடத்துத் திரையிட்ட மணல்மேலே காற்றால் உயர்ந்த மணலிலே உடனின்ற, புகழ்மிகுகின்ற தலைமையினையுடைய தக்கணாமூர்த்தித்தேவர் தாமிருந்த ஆலமரத்தே தாமிருப்பதற்குமுன்னே தூக்கிவைத்த நீர்நிறைந்த குண்டிகை போலப் பழந்தூங்கும் முடத்தையுடைய, தாழைப்பூ அலர்ந்தவைபோலக் குருகினம் அத்தாழைமேலே தங்குந் துறைவனே! யான் கூறுகின்றதனைக்கேள்; எ-று.

முள்ளுடையமுண்டகமுங் கொடியதில்லையுமே சூழ்ந்த கானலைக் கொடிதாக அவர்கூறுகின்ற மகளிர்சூழ்ந்திருக்கின்றதாகவும் உயிர்க்கொலை சூழுங்குருகுகள் நன்றாய தாழைமலர்போற் தோன்றுகின்றதனை எம்முயிர்க்கு வருத்தஞ்செய்கின்ற தலைவன் நன்மகனைப்போற் பிறர்க்குத் தோன்றுகின்ற தன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க.

ஆற்றுதல் * * * பொறுத்தல்—எ-து, இல்வாழ்க்கை நடத்துதல் என்று சொல்லுவது மிடித்தவர்க்கு யாதானும் ஒன்றை உதவுதலை; ஒன்றைப் பாதுகாத்தல் என்று சொல்லுவது கூடினரைப் பிரியாதிருத்தலை; மக்கட்பண்பு என்று சொல்லப்படுவது உலகவொழுக்கம் அறிந்தொழுகுதலை; அன்பு என்று சொல்லப்படுவது தன்சுற்றத்தைக் கெடாதிருத்தலை; அறிவு என்று சொல்லப்படுவது அறியாதார் தன்னைப் பார்த்துச் சொல்லுஞ் சொல்லைப் பொறுத்தலை; ஒருவரோடு ஒருவர்க்கு உறவு என்று கூறப்படுவது கூறியதொன்றைத் தாம் மறுதிருத்தலை; நிறை என்று சொல்லப்படுவது மறைந்தது ஒரு காரியம் பிறர் அறியாமல் ஒழுகுதலை; முறை என்று சொல்லப்படுவது நமரொன்று கண்ணோட்டஞ் செய்யாது அவர் செய்த குறைக்கேற்ப அவர் உயிரைக் கொள்ளுதலை; பொறை என்று சொல்லப்படுவது பகைவரைக் காலம் வருமளவும் பொறுத்திருத்தலை; எ-று.

ஆங்கதை * * * றேரோ—எ-து, அப்படியே அக்குணத்தை நீரோ அறிந்தொழுகினீராயின் அவ்வொழுக்கத்திற்கு ஏற்பது ஒன்று கூறுவேன்; கொண்க! என் தோழியது ஒண்ணுதலின் நலத்தை நுகர்ந்து அவளைத் துறத்தல், இனியதாகிய பாலையுண்ணும்வர்கள் பாலையுண்டு அதனைக் கொண்டிருக்குங் கலத்தைக் கவிழ்த்துவிடுதல் போல்வது ஒன்றாகையினாலே, நின்னிடத்துவருந்தினவள் துயரத்தை வளைந்து சென்றனையாய்க் களைவாய்; அங்ஙனங் களைதற்கு நின் தேர் புரவியைப் பூண்பதாக எனத் தெருட்டிவரைவுகடாயினாள்; எ-று.

இதனாற் தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

இது தனிச்சொல்லின்றி ஆசிரியச் சுரிதகம் பெற்ற தரவிணைக் கொச்சகம். (கசு)

கஙச. மல்லரை மறஞ்சாய்த்த மலர்த்தண்டா ரகலத்தோ
னொல்லாதா ருடன்றோட வுருத்துட னெறிதலிற்
கொல்யானை யணிநுதல் அழுத்திய வாழிபோற்
கல்சேர்பு ஞாயிறு கதிர்வாங்கி மறைதலி
னிருங்கட லொலித்தாங்கே யிரவுக்காண் பதுபோலப்
பெருங்கட லோதநீர் வீங்குபு கரைசேரப்
போழய வண்டினாற் புல்லென்ற துறையவாய்ப்
பாயல்கொள் பவைபோலக் கயமலர் வாய்கூம்ப
வொருநிலையே நடுக்குற்றிவ் வுலகெலா மச்சுற
விருநிலம் பெயர்ப்பன்ன வெவ்வங்கூர் மருண்மாலை;

தவ்வினைய் செய்தவர்க் காணாமை நினைத்தலி
னிகல்விடும் பனிதின வெவ்வத்து ளாழ்ந்தாங்கே
கவலைகொ ணெஞ்சினேன் கலுழ்தரக் கடனோக்கி
யவலமெய்க் கொண்டது போலுமஃ தெவன்கொலோ;

நடுங்குநோய் செய்தவர் நல்காமை நினைத்தலிற்
கடும்பனி கைமிகக் கையாற்று ளாழ்ந்தாங்கே
நடுங்குநோ யுழந்தவென் னலனழிய மணனோக்கி
யிடும்பைநோய்க் கிகுவன போலுமஃ தெவன்கொலோ;

வையினர் நலனுண்டார் வாராமை நினைத்தலிற்
கையறு நெஞ்சினேன் கலக்கத்து ளாழ்ந்தாங்கே

* மையல்கொ ணெஞ்சொடு மயக்கத்தான் மரனோக்கி
யெவ்வத்தா னியன்றபோ லிலைகூம்ப லெவன்கொலோ;

எனவாங்கு,

கரைகாணாப் பௌவத்துக் கலஞ்சிதைந் தாழ்பவன்
திரைதரப் புணைபெற்றுத் தீதின்றி யுய்ந்தாங்கு
விரைவனர் காதலர் புகுதர
நிரைதொடி துயர நீங்கின்றால் விரைந்தே.

இது பிரிவிடை மாலைப்பொழுது கண்டு ஆற்றாத தலைவி இவ்வகைப்பட்டனவும் நமதிடுக்கண்கண்டு எவ்வங்கொண்டன போன்ற; அவரும் நமக்கருளுவர்கொல்லோ, எனச்சொல்லிய நேரத்துக்கட் தலைவன் புக, அவ்வளவில் அவள் அவலம் நீங்கினமை கண்டு வாயில்கள் தம்முள்ளே கூறியது.

(இ - ள்.) மல்லரை * * * மருண்மாலை—எ-து, பகையாய் வந்த மல்லரை மறத்தைக் கெடுத்த, அலர்ந்த தண்ணிய தாரை அணிந்த, திருமார்பையுடைய மாயவன், தன் பகைவர் எல்லாருஞ் சேரவந்து உருத்துத் தன்னை எறிகையினாலே, அவரை உடன்று அவர் ஓடும்படியாக அவர் ஏறின கொல்யானையினது அழகினையுடைய மத்தகத்திலே அழுத்தின சக்கரம்போலே, ஞாயிறு தான் பரப்பிய கதிர்களைத் தன்னிடத்தே குவித்துக்கொண்டு அத்தகிரியைச் சேர்ந்து மறைகையினாலே பெரிதாகிய கடலில் ஓதம் ஏறுகின்ற நீர் மிக்குக் கரையைச் சேராநிற்கக், கழியிடத்துப் பூக்களினின்றும் போன வண்டுகளாலே பொலிவழிந்த துறையிடத்தனவாய்த் துயில் கொள்வனபோலே, அக்கயத்தின்மலர்களெல்லாம் வீய்குவியாநிற்க, அக்காலத்தே இருங்கடல் ஒலித்து இவ்வுலகெல்லாம் ஒருபடிப்பட நடுக்கமுற்று அச்சமுறும்படி தான் தோற்றுவித்த இருநிலத்தைத் தான் மீண்டு தன்னிடத்தே ஒடுக்கிக்கொள்ளுந் தன்மையையுடைய இராக்காலத்தைத் தான்படைப்பதுபோல, அதற்குமுன்னே தோன்றுகின்ற, பிரிந்தோர்க்கு வருத்தம் மிகுதற்குக் காரணமான, மருண்மாலைக் கண்ணே; எ - று.

இருங்கடல் ஒலித்தெழுந்து உலகைக் கோப்பது போன்ற இராக்காலத்தைத் தான்படைப்பதுபோற் தோன்றுகின்ற மாலை என்க. மறைதலின் ஆங்கே தோன்றுகின்ற மாலையென்க.

தவலினேய் * * * தெவன்கொலோ—எ-து, எனக்குக் கேடில்லாத காமநோயைச் செய்தவரைக் கண்ணாற் காணாமல் என் நெஞ்சு நினைக்கையினாலே, அது தனக்கிடமாகக் கொண்டு மாறுபாடுகளைக் கொடுக்கும் பனிக்காலம் அறிவைத் தின்றுவிட, அப்பொழுதே வருத்தத்திலே அழுந்திப் பலநினைவு கொண்ட நெஞ்சினையுடைய யான் கலக்கத்தைத் தரக், கடல் அதனை நோக்கி என்னுடைய இந்த அவலத்தைத் தன்னுடைய மெய்யிலே கொண்டது போலே கூப்பிடாநின்றதற்குக் காரணமென்னோதான்? எ-று.

நடுங்குநோய் * * * தெவன்கொலோ—எ-து, எனக்கு நடுங்குகின்ற காமநோயைச் செய்தவர் என்னை அருளாதபடியாலே என் நெஞ்சு அவரை நினைக்கையினாலே, அதுகண்டு கடிய பனிக்காலங் கைம்மிக்குவர, அதுகண்டு அப்பொழுதே செயலறவிலே யான் அழுந்த, மணற்குன்று அதனை நோக்கி நடுங்குகின்ற நோயிலே உழந்து என்னலத்தை இருந்திழந்தேனது இடும்பையைத் தரும் நோய்க்குத் தான் கரைந்து தாழ்வதுபோல இராநின்றதற்குக் காரணமென்னோதான்? எ-று.

திரையீன் மணற்குன்று கரைந்து வீழ்கின்றதனைக் கண்டு கூறினார். ஆழ்ந்து, ஆழவென்க.

வையினர் * * * தெவன்கொலோ—எ-து, இறந்துபட்டு வருத்தந்தீராமல், என்னைவைத்து என்னலத்தை உண்டவர் ஈண்டு வாராதபடியாலே என்னெஞ்சு அவரை நினைக்கையினாலே, அதுகண்டு பனிக்காலம் வருத்த, அது கண்டபொழுதே மயக்கத்தாலே செயலற்ற நெஞ்சினேனாய்க் கலக்கத்திலே அழுந்த, மரம் அதனை நோக்கி வருத்தத்தாற் செய்தவைபோலே மயக்கங்கொண்ட நெஞ்சோடே இலைகள் குவிதற்குக் காரணம் என்னோதான்? எ-று.

எனவாங்கு—எ-து, என இவள் சொல்லாநிற்க; எ-று.

ஆங்கு, அசை.

கரைகாணாப் * * * விரைந்தே—எ-து, கரைகாணாத நடுக்கடலிலே மரக்கலங் கெட்டு அழுந்துகின்றவன் திரைகொண்டுவந்துதர ஒருதெப்பத்தைப் பெற்றுப் பின்பு தீதில்லையாய்ப் பிழைத்தாற்போல இவள்காதலர் விரைந்து புகுத இடும்பையாவதும் விரைந்துபோயிற்று; அதனைக்காணீரென வாயில்கள் தம்முள்ளே கூறினார், எ-று.

எனப்புகுதரவென்க. ஆல் அசை.

இதனாற் றலைவிக்குப் புணர்ச்சியுவகைபிறந்தது.

இஃது ஒத்தாழிசைக்கலி. (கஎ)

கஙடு. துணைபுணர்ந் தெழுதரூந் தூநிற வலம்புரி
யிணைதிரண் மருப்பாக வெறிவளி பாகனா
வயிறிணி நெடுங்கதவ வடைத்தமைத் தணிகொண்ட
வெயிலடு களிறேபோ லிடுமணனெடுங்கோட்டைப்
பயிறிரை நடுநன்னாட் பாய்ந்துறூஉந் துறைவகேள்;

கடிமலர்ப் புன்னைக்கீழ்க் காரிகை தோற்றாளைத்
தொடிநெகிழ்ந்த தோளளாத் துறப்பாயான் மற்றுநின்
குடிமைக்கீழ்ப் பெரியதோர் குற்றமாய்க் கிடவாதோ;

ஆய்மலர்ப் புன்னைக்கீ ழணிநலந் தோற்றாளை
நோய்மலி நிலையளாத் துறப்பாயான் மற்றுநின்
வாய்மைக்கட் பெரியதோர் வஞ்சமாய்க் கிடவாதோ;

திகழ்மலர்ப் புன்னைக்கீழ்த் திருநலந் தோற்றாளை
யிகழ்மலர்க் கண்ணளாத் துறப்பாயான் மற்றுநின்
புகழ்மைக்கட் பெரியதோர் புகராகிக் கிடவாதோ;

எனவாங்கு,

சொல்லக் கேட்டனை யாயின் வல்லே
யணிகிளர் நெடுவரை யலைக்குநின் னகலத்து
மணிகிள ராரந் தாரொடு துயல்வர
வுயங்கின ளுயிர்க்குமென் றோழிக்
கியங்கொலி நெடுந்திண்டேர் கடவுமதி விரைந்தே.

இது வரையாது வந்தொழுகுந் தலைவனைத் தோழி நெருங்கி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்.) துணைபுணர்ந் * * * துறைவகேள்—எ-து வேல்தைத்துச் செறிந்த நெடிய கதவாகச் சமைத்து அதனால் அடைத்து அழகுகொண்ட எயிலைக் குத்துங் களிறுபோலே இடுமணலின்

நெடிய சிகரத்தைப் பயின்ற திரை, அலைக்கின்ற காற்றுப் பாகனுகத், துணையைக் கூடி எழுகின்ற தூய நிறத்தையுடைய வலம்புரிகள் இணைந்த திரண்ட கொம்புகளாக, நடுநாட்கண்ணே குத்திய வலிய யானைபோலே முழங்குந் துறைவனே! யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்; எ - று.

"அழிற்கதவம் பாய்ந்துழக்கி" என்றார் பிறரும். தான்பாதுகாக்கப்படுகின்ற மணற்குன்றைத் தானே கலைத்தாற்போல நின்னாற் பாதுகாக்கப்படுந்தலைவியை நீதானே வருத்தாநின்றாய் என உள்ளுறையுவமங் கொள்க. களிறே போல என்ற வினையுவமங் கருப்பொருட்குச் சிறப்புக் கொடுத்து நின்றது.

கடிமலர் * * * கிடவாதோ—எ-து, மணத்தையுடைத்தாகிய மலரினையுடைய புன்னைக்கீழ் நின்னைப் புணர்ந்ததனாற் றன் அழகு தோற்றவளைத் தொடியுட்பட நெகிழ்கின்ற தோளளாம்படி கைவிடுவையாயிராநின்றாய்; அங்ஙனங் கைவிடுகின்றது பின்னை நின் குடிமையிடத்துப் பெரியதோர் குற்றமாய்த் தங்காதோ? எ-று.

குடிமை, ஒழுக்கம்.

ஆய்மலர் * * * கிடவாதோ—எ-து, நன்றென்று ஆய்ந்த மலரையுடைய புன்னைக்கீழ் நின்னைப் புணர்ந்ததனாற் றன் அழகையுடையநலந் தோற்றவளைக் காமநோய் மிகுகின்ற நிலைமையளாகக் கைவிடுவையாயிராநின்றாய்; அங்ஙனங் கைவிடுகின்றது பின்னை நின் மெய்கூறுதற்கட் பெரியதோர் பொய்யாய்த் தங்காதோ? எ-று.

மெய், நின்னிற்பிரியேனெனத் தெளிவித்தது.

திகழ்மலர் * * * கிடவாதோ—எ-து, விளங்குகின்ற மலரையுடைய புன்னைக்கீழ் நின்னைப் புணர்ந்ததனாற் றிருவின் நலம்போன்ற நலத்தைத் தோற்றவளை முன்பு தோற்ற மலர்கள் தாம் இகழ்கின்ற கண்ணையுடையளாம்படி கைவிடுவையாயிராநின்றாய்; அங்ஙனங் கைவிடுகின்றது பின்னை நின்னைப் புகழ்ந்து கூறுந் தன்மையிடத்துப் பெரியதோர் குற்றமாய்த் தங்காதோ? எ-று.

எனவாங்கு—எ-து, என்று யான் சொல்ல; எ-று. ஆங்கு அசை.

சொல்லக் * * * விளர்ந்தே—எ-து, வல்லே கேட்டாயாயின் அழகு விளங்குகின்ற நெடிய மலையை வருத்தும் நின் மார்பிடத்தே மாணிக்கம் விளங்கும் முத்துவடம் பூமாலையோடு

அசைதலுண்டாக அணிந்து வருந்தினளாய் நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளும் என்றோழிபொருட்டு ஓடுகின்ற ஒலியினையுடைய நெடியதாகிய தேரை விரைந்து செலுத்துவாயென வரைவுகடாயினாள்; எ-று.

*"களனும்பொழுதும் வரைநிலைவிலக்கிக்-காதன்மிகுதி யுளப்படப்பிறவு - நாடுமூரு மில்லுங்குடியும் - பிறப்புஞ்சிறப்பு மிறப்பநோக்கி - யவன்வயிற்றோன்றிய கிளவியொடுதொகைஇ - யனைநிலைவகையான் வரைதல்வேண்டினும்" என்பதனிற் சிறப்பு என்பதனால் ஒழுக்கமும் வாய்மைம் புகழும் பிறப்புங் கூறி வரைவுகடாயினாள்.

இதனாற் றலைவற்கு அசைவு தோன்றிற்று.

இஃது ஒத்தாழிசைக்கலி. (கஅ)

கங்சு. இவர்திமி லெறிதிரை யீண்டிவந் தலைத்தக்கா
லுவறுநீ ருயரெக்க ரலவனா டளைவரித்
தவிறண் கழகத்துத் தவிராது வட்டிப்பக்
கவறுற்ற வடுவேய்க்குங் காமர்பூங் கடற்சேர்ப்ப ;

முத்துறழ் மணலெக்க ரளித்தக்கான் முன்னாயம்
பத்துருவம் பெற்றவன் மனம்போல நந்தியா
ளத்திறத்து நீங்க வணிவாடி யவ்வாயம்
வித்தத்தாற் றோற்றான்போல் வெய்துய ருழப்பவோ;

முடத்தாழை முடுக்கரு ளளித்தக்கால் வித்தாய
மிடைத்தங்கக் கண்டவன் மனம்போல நந்தியாள்
கொடைத்தக்காய் நீயாயி னெறியல்லாக் கதியோடி
யுடைப்பொதி யிழந்தான்போ லுறுதுய ருழப்பவோ ;

நறுவீதாழ் புன்னைக்கீழ் நயந்துநீ யளித்தக்கான்
மறுவித்த மிட்டவன் மனம்போல நந்தியா
ளறிவித்து நீநீங்கக் கருதியாய்க் கப்பொருள்
சிறுவித்த மிட்டான்போற் செறிதுய ருழப்பவோ;

ஆங்கு,

கொண்டுபலர் தூற்றுங் கௌவை யஞ்சாய்
தீண்டற் கருளித் திறனறிந் தெழீஇப்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், உக-ம். சூர்.

பாண்டியஞ் செய்வான் பொருளினு
மீண்டுக விவணல மேறுக தேரே.

இது வரைவிடை வைத்துப் பிரியக் கருதிய தலைவனைத் தோழி தலைவியாற்றாமை கூறிச் செலவுவிலக்கி வரைவுகடாயது.

(இ-ள்.) இவர்திமி * * * கடற்சேர்ப்ப—எ-து, பரக்கின்ற மீன்பிடிக்குந் திமிலையுடைய எறியுந்திரைகள் திரண்டுவந்து அலைக்க, ஊறுகின்ற நீரையுடைய உயர்ந்த இடுமணலிடத்து அலையினின்றும் போந்து விளையாடித்திரியும் புள்ளிகளையுடைய அலவன் மனவேட்கை கெடுத்தலில்லாத தண்ணிதென்று நீக்கின சூது பொருகின்ற இடத்தே வடுவுற்ற கவற்றினை வேட்கை தவிராதே உருட்ட அக்கவற்றை ஒக்கும் விருப்பம் மருவின பொலிவினையுடைய கடற்சேர்ப்பனே; எ-று.

அளை முழை; வரி புள்ளி. "புள்ளிக்கள்வன்" என்றார் பிறரும்.

தண்கழகம் ஈண்டுக் குளிர்ச்சியை உணர்த்தாது 'தண்பொன்' என்றாற்போல, இழிவை உணர்த்திநின்றது.

அத்துறைக்கு உரியவாய் இயல்பாகச் சிறப்பு நிகழும்படி ஆடித் திரியும் புள்ளியையுடைய அலவன் கண்களையுடைய உருண்ட கவற்றை உருட்ட அக்கவற்றை ஒக்கும் என்றதனால் உலகியல்வழக்காகிப் பின்பு இல்லறம் நிகழுங் களவொழுக்கம் இவ்வூரினுள்ளார்க்கு இழிந்த தொழிலுமாய்த் தோன்றுநின்றதென உள்ளுறையுவமங்கொள்க. "பலகை செம்பொ னாகப் பளிங்கு நாயாப் பரப்பி-யலவ னடிமீ வகைபோ லரும்பொற் கவறங் குருளக்-குலவும் பவழ வுழக்கிற் கோதை புரளப் பாடி-யிலவம் போதோ செவ்வா யிளையோர் பொருவார்க் காண்மின்" என்னுஞ் சிந்தாமணியாலும் இதுவே பொருளாதல் உணர்க.

"முத்துறழ் * * * ருழப்பவோ—எ-து, முத்தையொக்கும் எக்கராகிய மணலிலே நீகூட முற்பட இடுகின்ற தாயம் முன்னே மனைகட்டலாம்படி கவற்றாலே ஈராந்தைப் பெற்றவனுடைய மனம்போலே ஆக்கம் பெருகினவள், அங்ஙனம் அளிக்குங் கூற்றினின்று நீ நீங்குகையினாலே அப்பெருந் தாயமின்றி ஈரிரண்டு இருமூன்று என்னுஞ் சிறுதாயம் இடுதலாற் தோற்றவனைப் போலே அழகுகெட்டு வெய்தாகிய வருத்தத்திலே அழுந்தவோ? எ-று.

உருவம் என்றது கவற்றை.

முடத்தாழை * * * ருழப்பவோ—எ-து, முடத்தையுடைய தாழைமுடுக்குக்குள்ளே நீ. கூடப் போரிடையிலே சிறுதாயம் இட வேண்டின அளவிலே சிறுதாயந் தங்கக்கண்டவனுடைய மனம்போலே ஆக்கம்பெருகினவள், சுற்றத்தார்க்குப் பொருளைக் கொடுத்து வரைந்துகோடற்குத் தக்கவனே! நீ முன்பே பொருளைத் தேடாதே இப்பொழுது பொருள்வயிற் பிரிவை ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாயிற் சிறுதாயஞ் சிறுக இடவேண்டுமளவில் இடாமற் பெருக இட்டு வெல்லும் நெறியல்லாத நெறியிலே சூதுபொருகையினாலே அதற்கென்று கட்டிவைத்த தன்னுடைய பொருளை இழந்தவனைப் போலே மிக்க துயரிலே அழுந்தவோ? எ-று.

நறுவீதாழ் * * * ருழப்பவோ—எ-து, நறியதாகிய பூத்தங்கின புன்னைக்கீழே நீவிரும்பிக் கூட இருகாற் சிறுதாயம் இடவேண்டின அளவிலே ஒருகாலன்றியே இருகாலாவதுஞ் சிறுதாயம் இட்டவன் மனம்போலே ஆக்கம்பெருகினவள், நீ பிரிந்து வந்து வரைவேனென்றே மிக்கறிவித்துப் பிரியக் கருதின நின்பொருட்டு அக்கவறு இருகாற் சிறுதாயம் இட வேண்டின அளவிலே ஒருகாற் சிறுதாயம் இடப்பட்டவனைப்போலே செறிந்த துயரிலே அழுந்தவோ? எ-று.

இது தகவாகாது காணெனக் கூறிப் பின்னும்

ஆங்கு அசை.

கொண்டுபலர் * * * தேரோ—எ-து, நீ பலரும் மேற்கொண்டு தூற்றும் அலருக்கு அஞ்சாய், இதனைக் கைவிட்டு இவளை வரைந்துகொண்டு கூடுதற்கு அருள்பண்ணி, அதற்காந் திறத்தை அறிந்து எழுந்திருந்து தேரை ஏறுவாயாக; அங்ஙனம் வரைந்தால் இவள் நலமும் வாடிலளாகியிருப்பாள்; இருவரிடத்தும் பெறும் பொருள் இன்னும் ஈண்டுவதாக என வரைவுகடாயினாள்; எ-று.

இதனாற் தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

இஃது ஒத்தாழிசைக்கலி. (கசு)

கஎ. அரிதே தோழிநா ணிறுப்பா மென்றுணர்தல்
பெரிதே காமமென் னுயிர்தவச் சிறிதே
பலவே யாமம் பையுளு முடைய

நிலவே நம்மோ டொசாவு மன்றி
லழலவிர் வயங்கிழை யொலிப்ப வுலமந்
தெழிலெஞ்சு மயிலி னடுங்கிச் சேக்கையி
னழலா கின்றவ னக்கதன் பயனே;

மெல்லிய நெஞ்சு பையுள் கூரத்தஞ்
சொல்லினு னெய்தமை யல்ல தவர்நம்மை
வல்லவன் றைஇய வாக்கமை கடுவிசை
வில்லினு னெய்தலோ விலர்ம னாயிழை
வில்லினுங் கொடிதவர் சொல்லினுட் பிறந்தநோய்;

நகைமுத லாக நட்பினு ளெழுந்த
தகைமையி னலித லல்ல தவர்நம்மை
வகைமையு ளெழுந்த தொன்முரண் முதலாகப்
பகைமையி னலிதலோ விலர்ம னாயிழை
பகைமையிற் கடிதவர் தகைமையி னலியுநோய்;

நீயலெ னென்றென்னை யன்பினாற் பிணித்துத்தஞ்
சாயலிற் சுடுத லல்ல தவர்நம்மைப்
பாயிரு ளறநீக்கு நோய்தபு நெடுஞ்சுடர்த்
தீயினாற் சுடுதலோ விலர்ம னாயிழை
தீயினுங் கடிதவர் சாயலிற் கனலுநோய்;

ஆங்கு,

அன்னர் காதல ராக வவர்நமக்
கின்னுயிர் போத்தரு மருத்துவ ராயின்
யாங்கா வதுகொ றோழி யெனையதூஉந்
தாங்குதல் வலித்தன் றாயி
னீங்கரி துற்றன் றவ ருறீஇய நோயே.

இது வரைவுநீட ஆற்றாளாயின இடத்துத் தலைவி ஆற்றாமையை அவட்கன்னோனே தலைவற்கு அறிவிக்கலுற்ற தோழி, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவியை வற்புறுக்க, அவள் வன்புறை எதிரழிந்து கூறியது.

(இ-ள்.) அரிதே * * * பயனே—எ-து, தோழி! நம்முடைய நாணை நம்மிடத்தே நிறுத்துதலைச்செய்வாமென்று உணர்ந்திருத்தல் அரிது; அதற்குக் காரணமென்னெனில் வேட்கை பெரிதாயிராநின்றது, அதனாற் றேய்ந்த உயிர் மிகச் சிறிதாயிராநின்றது, நமக்கு வருத்தத்தைத் தருதலையுடைய யாமங்களும் பலவாயிராநின்றன, அவ்வியாமங்களிற் றுயிலாதபடி துணையைப் பிரிந்து வருந்தி நம்மோடு உசாவும் அன்றில்களுஞ் சில உளவாயிராநின்றன; ஆதலான் அவ்வுயிர் தாங்குதல் அரிது; முடிவில் அவர் நம்மோடு கூடியதனாற் பெற்றபயன் பீலி உதிர்ந்த மயில்போலே பொலிவழிந்த நாணத்தால் நாம் நடுங்கச் சேக்கையிலேகிடந்து உடம்பு நெருப்பிலே ஓடவைத்த பொன்னாற்செய்த சிலம்புமுதலியன ஒலிக்கும்படி உலமர நமக்குங் காமத்தீ உண்டாகாநின்றதொன்றுமே; எ-று.

உலமர நடுங்க எனத் திரிக்க.

மெல்லிய * * * பிறந்தநோய்—எ-து, அவர் நெஞ்சுபோல் வலியுடைத்தன்றி நம்முடைய வலியில்லாத நெஞ்சு வருத்தம் மிகும்படி தான் நின்னிற் பிரியேனென்று தெளிவித்த சொல்லால் வருத்தினமையல்லாது அவர் நம்மைப், பண்ணவல்லவனாலே பண்ணப்பட்ட வடிவமைந்த கடியவிசையையுடைய வில்லினால், எய்தற்றொழிலைச் செய்தலோ உடையரல்லர்; ஆயினும் ஆயிழாய்! அவர் தெளிவித்தசொல்லாற் பிறந்தநோய் மிகவும் வில்லினுங் கடிதாயிராநின்றது; எ-று.

நகைமுத * * * நலியுநோய்—எ-து, நகுநயமறைத்தல் என்னும் மெய்ப்பாடு காரணமாக நாங்கொண்ட நட்பிலே தோன்றிய தமது தகுதிப்பாடுகளாலே வருத்துதலொழிய அவர் நம்மைப் பொருள்களின் கூறுபாட்டாலே தோன்றிய பழைதாகிய மாறுபாடு காரணமாக வந்த பகையாலே வருத்துதலோ உடையரல்லர்; ஆயினும் ஆயிழாய்! அவர் தமது தகுதிப்பாடுகளாலே வருத்துதலொழிய அவர் நம்மை வருத்துநோய் பகைமையினுங் கடிதாயிராநின்றது; எ-று.

முதல் காரணம். பொருள்கள் ஈண்டு மனப்பொருள்முதலியன.

நீயலெ * * * கனலுநோய்—எ-து, நின்னிற் பிரியேனென்று சொல்லி, என்னைத் தனக்குண்டாகிய அன்பினாலே வயக்கப்படுத்தித் தமது மென்மையாலே சுடுதலொழிய அவர் நம்மைப் பரந்த இருளை அவ்விடத்தினின்றும் போம்படி நீக்கும் நெடியதாகிய கொ

ழுந் தினையுடைய நெருப்பாற் சுடுதற் றொழிலோ உடையரல்லர்; ஆயினும் ஆயிழாய்! அவர் ஆண்டுச் செய்த காமநோய் கெடுத்தற்குக் காரணமான மென்மையால் நின்று எரியுங் காமநோய் தீயினுங் கடிதாயிராநின்றது; எ-று.

நோய்தபுசாயல் என்க.

ஆங்கு, அசை.

அன்னர் * * * நோயே—எ-து, தோழீ! நெஞ்சத்தண்மையவர் நம்மிடத்துக் காதலையுடையவராகக் கருதி முன்பு நம்மை நீங்குதலருமையுற்ற அவ்வியற்கைப் புணர்ச்சியின் அன்று அவர் நம்மையுறுத்தின நோயைத் தான் பொறுத்தலைத் துணிந்த துணிவை ஆராய்ந்துபார்க்கில் அத்துணிவு எப்படியும் நம் இனிய உயிரைப் போக்கும்; அவர் நமக்கு உயிரைப் போகாமல் மீட்கும் மருத்துவராய் இருப்பாராயின் அந்நிலை எக்காலத்தே அவர்க்குண்டாவது கொல்லென வன்புறை எதிரழிந்து கூறினள்; எ-று.

வலித்தன்று என்பது வலித்ததன்றென்னும் மறைப்பொருள் தாராமை உணர்க.

இதனாற் றலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

இஃது "இடைநிலைப்பாட்டு" என்றதனாற் றாழம்பட்ட ஓசையின்றி ஐந்தடியான் இடைநிலைப்பாட்டு வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (௨௦)

௧௩௮. எழின்மருப் பெழில்வேழ மிகுதரு கடாத்தாற்
றொழின்மாறித் தலைவைத்த தோட்டிகை நிமிர்ந்தாங்
கறிவுநம் மறிவாய்ந்த வடக்கமு நாணொடு
வறிதாகப் பிறரென்னை நகுபவு நகுபுடன்
மின்னவிர் நுடக்கமுங் கனவும்போன் மெய்காட்டி
யென்னெஞ்ச மென்னொடு நில்லாமை நனிவௌவித்
தன்னலங் கரந்தாளைத் தலைப்படுமா றெவன்கொலோ
மணிப்பீலி சூட்டிய நூலொடு மற்றை
யணிப்பூளை யாவிரை யெருக்கொடு பிணித்தியாத்து
மல்லலூர் மறுகின்கண் ணிவட்பாடு மிஃதொத்த
னெவ்வீருங் கேட்டீமி னென்று;

படரும் பனியீன்ற மாவுஞ் சுடரிழை
நல்கியா ணல்கி யவை ;

பொறையென் வரைத்தன்றிப் பூநுத லீத்த
நிறையழி காமநோய் நீந்தி யறையுற்ற
வுப்பியல் பாவை யுறையுற் றதுபோல
வுக்கு விடுமென் னுயிர் ;

பூளை பொலமல ராவிரை வேய்வென்ற
தோளா ளெமக்கீத்த பூ ;

உரித்தென வரைத்தன்றி யொள்ளிழை தந்த
பரிசழி பைதனோய் மூழ்கி யெரிபரந்த
நெய்யுண் மெழுகி னிலையாது பைபயத்
தேயு மளித்தென் னுயிர் ;

இளையாரு மேதி லவரு முளையயா
னுற்ற துசாவுந் துணை ;

என்றியான் பாடக் கேட்டு
வன்புறு கிளவியா ளருளிவந் தளித்தலிற்
றுன்பத்திற் றுணையாய மடலினி யிவட்பெற
வின்பத்து ளிடம்படலென் றிரங்கின ளன்புற்
றடங்கருந் தோற்றத் தருந்தவ முயன்றோர்தம்
முடம்பொழித் துயருல கினிதுபெற் றாங்கே!

இது மடலூர்ந்து தலைவியை எய்திய தலைவன் தான் மடலூர்ந்த வாறும் அவளை எய்தியவாறுந் தனக்குப் பாங்காயினார்க்குக் கூறியது.

(இ-ள்) எழின்மருப் * * * னென்று—எ-து, மின் விளங்குகின்ற நுடக்கமுங் கனவினது தோற்றமும்போலே தன்வடிவைக் காட்டி என்னுடனே முற்படக் கூடிப் பின்னர்ப் பிறர் என்னை இகழ்ந்து சிரிப்பனவற்றையும் எனக்குக் காட்டி எனக்குரிய நெஞ்சம் என்னோடு கூடி நில்லாமல் அழகினையுடைய மருப்பினையும் அழகினையுமுடைய வேழஞ் சொரிதலைச் செய்யும் மதத்தாலே பாகனுக்குச் செய்யுந் தொழில்களைத் தவிர்ந்து தான்வேண்டியவாறொழுகாத

படி தன்னை விலக்குந் தோட்டியையுங் கைகடந்தாற்போலத் தன் மேற் சென்ற வேட்கையினாலே என் ஏவலைச் செய்தலைத் தவிர்ந்து தான்வேண்டியவாறொழுகாதபடி தனக்குக் காவலாகிய அறிவும் நம்மறிவாலே ஆராய்ந்த அடக்கமும் இயல்பாகத் தோன்றிய நாணுடனே வறுவிதாக அவற்றைக் கைகடக்கும்படி மிகவும் என்னெஞ்சைக் கைக்கொண்டு தன் நலத்தை யான் காணாமல் மறைத்தவளைக் கூடும்வழி எவ்வழிதானென்று ஆராய்ந்து இனிமடலேறுதலே கூடும்வழியென்று கருதி மடன் மாவிலே சூட்டவேண்டுதலாலே நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய பீலியையும் மற்றை அழகையுடைய பூளைப்பூவையும் ஆவிரம்பூவையும் எருக்கம்பூவோடே தொடுத்து, அம்மடன்மாவிலே கட்டி வளப்பத்தையுடைய ஊரின் மறுகின்கண்ணே இவனொருத்தன் இவளைப்பாடும்பாட்டை எல்லீருங் கேட்பீராக என்று சொல்லிப் பாடத் தொடங்கி; எ-று.

நிருவனவற்றையுங்காட்டி என்றான் மடலேறுதல் வரைபாய்தலாகிய இரண்டினையுந் தான் பின்புகருதுதலின். இவனொருத்தன் எனத் தன்னைப் பிறர்போற் கூறினான். அஃது உலகத்தார் பாடும் பாட்டன்மையுந் தோற்றுவித்துநின்றது.

இவளென்று சுட்டிற்று கையில் எழுதிப்பிடித்த கிழியிலவளை.

படரும் * * * யவை—எ-து, விளங்குகின்ற இழையினையுடைய, என்னாலே காமிக்கப்பட்டவள் எனக்குக் காதலித்துத் தந்தவை வருத்தமும் வருத்தத்தால் உண்டான பூளையீன்ற மடலாற் செய்த குறிஞையும்; எ-று.

பொறையென் * * * னுயிர்—எ-து, என்னுடைய உயிர் தான் பொறுத்தல் என் எல்லைத்தன்றாகப் பொலிவுபெற்ற நுதலினையுடையாள் தந்த, நிறை என்னுங் குணம் அழிதற்குக்காரணமான, காமநோயை நீந்தி உப்புப் பாத்தியிலே கிடந்த உப்பால் இயன்ற பாவை மழைத்துளியை உற்றதன்மைபோலக் கரைந்துவிடாநின்றது; எ-று.

பூளை * * * பூ—எ-து, வேயை வென்ற தோளையுடையாள் எனக்குத் தந்த பூக்கள் பூளைப்பூவும் பொன்போன்ற பூவையுடைய ஆவிரம்பூவும்; எ-று.

எனவே தான்தொடுத்தன நல்லபூ என்றான். பொலமலரொன்னும் முடிவு* "தொடரியலான" என்னும் இலேசான் முடித்தாம்.

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், புள்ளிமயக்கவியல், [illegible]-ம் சூத்.

உகுத்தென * * * னுயிர்—எ-து, ஒள்ளிய இழையினையுடையாள் என்னாற் பொறுக்குமெல்லைத்தன்றாக எனக்குரித்தாகத் தந்த, என்னியல்புகள் அழிதற்குக் காரணமான, வருத்தத்தையுடைய காமநோயிலே என்னுயிர் அழுந்தி, நெருப்புப் பரந்த நெய்யுள்ளே கிடந்த மெழுகு மெத்தென உருகித் தேயுமாறுபோல நிலையில்லாதே மெத்தென மெத்தெனத் தேயாநின்றது; இஃது எல்லாராலும் அளிக்குந்தன்மையையுடைத்து; எ-று.

இளையாரு * * * துணை—எ-து, யானுற்ற காமநோய்க்கு யான் உளையும்படி உசாவுந் துணை இளையபிள்ளைகளும் மிக்க காமநோய்க்கு அயலாருமே, பிறரில்லை; எ-று.

என்றியான் * * * ருங்கே—எ-து, இப்படி இப்படி யான் பாட வண்புறு கிளவியாள் அதனைக்கேட்டு அருள்பண்ணி அதன்மேலே அன்புற்று வந்து என்னை அளிக்கையினாலே, மனவேட்கை அடங்கின அரியவிளக்கத்தையுடைய செய்தற்கரிய தவத்தை முயன்றோர் தம்முடம்பை இவ்வுலகிலே போகட்டுச் சுவர்க்கத்தை இனிதாகப் பெற்றாற்போலத், துன்பத்திற்குத் துணையாய் நின்ற மடல் இனி இவளைப் பெறும்படியாக இன்பத்துக்கு இடம்படக்கட்வானென்று இரங்கினானென்றான்; எ-று.

இது பூளையாவிரை எனத் தளைவிரவின, பாட்டிடைமிடைந்த, ஐஞ்சீரடுக்கியும் ஆறுமெய்பெற்றும் வாராது தரவும்போக்கும் வந்த, கலிவெண்பாட்டு. (௨௧)

௧௱௩௮. சான்றவிர் வாழியோ சான்றவி ரென்றும்
பிறர்நோயுந் தந்நோய்போற் போற்றி யறனறிதல்
சான்றவர்க் கெல்லாங் கடனானா லிவ்விருந்த
சான்றீ ருமக்கொன் றறிவுறுப்பென் மான்ற
துளியிடை மின்னுப்போற் றோன்றி யொருத்தி
யொளியோ டுருவென்னைக் காட்டி யளியளென்
னெஞ்சாறு கொண்டா ளதற்கொண்டுந் துஞ்சே
னணியலங் காவிரைப் பூவோ டெருக்கின்
பிணையலங் கண்ணி மிலைந்து மணியார்ப்ப
வோங்கிரும் பெண்ணை மடலூர்ந்தெ னெவ்வநோய்
தாங்குத றேற்று விடும்பைக் குயிர்ப்பாக

வீங்கிழை மாதர் திறத்தொன்று நீங்காது
பாடுவென் பாய்மா நிறுத்து;

யாமத்து மெல்லையு மெவ்வத் திரையலைப்ப
மாமேலே னென்று மடல்புணையா நீந்துவேன்
றேமொழி மாத ருறாஅ துறீஇய
காமக் கடலகப் பட்டு;

உய்யா வருநோய்க் குயவாகு மைய
லுறீஇயா ளீத்தவிம் மா;

காணுந ரெள்ளக் கலங்கித் தலைவந்தெ
னாணெழின் முற்றி யுடைத்துள் ளழித்தரு
மாணிழை மாதரா ளேஎரெனக் காமன
தாணையால் வந்த படை;

காமக் கடும்பகையிற் றோன்றினேற் கேம
மெழினுத லீத்தவிம் மா;

அகையெரி யானாதென் னாருயி ரெஞ்சும்
வகையினா லுள்ளஞ் சுடுதரு மன்னோ
முகையே ரிலங்கெயிற் றின்னகை மாதர்
தகையாற் றலைக்கொண்ட நெஞ்சு;

அழன்மன்ற காம வருநோய் நிழன்மன்ற
நேரிழை யீத்தவிம் மா;

ஆங்கதை,

அறிந்தனி ராயிற் சான்றவிர் தான்றவ
மொரீஇத் துறக்கத்தின் வழீஇ யான்றோ
ருள்ளிடப் பட்ட வரசனைப் பெயர்த்தவ
ருயர்நிலை யுலக முறீஇயாங்கென்
றுயர்நிலை தீர்த்த னுந்தலைக் கடனே.

இது மடலேறுகின்ற தலைவன் சான்றோர்க்குக் கூறியது.

(இ-ள்.) சான்றவிர் * * * நிறுத்து—எ-து, நற்குணங்கள் எல்லாம் அமைந்தீர்! நற்குணங்களெல்லாம் அமைந்தீர்! நீர் வாழ்வீ

ராக! பிறருடைய நோயுந் தம்முடைய நோய்போலே எந்நாளும் பேணி அதனைப் பெறும் ஆறனை அறிந்து போதுதல் உலகத்துள்ள சான்றவர்க்கெல்லாம் முறைமையாதலால், நுமக்கும் அது முறைமையென்று கருதி நுமக்கொரு காரியத்தினைக் கூறுவேன்; அஃதியாதெனின், ஒருத்தி மயங்கினமழைக்கு நடுவில் மின்போலேவந்து தோன்றித் தன்னொளியோடே தன்னுநவையும் என்னைக் காணப்பண்ணி என்னை அளிக்குந்தன்மையளாய் அளித்துப் பின்னர் என் நெஞ்சைத் தான்வரும் வழியாகக்கொண்டுவிட்டாள்; அதனை முதலாகக்கொண்டு துயில் கொள்ளேனாய் அசைகின்ற அழகினையுடைய ஆவிரையினது பூவோடே எருக்கினது கட்டுதலையுடைய அழகினையுடைய கண்ணியையுஞ் சூடி வளருங் கரிய பனைமடலாற் செய்த குதிரையை மணிகள் ஆரவாரிப்ப ஏறி அப்பாய்மாவை மனத்தே நிறுத்தி யான் நீங்காமனின்று வருத்தத்தைத் தருகின்ற என் காமநோயைத் தாங்கமாட்டாமையால் உண்டான மனவருத்தத்திற்கு இளைப்பாறுதலாக இறுகின பூணினையுடைய மாதர் என்னை வருத்தின கூற்றிலே ஒருகூற்றினைப் பாடுவேன்; அதனை இவ்விடத்திருந்த சான்றீர்! கேளுமென்றான்; எ-று.

பலராதலிற் சான்றீர் சான்றீரென்றான். இர் ஏன்று விளியேலாது குறுகின்றது. ஓ அசை. பின்பு சான்றீர் என்றது தான் பின்பு கூறுகின்றதற்கு எதிர்முகமாக. கொண்டும் என்னும் உம்மை இசைநிறை. 'ஒருத்தியொளியோடு * * * துஞ்சேன்' என்றது தன்கட்டோன்றிய அசைவுபற்றி அவலம் பிறந்தது.

யாமத்து * * * பட்டு—எ-து, தேன்போலும் மொழியினையுடைய மாதர் தாங் காமுறாதே என்னைக் காமுறுத்தின காமமாகிய கடலிலே அகப்பட்டு உசாத்துணை இல்லாத நடுயாமத்தும் உசாத்துணையுள்ள பகலிடத்தும் மனவருத்தமாகிய திரைகள் வந்து அலைக்கையினாலே மாவின்மேல் இருக்கின்றேன் இருக்கின்றேன் என்று மனத்தாற் கருதி இருந்து அம்மடன்மா ஒருதெப்பமாக அக்கடலை நீந்துவேன்; அஃது என் நிலையென்றான்; எ-று.

உய்யா * * * மா—எ-து, என்னை மயக்கமுறுத்தினவள் அதற்கு மருந்தாகத் தந்த இம்மடன்மா யான் பிழையாமைக்குக் காரணமான அரிய காமநோய்க்குப் பிழைக்கும்படிக்குச் செய்வதொன்றாய் இராநின்றதென்றான்; எ-று.

காணுந * * * டை—எ-து, மாட்சிமைப்பட்ட இழையினையுடைய மாதராள் ஏரால் வந்த வருத்தமென்று யான் கூறும்படி

யாகக் காமனுடைய ஏவலாலே வந்த காமநோயாகிய படை என்னைக் கண்டார் இகழும்படி யான்கலங்க என்னிடத்தேவந்து என்னுடைய ஆண்டன்மையின் அழகாகிய மதிலைச் சூழ்வீட்டிருந்து புறத்தை எல்லாமுடைத்துப் பின்னர் உள்வாயை அழியாநிற்குமென்றான்; எ-று.

கலங்கி, கலங்க எனச.

காமக் * * * மா—எ-து, காமமாகிய கடியபகை ஆண்மையை உள்ளும்புறம்பும் அழித்தலாலே இங்ஙனம் வடிவுகொண்டு தோன்றின எனக்கு அழகையுடைத்தாகிய நுதலினையுடையாள் தந்த இம்மடன்மாப் பரிகாரமாயிற்றென்றான்; எ-று.

அசையெரி * * * நெஞ்சு—எ-து, முல்லைமுகையை ஒக்கும் இலங்குகின்ற எயிற்றையும் இனியதாகிய மகிழ்ச்சியையுமுடைய மாதருடைய அழகாலே அவளிடத்தைப் பற்றிக்கொண்ட என்னுடைய நெஞ்சிடத்து உள்ளத்தைச் சுடப்பட்டு எரிகின்ற காமத்தீ என் அரிய உயிர்போங் கூற்றாலே அமையாதே நின்று சுடுதலைச் செய்யும்; ஐயோ! யான் எங்ஙனம் ஆற்றுவேனென்றான்; எ-று.

உறுப்புடையதுபோலே நெஞ்சுக்கு உள்ளமுண்டென்றான்.

அழன்மன்ற * * * மா—எ-து, காமமாகிய பொறுத்தற்கரிய நோய் அறுதியாக நெருப்பொத்த இழையினையுடையாள் அதற்குப் பரிகாரமாகத்தந்த இம்மடன்மா அறுதியாக அதற்கோர் நிழலாய் இருந்ததென்றான்; எ-று.

ஆங்கதை * * * கடனே—எ-து, என்று கூறி என்னிடத்துச் செல்கின்ற வருத்தத்தை நீர் அறிந்திராயிற் சான்றீராயுள்ளீர்! அமைந்த சான்றோர் இவன் தவஞ்செய்தற்கு உரியனென்று தவத்துள்ளே கூட்டிக்கொள்ளப்பட்ட அரசனை, அவன்றான் தவஞ்செய்தலினீங்கித் துறக்கத்திற் சேறலை வழுவுகையினாலே, அவ்வழுவுதலை அவர் மீட்டுத், தவஞ் செய்வித்து, உயர்ந்த நிலைமையையுடைய சுவர்க்கத்தே போகவிட்டுத் துயர்தீர்த்தாற்போல, என் துயரினது தன்மையைப் போக்குதலும் நும்மிடத்து முறைமை எனச் சான்றோரை நோக்கிக் கூறினான்; எ-று.

இது தன்கட் டோன்றிய அசைவுபற்றி அவலம்பிறந்தது.

இது தரவும் போக்கும் பாட்டிடைமிடைந்த கலிவெண்பாட்டு. (௨௨)

௧௪௦. கண்டவி ரெல்லாங் கதுமென வந்தாங்கே
பண்டறியா தீர்போல நோக்குவீர் கொண்டது
மாவென் றுணர்மின் மடலன்று மற்றிவை
பூவல்ல பூளை யுழிஞையொ டியாத்த
புனவரை யிட்ட மயங்குதார்ப் பீலி
பிடியமை நூலொடு பெய்ம்மணி கட்டி
யடர்பொன் னவிரேய்க்கு மாவிரங் கண்ணி
நெடியோன் மகனயந்து தந்தாங் கனைய
வடிய வடிந்த வனப்பினென் னெஞ்ச
மிடிய விடைக்கொள்ளுஞ் சாய லொருத்திக்
கடியுறை காட்டிய செல்வேன் மடியன்மி
னன்னே னொருவனேன் யான் ;

என்னானும், பாடெனிற் பாடவும் வல்லேன் சிறிதாங்கே
யாடெனி லாடலு மாற்றுகேன் பாடுகேன்
வென்னு ளிடும்பை தணிக்கு மருந்தாக
நன்னுத லீத்தவிம் மா ;

திங்க ளரவுறிற் றீர்க்கல்லா ராயினுந்
தங்காதல் காட்டுவர் சான்றவ ரின்சாய [நோய்
லொண்டொடி நோய்நோக்கிற் பட்டவென் னெஞ்ச
கண்டுங்கண் ணோடாதிவ் வூர் ;

தாங்காச் சினத்தொடு காட்டி யுயிர்செகுக்கும்
பாம்பு மவைப்படி லுய்யுமாம் பூங்கண்
வணர்ந்தொலி யைம்பாலாள் செய்தவிக் காம
முணர்ந்து முணராதிவ் வூர் ;

வெஞ்சுழிப் பட்ட மகற்குக் கரைநின்
றஞ்சலென் றாலு முயிர்ப்புண்டா மென்சீர்ச்
செறிந்தேர் முறுவலாள் செய்தவிக் காம
மறிந்து மறியாதிவ் வூர் ;

ஆங்க,
என்க ணிடும்பை யுறாஅமை நுங்கட்
டெருளுற நோக்கித் தெரியுங்கா லின்ன
மருளுறு நோயொடு மம்ம ரகல
விருளுறழ் கூந்தலா ளென்னை
யருளுறச் செயினுமக் கறனுமா ரதுவே.

இது மடலேறுவேனென்ற தலைவன் கண்டார்க்குக் கூறியது.

(இ-ள்.) கண்டவி * * * யான்—எ-து, என்னைக் கண்ட நீங்களெல்லாங் கடுகவந்து அவ்வூரிடத்து என்னைப் பண்டு அறியாதீர் போலப் பாராநின்றீர்; நாப்பெய்த மணியைக் கழுத்திலே கட்டிக் கையாற் பிடித்தலமைந்த வாய்க்கயிற்றோடே யான் கையிற்கொண்டது மடலன்று, மாவென்று ஏறுவார் ஏறப்படுங் குதிரையென்றும், பின்னைத் தலையினும் மார்பினுங் கிடக்கின்ற இவை நகடாகிய பொன்னினது விளக்கத்தை ஒக்கும் ஆவிரம் பூவாற் செய்த கண்ணியும் உழிஞைப் பூவோடே பூளைப்பூவும் புனத்தையுடைய மலையிலே மயிலுதிர்த்த பீலியும் விளங்குகின்ற தனமல்ல, என் மனத்தாலே நன்றென்று கருதி யான் கட்டின பூந்தாரென்றும் உணர்வீராக; திருமால் மகனாகிய காமன் என் தலைமையை அழித்தலை விரும்பிக் கொடுக்கப்பட்டுத் தன் மெய்யிடத்தே அத்தன்மையவாகிய நன்மைகளெல்லாந் தோன்றிய வனப்பாலுஞ் சாயலாலும் வடுவகிரின் தன்மையையுடைய கண்களாலும் என் நெஞ்சாகிய அரண் இடிந்துபோம்படி நடுவே வந்து என்னைக் கைக்கொள்ளும் ஒப்பிலாதவளுக்கு யான் வழிபட்டு உறைதலை உலகத்தார்க்குக் காட்டவேண்டிச் செல்லாநின்றேன்; இதனைக்கண்டு நீர் மனத்தே வெறுத்துக் குவிந்திராதேகொள்ளும்; யான் அத்தன்மையையுடையேன் ஒருவனென்றான்; எ-று.

அன்னேனென்றது தான் இவ்வாறுதற்கு முன்செய்த தீவினையை. நூல் ஆகுபெயர். தந்தென்பது *"செலவினும்வரவினும்" என்னுஞ் சூத்திரப்பொதுவிதியான் ஈண்டுக் கொடுத்தலை உணர்த்திற்று. அனைய என்றது நெஞ்சறி சுட்டாய் நின்றது. வடிய என்றது வடுவகிரின் தன்மையையுடைய கண்களை உணர்த்திற்று. அடியிலே யுறைதல் வழிபாடென்னும் பொருடந்து நிற்றலின் அதனோடே ஒருத்திச்கு என்னும் நான்கனுருபு முடிந்தது.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௨௮-ம் சூத்.

என்னானும் * * * மா—எ-து, நீ ஒன்றுபாடென்று கூறுவிராயில் எப்படியால் எப்படியாயினுஞ் சிறிது பாடவும் வல்லேன்; அம்மடன்மா மேலே இருந்து அஃது இடவாய் வலவாய் வெயரும்படி நின் மெய்யை அசைப்பாயென்பீராயின் அத்தொழிலே யான் ஆளுதலையும் வல்லேன்; இப்பொழுது என் நெஞ்சிடத்துக் காமநோயை யான் ஆற்றும் மருந்தாக நன்னுதல் தந்த இக்குதிரையினைப் பாடுவேனே என்றான்; எ-று.

அவர் பாடென்றமையின் மேற் தன்னை வருத்தினமையைக் கூறுகின்றான்.

திங்க * * * ஊர்—எ-து, சான்றோர் திங்களைப் பாம்பு சென்று மறைக்குங்கால் அதனை வருத்தத்தைத் தீர்க்கமாட்டாராயினும் அதன்மேற் தமக்குள்ள காதலைக் காட்டித் துன்புறுவர்; அது போல இனிய மென்மையினையுடைய ஒண்டொடியது நோய்செய்யும் நோக்கிலே அகப்பட்ட என்னுடைய நெஞ்சிடத்துக் காமநோயைக் கண்ணாற் கண்டுவைத்தும் இவ்வூரிலுள்ளார் அதனைத் தீர்க்கமாட்டாராயினுங் கண்ணோட்டமாயினுஞ் செய்தலிலர்: எ-று.

தாங்காச் * * * ஊர்—எ-து, பிறராற் தாங்கவொண்ணாத சினத்தோடே தன்வடிவைக் காட்டி அவருயிரைப் போக்கும் பாம்பும் பலரிடைப் பட்டாற் சாவாதென்னும் உலகவழக்கிற்கேற்பச் சான்றோர் அவைப்படிற் பிழைக்கவுங்கூடும்; அத்தன்மையேனல்லாத எனக்குப் பூப்போலுங் கண்ணையுங் கடைகுழன்று தழைக்கின்ற ஐம்பாலினையுமுடையாள் செய்த இக்காமநோயின் வருத்தத்தை அறிந்துவைத்தும் இவ்வூரிலுள்ளார் தீர்ப்பதோர் உபாயம் அறிகின்றிலர்; எ-று.

வெஞ்சுழிப் * * * ஊர்—எ-து, கடிய நீர்ச்சுழியிலே அகப்பட்டான் ஒருமகனுக்குக் கரையில் நின்றோர் சென்றிடாமல் அஞ்சாதேகொள்ளென்று கரையிலே நின்று கூறினாலும் அவனுக்கு வருத்தந் தீருதலுளதாம், அதுபோல ஒழுகிய சீரையுடைய செறிந்த அழகினையுடைத்தாகிய முறுவலையுடையாள் செய்த இக்காமநோயை அறிந்துவைத்தும் இவ்வூரிலுள்ளார் அதனைத் தீர்த்தலாற்றாராயினும் ஒரு தண்ணளி செய்தலையும் அறிகின்றிலர்; எ-று.

ஆங்க, அசை.

என்க * * * ரதுவே—எ-து, என்னிடத்து நிகழ்கின்ற வருத்தத்தை யான் அறிவித்தேன்; இனி இதனை நும்மிடத்தே தெளிதலுறப் பார்த்து ஆராயுங்காலத்து இத்தன்மைத்தாகிய மயக்கமுறுங் காமநோயாலுண்டாகிய என் மயக்கம் நீங்கும்படி இருட்சியுறுகின்ற கூந்தலையுடையாள் என்னை அருளுதலுறும்படி பண்ணுவீராயின் அது நமக்கு அறனும் புகழுமாமென்றான்; எ-று.

இது தன்கட் டோன்றிய அசைவுபற்றிய அவலம் பிறந்தது.

இது பாட்டெனில் ஆட்டெனில் என எதுகையியைந்த அடி என்னும் என வேறுநின்ற சீரோடுங் கூடி ஐஞ்சீரடுக்கிவந்த கலிவெண்பாட்டு. (உ௩.)

௧௪௧. அரிதினிற் றோன்றிய யாக்கை புரிபுதாம்
வேட்டவை செய்தாங்கே காட்டிமற் றாங்க
வறம்பொரு ளின்பமென் றம்மூன்றி னொன்றின்
றிறஞ்சேரார் செய்யுந் தொழில்க ளறந்தன்
றணிநிலைப் பெண்ணை மடலூர்ந் தொருத்தி
யணிநலம் பாடி வரற்கு;

ஓரொருகா லுள்வழிய ளாகி நிறைமதி
நீரு ணிழற்போற் கொளற்கரியள் போரு
ளடன்மாமே லாற்றுவே னென்னை மடன்மாமேன்
மன்றம் படர்வித் தவள்; வாழி சான்றீர்;

பொய்தீ ருலக மெடுத்த கொடிமிசை
மையறு மண்டிலம் வேட்டனள் வையம்
புரவூக்கு முள்ளத்தே னென்னை யிரவூக்கு
மின்னா விடும்பைசெய் தாள்; அம்ம சான்றீர்;

கரந்தாங்கே யின்னாநோய் செய்யுமற் றிஃதோ
பரந்த சுணங்கிற் பணைத்தோளாள் பண்பு;

இடியுமிழ் வானத் திரவிருள் போழுங்
கொடிமின்னுக் கொள்வேனென் றன்னள் வடிநாவின்
வல்லார்முற் சொல்வல்லே னென்னைப் பிறர்முன்னர்க்
கல்லாமை காட்டி யவள்; வாழி சான்றீர்;

என்றாங்கே,

வருந்தமா வூர்ந்து மறுகின்கட் பாடத்
திருந்திழைக் கொத்த கிளவிகேட் டாங்கே
பொருந்தாதார் போர்வல் வழுதிக் கருந்திறை
போலக் கொடுத்தார் தமர்.

இஃது இரந்துபின்னின்ற தலைவன் மடலேறியவழி அவள் தமர் அஞ்சித் தலைவியைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தலைக் கண்டோர் கூறியது.

(இ-ள்.) அரிதினிற் * * * வரற்கு—எ-து, பெறுதற்கரிதாகத் தோன்றிய மக்கள் யாக்கைகள் முற்பிறப்பில்லாத மனம் வேறுபட்டு விரும்பின தீவினைகளைச் செய்து அறம் பொருள் இன்பம் என்றுசொல்லப்பட்ட அம்மூன்றில் அறமாகிய ஒன்றன் கூற்றைச் சாராதவர்கள் இப்பிறப்பிற் செய்து திரியுந் தொழில்களில் ஒன்றாகிய அழகினையுடைத்தாகிய நிலைமையினையுடைய பனைமடலை ஏறி இவ்வூரிடத்தே எல்லார்க்குங் காட்டி ஒருத்தியுடைய அழகினையுடைய நலத்தைப் பாடி வருதற்கு நூல்கள் சாற்றிற்றுதலால் யானும் அதுவே துணிந்து மடலேறிப் பாடுவேனென்றான்; எ-று.

யாக்கை மடலூர்ந்து காட்டிப் பாடி வருதற்குச் சாற்றிற்றென்க. மற்று அசை. ஆங்கு என்றது முற்பிறப்பை.

ஓரொருகா * * * சான்றீர்—எ-து, சான்றீர் வாழ்வீராக! போரிடத்து வெற்றியினையுடைய குதிரையின்மேலே இருந்து போர்த்தொழிலை நடத்துவேனாகிய என்னை அம்மாவல்லது மடன்மாவிலே ஏறி அக்களத்தே தோன்றி மன்றின்கண்ணே தன்னை உள்ளுவித்தவள் ஒருகால் என் மனத்துள்ளே உள்ளாயிருந்து பின்னை நீருட்டோன்றிய நிறைமதியினுடையநிழல் வாங்கிக்கோடற்கு அரியவாறுபோல வாங்கிக்கோடற்கு அரியளாய் இராநின்றாளென்றான்; எ-று.

ஆற்றுவேனென்னைப்படர்வித்தவளென்றது தறுகண்மையென்னும் மெய்ப்பாடு. வாழிசான்றீரென்றது ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்.

பொய்தீ * * * சான்றீர்—எ-து, கேளீர் சான்றீர்! உலகத்தை எல்லாம் பாதுகாத்தலை முயலும் உள்ளத்தையுடையேனாகிய என்னை ஒருவர்பால் ஒன்றை இரத்தலை முயலும் இன்னாதாகிய

வருத்தத்தைச் செய்தவள் கீழைத் திசையிடத்துத் தோன்றின, பொய்யற்ற நன்மக்கள் உயர்த்துப் புகழ்ந்த, மாசற்ற ஞாயிற்றின் மண்டிலத்தை யான் வாங்கிக் கோடற்கு விரும்பின அத்தன்மையளாய் இராநின்றாளென்றான்; எ-று.

என்றது கொடை என்னும் மெய்ப்பாடு.

சேரந்தாங்கே * * * பண்பு—எ-து, பரந்த சுணங்கினையுடைய பணைபோலுந் தோளினையுடையாள் தான்மறைந்த பொழுதே பொறுத்தற்கரிய நோயைச் செய்யாநிற்கும்; அவள்குணம் எக்காலமும் இத்தன்மைத்தோ கூறின் என்றான்; எ-று.

இடியுமிழ் * * * சான்றீர்—எ-து, பின்னும் வாழ்வீராக! சான்றீர்! வழுவின சொற்கள் சொல்லாதபடி தெள்ளிய நாவினாலே வார்த்தைசொல்ல வல்லார்முன்னே சொல்லுதல் வல்லேனாகிய என்னைப் பிறர்முன்னே ஒன்றையுங் கல்லாத தன்மையனாகக் காட்டியவள் இராக்காலத்து இடியை உமிழ்கின்ற மேகத்திலிருளைப் போலும் ஒழுங்கினையுடைய மின்னை வாங்கிக்கொள்வேனென்று ஒருவன் கருதிய தன்மையளாய் இராநின்றாளென்றான்; எ-று.

வல்லார்முற்சொல் * * * காட்டியவளென்றது கல்வி பற்றிய பெருமிதம், என்னையுங் கல்லாமை காட்டினாள் என்றலின். வாழி சான்றீர் என்று அதனை முடிப்பாராகக் கருதி வாழ்த்தினான்.

எனவாங்கே * * * தமர்—எ-து, என்றுசொல்லி அவ்வூரிடத்து மறுகின்கண்ணே கண்டார் வருந்த மடன்மாவை ஏறிப் பாடத் திருந்தின இழையணியினையுடையாளைத் தான் பெறுதற்குப் பொருந்தின வார்த்தைகளைத்தான் கூறக்கேட்டுப், பகைவர் போர்த் தொழிலே வல்ல பாண்டியனுக்கு அஞ்சி அரிய திறைகொடுக்குமாறு போலத், தமர் குடிப்பழியாமென்று அஞ்சி அவளை அவ்விடத்தே கொடுத்தார்; ஈதோர் மடற்கொடை இருந்தவாறென்னெனக் கண்டார் வியந்துகூறினர்; எ-று.

இது கண்டார்க்குக் கொடைபற்றிய பெருமிதம் பிறந்தது.

இது தரவும் போக்குமென்பதனுட் பாட்டினைப் போக்கின் பின் வைத்ததனாற் போக்குப்பெற்ற, பண்பு என நாற்சீரான் இயன்ற, பாட்டு வந்தது.

வாழிசான்றீர் அம்ம சான்றீர் என ஈற்றுக்கண் வந்த சிர்கனை முதல் அடிக்கு ஆண்டபொருண்முடிவுள் மாறுகூட்டி அடுக்க அறுசீராய் ஆறுமெய்பெற்றமையிற் கலிவெண்பா. (உ-)

கசஉ. புரிவுண்ட புணர்ச்சியுட் புல்லாரா மாத்திரை
யருகுவித் தொருவனை யகற்றலிற் றெரிவார்கட்
செயனின்ற பண்ணினுட் செவிசுவை கொள்ளாது
நயனின்ற பொருள்கெடப் புரியறு நரம்பினும்
பயனின்று மன்றம்ம காம மிவண்மன்னு
மொண்ணுத லாயத்தா ரோராங்குத் திளைப்பினு
முன்னுனே தோன்றாமை முறுவல்கொண் டடக்கித்தன்
கண்ணினு முகத்தினு நகுபவள் பெண்ணின்றி
யாவருந் தண்குரல் கேட்ப நிரைவெண்பல்
மீயுயர் தோன்ற நகாஅ நக்காங்கே
பூவுயிர்த் தன்ன புகழ்சா லெழிலுண்கண்
ணாயிதழ் மலக வழூஉம்;

ஓஒ! அழிதகப் பாராதே யல்லல் குறுகினங்
காண்பாங் கனங்குழை பண்பு;

என்று, எல்லீரு மென்செய்தி ரென்னை நகுதிரோ
நல்ல நகாஅலிர் மற்கொலோ யானுற்ற
வல்ல லுறீஇயான் மாய மலர்மார்பு
புல்லிப் புணரப் பெறின்;

எல்லாநீ, உற்ற தெவனோமற் றென்றிரோ லெற்சிதை
செய்தா னிவனென வுற்ற திதுவென
வெய்தா வுரைக்கு முரனகத் துண்டாயிற்
பைதல வாகிப் பசக்குவ மன்னோவென்
னெய்தன் மலரன்ன கண்;

கோடுவாய் கூடாப் பிறையைப் பிறிதொன்று
நாடுவேன் கண்டனென் சிற்றிலுட் கண்டாங்கே
யாடையான் மூஉ யகப்படுப்பேன் சூடிய

காணான் றிரிதருங் கொல்லோ மணிமிடற்று
மாண்மலர்க் கொன்றை யவன்;

தெள்ளியே மென்றுரைத்துத் தேராதொருநிலையே
வள்ளியை யாகெனை நெஞ்சை வலியுறீஇ
யுள்ளி வருகுவர் கொல்லோ வுளைந்தியா
னெள்ளி யிருக்குவென் மற்கொலோ நல்லிருண்
மாந்தர் கடிகொண்ட கங்குற் கனவினாற்
றோன்றின னாகத் தொடுத்தேன்மன் யான்றனைஇப்
பையெனக் காண்கு விழிப்பயான் பற்றிய
கையுளே மாய்ந்தான் கரந்து;

கதிர்பகா ஞாயிறே கல்சேர்தி யாயி
னவனை நினைத்து நிறுத்தென்கை நீட்டித்
தருகுவை யாயிற் றவிருமென் னெஞ்சத்
துயிர்திரியா மாட்டிய தீ;
மையில் சுடரே மலைசேர்தி யாயிற்
பௌவநீர்த் தோன்றிப் பகல்செய்யு மாத்திரை
கைவிளக் காகக் கதிர்சில தாராயென்
றொய்யில் சிதைத்தானைத் தேர்கு;
சிதைத்தானைச் செய்வ தெவன்கொலோ வெம்மை
நயந்துநலஞ்சிதைத் தான்;
மன்றப் பனைமேன் மலைமாந் தளிரேநீ
தொன்றிவ் வுலகத்துக் கேட்டு மறிதியோ
மென்றோண் ஞெகிழ்த்தான் றகையல்லால்யான்காணே
னன்றுதீ தென்று பிற;

நோயெரி யாகச் சுடினுஞ் சுழற்றியென்
னையித ழுள்ளே கரப்பன் கரந்தாங்கே
நோயுறு வெந்நீர் தெளிப்பிற் றலைக்கொண்டு
வேவ தளித்திவ் வுலகு;
மெலியப் பொறுத்தென் களைந்தீமின் சான்றீர்
நலிதருங் காமமுங் கௌவையு மென்றிவ்

வலிதி னுயிர்காவாத் தூங்கியாங் கென்னை
நலியும் விழும மிரண்டு;

எனப்பாடி,

இனைந்துநொந் தழுதன ணினைந்துநீ டுயிர்த்தன
ளெல்லையு மிரவுங் கழிந்தனவென் றெண்ணி யெல்லிரா
* நல்கிய கேள்வ னிவன்மன்ற மெல்ல
மணியுட் பரந்த நீர்போலத் துணிபாங்
கலஞ்சிதை யில்லத்துக் காழ்கொண்டு தேற்றக்
கலங்கிய நீர்போற் றெளிந்து நலம்பெற்றா
ணல்லெழின் மார்பனைச் சார்ந்து.

இது †"பொழுது தலைவைத்த கையறு காலை - யிறந்த போலக் கிளக்குங் கிளவி - மடனே வருத்த மருட்கை மிகுதியோ - டவை நாற் பொருட்க ணிகழு மென்ப. இச்சூத்திரம் பின்னர் நான்கும் பெருந்திணைபெறுமே என்ற சிறப்புடைப் பெருந்திணையன்றிப் பெருந்திணைக்குறிப்பாகக் கந்தருவத்துட்பட்டு வழுவிவரும் 'ஏறிய மடற்றிறம்' முதலிய நான்கனுள் ஒன்றாய் முன்னர் நிகழ்ந்த கந்தருவம் பின்னர் வழுவிவந்த 'தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுதிறம்' ஆகிய பெருந்திணை வழுவமைக்கின்றது. ஓதலுந் தூதும் ஒழிந்த பகைவயிற்பிரிவாகிய வாளாணெதிரும் பிரிவும் முடியுடைவேந்தர்க்கும் அவர் ஏவலிற் பிரியும் அரசர்க்கும் இன்றியமையாமையின் அப்பிரிவிற் பிரிகின்றான் 'வன்புறை குறித்த தவிர்ச்சி யாகும்' என்பதனாற் கற்புப்போல நீ இவ்வாறொழுகி யான் வருந்துணையும் ஆற்றியிருவென ஆற்றுவித்துப் பிரிதல் இலக்கணமின்மையின் வாளாபிரியுமன்றே? அங்ஙனம் பிரிந்துழி அவன் கூறிய கூற்றினையே கொண்டு ஆற்றுவிக்குந் தோழிக்கும் ஆற்றுவித்தலரிதாகலின் அவட்கு அன்பின்றி நீங்கினனென்று ஆற்றாமை மிக்கு ஆண்டுப் பெருந்திணைப்பகுதி நிகழுமென்று உணர்க. பொழுது = அந்திக்காலத்தே: கையறுகாலை = 'புறஞ்செயச்சிதைதல்' என்னுஞ் சூத்திரத்தில் 'அதனி னாங்கின்று' எனக் கூறிய கையறவுரைத்தலென்னும் மெய்ப்பாடு எய்திய காலத்தே: தலைவைத்த = அந்த ஆற்றாமையின் இகந்தனவாக முடிவிலே வைக்கப்பட்ட மெய்ப்பாடுகள்: மிகுதியோடு ம

* எல்லிரா நல்கிய கேள்வ னிவன்மன்ற மெல்ல என அடிவகுத்தலுமொன்று.
† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், சஉ-ம் சூத்.

டனே வருத்தம் மருட்கை நாற்பொருட்கண் நிகழும் = தன் வனப்பு மிகுதியுடனே மடப்பமும் ஆற்றாமையும் வியப்புமாகிய நான்கு பொருட்கண்ணே நடக்கும்: அவை இறந்தபோலக்கிளக்குங்கிளவிஎன்ப = அங்ஙனம் அவை நடக்கின்ற நான்குபொருளுங்கூற்றுநிகழுங்காற் றன்னைக் கைகடந்தனபோலக் கூறுங் கூற்றாய் நிகழுமென்று கூறுவர் புலவர்; எ-று. தலைவைத்த மெய்ப்பாடாவன ஆறும் அவதியினும் ஒப்பத்தோன்றுதற்குரிய மெய்ப்பாடுகளாய் மன்றத்திருந்த சான்றோரறியத் தன் துணைவன் பெயரும் பெற்றியும் அவனொடுபுணர்ந்தமையுந் தோன்றக்கூறியும் அழுதும் அரற்றியும் பொழுதொடு புலம்பியும் ஞாயிறுமுதலியவற்றோடு கூறத்தகாதன கூறுதலும் பிறவுமாம்'' என்னும் விதிபற்றி வரவிடைப்பிரிந்துநீட்டித்துழித் தலைவி பிரிவாற்றகில்லாது நாணு வரையிறந்து கலங்கி மொழிந்து அறிவழிந்துழி அவன் வந்து சாரத் தெளிந்தமை கண்டார்கூறிற்றென்று கூறியது.

(இ - ள்.) சேட்பீராக; இவள் தன்னுடனே பொருந்தி விளையாடும் ஒள்ளிய நுதலினையுடைய ஆயத்தார் எல்லாரும் ஒருங்கு கூடி விளையாடும் அளவிலும் முட்போலக் கூரிய தன் பல்லினுனி தோன்றாமல் முறுவலித்தலைக் கொண்டு, அதனை உள்ளடக்கி, அந் நகுதற்குறிப்புப் பிறரறியாமற் றன்கண்ணாலும் முகத்தாலும் நகுபவள், இப்பொழுது பெண்டன்மையின்றிப் பிறர் கேளாமல் மொழியும் மெல்லிய மொழியினை எல்லாருங் கேட்கும்படி கூறி, நிரைத்த வெள்ளிய பல்லின் மேலெயிறுதோன்றப் பெருகச் சிரித்துச், சிரித்த அப்பொழுதே பூவெடுத்த தன்மையை ஒத்த புகழ்ச்சி அமைந்த, அழகினையுடைய கண்கள் அழகினையுடைய இமை நீர்மல்கும்படி அழாநிற்கும்; இவள் இங்ஙனம் அழுமாறு காமவின்பத்தை ஊழ்த்தது ஒருவர் மனம் ஒருவரிடத்தே புரிதலுண்ட கூட்டத்திற் புல்லுதனிறையாத அளவிலே இருவரில் ஒருவனை அரியராம்படி பண்ணி நீக்குகையினாலே இந்நிலையாமையை ஆராய்ந்து பார்ப்பாரிடத்து அஃதறுதியாக நரம்பை வீக்குதலைச் செய்ய அதனிடத்தே நின்ற பண்ணினுட் தோன்றிய இனிமையைக் கேட்போர் செவிகொண்டு இன்புறுவதற்கு முன்னே விருப்பம் நின்ற இனிமையாகிய பொருள் கெட முறுக்கு அறும் நரம்பினுங் காட்டிற் பயனின்றாயிருந்தது; ஓஒ! இக்கனங்குழைக்கு அல்லலையுடைய குணத்தை நம்மை வருத்தும் என்று பாராதே நம் நெஞ்சழியும்படியாக வந்து குறுகினேம்; குறுகிய யாம் இதனை முடிவுபோகக் காண்பேம் என்று கருதிவந்து எல்லீரும் என்ன காரியஞ் செய்தீர்? இங்

ஙனம் வந்த நீர் தாம் என்னை இகழ்கின்றீரோ? இகழ்கின்றீராயின் யானுற்ற வருத்தத்தினை எனக்குறுத்தினவனுடைய மாயத்தைச் செய்த மலர்ந்த மார்பை யான்முயங்கி அவனைக் கூட்டப்பெறினும் அஃதிகழ்ச்சியன்றாம்; இங்ஙனம் என்னைச் சிறைத்தலைச் செய்தான் இவனென்று யான் முற்கூறியதனைக் கேட்ட நீர் பின்னை அவனாலுற்றதுதான் எத்தன்மைத்தோ என்று கேட்பீராயின், யானுற்றதிதுவென எழுவகையவாகிய அறத்தொடுநிலைகளின் ஒன்றை நும்மனத்திற்குப் பொருந்தக் கூறும் என் அறிவு என் உள்ளத்துண்டாயின் யான் இங்ஙனம் வருந்துவனோ? வருந்தேன்; அவ்வறிவு கெட்டமையால் யானுற்ற வருத்தம் இத்தன்மைய வருத்தமென யான் உமக்குக் கூறுவன், அதனைக் கூறக்கேண்மின்; சான்றீர்! என்று சான்றோரை நோக்கிக் கூறுகின்றாள்; என்னுடைய சிற்றிலுள்ளே கூடலிழைத்தலைக் கூடுவேனோ என்று ஆராய்கின்ற யான் அக்கூடலில் ஒரு பாகத்தை இழைத்த அளவிலே அவர் ஆராய்ச்சிக்குப் பிறிதொன்றாகிய வளைவு தன்னிடத்தின் முழுதுங் கூடாத இளம்பிறையைக் கண்டேன்; கண்டு அஃது அவ்விசும்பிடத்தே பின்பு நிறைமதியாய் வருத்துமெனக் கருதி யான் உடுத்த துகிற்றலையாலே மூடி அகப்படுத்திக் கொள்கின்ற யான் அதனை அகப்படுத்தினால் நீலமணிபோலுந் திருமிடற்றையுடைய மாட்சிமையுடைத்தாகிய மலரையுடைய கொன்றைமாலையையுடையவன் அதனோடு சூடுதற்குக் காணானாய்த் தேடித் திரியுமோ என்று கொண்டு நெஞ்சே! இது பின் வருத்துதலைத் தேராதே இதனை அவற்குக் கொடுத்து ஒருபடிப்பட உபகாரியாவாய்; யாந் தெள்ளியேங்காணென்று கூறி நெஞ்சை வலியுறுத்தி அதனைக் கைவிட்டுப் பின்னரும் அவர் வருவாரோ? வந்தால் யான் உடம்படாதவளா மிகவும் இகழ்ந்திருப்பேனோ? என்று உள்ளி வளைந்திருந்த கள்ளிருளையுடைய ஊர்காவலர் காத்தலைக் கொண்ட கங்குலிடத்துக் கனவிலே யான் உள்ளியவாறே வந்து தோன்றினனாக யான் அவனை வளைந்து பிடித்துக் கொண்டேன்; அதனாற் பெற்றதென்? அங்ஙனம் பிடித்துக் காண்பேனாகப் பையென விழிக்க யான் பிடித்த கையுள்ளே மறைந்து தோன்றானாயினன்; இனி யான் ஞாயிற்றைக் கொண்டே அவனைக்காண்பேன் என்று கருதி இருந்து மற்றை நாள் அந்தியிலே ஞாயிற்றை நோக்கிக் கிரணங்களைப் பிறர்க்குப்பகுத்துக் கொடாத ஞாயிறே! அக்கதிர்களோடே நீ அத்தகிரியை அடைகின்றாயாயின் அவனை நினைத்துத் தேடிப் பிடித்துக் கொண்டு என்முன்னே நிறுத்தி என்கையிலே உன்கையை நீட்

டித் தப்பாமற் தருவையாயின் உயிர் திரியாக என்னெஞ்சாகிய அகலிலே கொளுத்திய காமத்தீ அவியும் என்றேன்; அதற்கு மறுமொழி தாராது அத்தகிரியே போகலின் அதனை நோக்கி மறுவில்லாத சுடரோ! அத்தகிரியைச் சேர்கின்றாயாயின் நீ கடலினீரிடத்தே மீண்டு வந்து தோன்றிப் பகற்பொழுதை உண்டாக்குமளவுந் தானெழுதுந் தொய்யிலை எழுதாமற் கெடுத்தவனை யான் தேடுவன்; யான் தேடும்படி எனக்குக் கைவிளக்காகச் சில கிரணங்களைப் பகுத்துத் தாராய் என்று கூறினேன்; அச்சுடரும் யாம் அதனைக் கொடுத்தால் அவனைக் கண்டு துனித்து வருவேன் என்றுட்கொண்டு அதனைத் தாராது போயவாறுணர்ந்து அவன் எம்மை முன்னர் விரும்பிப் பின்னர் நலத்தைச் சிதைத்தானாயினான்; இங்ஙனஞ் சிதைத்தவனை எதிர்ப்பட்டால் யான்கூடாமல் வேறுசெய்வது எவன்கொல் என்று கருதி அத்தகிரியிலே வீழ்கின்ற காலத்து மன்றத்தின் பனைமேலே தோன்றும் மலையிடத்து மாந்தளிர் போலும் நிறத்தையுடைய வெயிலே! என்மென்றோளை மெலிவித்தானது வடிவழகின் தன்மை யான் விரும்பிக் காண்பதல்லது அவன்செய்த தீதென்று கூறுகின்ற பிறவற்றைக் காணேன்; என்னையொழியப் பழைதாக இவ்வுலகத்து மகளிருந் தத்தங்கணவரைக் கண்டாற் கூடுவதன்றித் துனித்திருந்தார் என்றுகேட்டும் அறிவையோ என்று கூறினேன்; அங்ஙனங் கூறிக் காமநோய் என் மனத்தைச் சுழலப் பண்ணி நெருப்பாக நின்று சுட்டதாயினுந் நோன்றல் மனத்துள்ளே மறைப்பேன்; அதனை மறைத்தாற்போலே அழகிய இதழ்போலுங் கண் தன்னிடத்தேகொண்டுநின்ற காமநோயை உறுகின்ற வெவ்வியநீரையும் மறைப்பேன்; அதற்குக் காரணம் அந்நீரைத்தெளிப்பின் அவிக்கத்தக்க இவ்வுலகு வேவதொன்றாய் இருத்தலின் என்று யான் ஆற்றிய அருமையுங் கூறினேன்; இதுகாறும் யானுற்ற வருத்தம் இதுதானென்று நின்ற சான்றோரை நோக்கிக் கூறிப், பின்னருஞ் சான்றீர்! நலியுங் காமமுங் கௌவையும் என்று சொல்லப்படும் இரண்டு விழுமம் உயிர்காவலாக இரண்டு புறத்துந் தூங்கி என்னை நலியும், இதனை இங்ஙனம் உயிர்மெலியுமளவும் வலிதிற் பொறுத்தேன், இனி இறந்துபடுவதற்குமுன்னே இதனைக் களைவீராக என்று கூறினள்; என்று சொல்லிப் பகலும் இரவுங் கூட்டமின்றிக் கழிந்தன என்று எண்ணி வருந்தி அழுதனள்; அழுது நீடு நினைந்து நொந்து உயிர்த்தனள்; அதன் பின்னர் விளக்கத்தையுடைய இராக்காலத்தே வந்து வரைந்துகொண்ட கேள்வன் இவன் நல்ல அழகினையுடைய மார்பனைப் பு

ணர்ந்து, தேய்க்குங் காலத்தே சிதைக்கின்ற தேற்றாவிலுண்டைய விதை யைக்கொண்டு தலத்தே மெல்லத் தேற்றக் கலங்கிய நீரிற் சிதைவு தெளியுமாறுபோலத் தன் சிதைவு தெளிந்து பழைய நலத்தைப் பெற் றாள்; ஆதலான் யாமும் இவர்களை அறுதியாக மணியும் அதனிற் பிறந்த நீரும் போலே வேறல்லவென்று துணியக் கடவாமென்று கண்டார்கூறிற்றாகப் பொருளுரைக்க; எ - று.

ஓ இரக்கக் குறிப்பு. நகுதிரோ என்னும் ஓகாரம் ஐயம். நல்ல நகாலிரொன்றது மிகவும் நல்ல சிரிப்பினையுடையீராவீர், நல் லீர்கொல்லோ? அது நல்ல சிரிப்பாகாதே என நின்றது. 'எற்சிதை செய்தான் இவனென' என்றது மூன் 'யானுற்ற அல்லலுறீஇயான்' என்றதனையேயாகக்கொள்க. உரன், அறிவு, "உரவோரெண்ணினும்" என்றார் பிறரும். என்னுடைய நெய்தன்மலரன்ன கண்கள் இங்ங னம் வருந்தி மிகப்பசப்பனவோ பசவாவே என ஓகாரம் எதிர்மறை.

*"சொல்லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொ ளியற்கை-புல்லிய கிளவி யெச்ச மாகும்" என்பதனாற் சொல்லெச்சமுங் குறிப்பெச்சமு மாகத் தம்பேரறிவுதோன்ற ஆசிரியர்நல்லந்துவனார் செய்யுட்செய்தார்.

எல்லீர நல்கியவென்றும் பாடம். மென்றோள் நெகிழ்த்தான் திறமல்லால் என்பதும் பாடம்.

இதனுள் அந்திக்காலத்தைக் கையறவெய்திப் பின்னர்ச் சான் றோரை நோக்கிக் கூறுகின்றவள் புல்லாராமாத்திரை என்று அவ னோடு புணர்ச்சி நிகழ்ந்தமையுங் கூறி யாவருங் கேட்ப நக்கழுது அல்லலுறீஇயானெனப் பெயரும் பெற்றியுங் கூறிப் புல்லிப் புணரப் பெறின் இகழ்ச்சியன்றாமெனக் கூறத்தகாதன கூறல் மடந்தன்னை இறந்தவாறுந் தெள்ளியம் என்றதனானும் எள்ளி. இருக்குவென் எ ன்றதனானும் வருத்தமிறந்தவாறுங் "கேடுவாய் கூடா * * * கொ ன்றையவன்" என்றதனாற் றான்செய்ததனை வியவாமையின் மரு ட்கையிறந்தவாறும் நெய்தன்மலரன்ன கண்ணெனத் தன்வனப்பு மி குதி கூறலின் மிகுதியிறந்தவாறுங் காண்க.

இதனுறுப்புக்களுட் தலைவிக்குக் கலக்கமென்னும் மெய்ப்பா டு பிறந்தது.

எல்லிரா நல்கிய கேள்வனிவனெனவே கந்தருவத்தின் வழு விப் பெருந்திணை நிகழ்ந்தவாறும் பின்னர் வரைவு நிகழ்ந்தவாறுங் காண்க. அது புல்லாரா மாத்திரை என்றதனானுமுணர்க.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௨0௭-ம் சூத்.

இது புரிவுண்ட புணர்ச்சி எனக் கலித்தளை வந்தும் 'புல்லாரா மாத்திரை யருகுவித் தொருவனை யகற்றலின்' எனவும் இனைந் தேநோந் தழுதன ணினைந்துநீ டுயிர்த்தனள், எனவும் இயற்சீர் நிரை ஒன்றியும் பாவேறுபடாமையின் 'எல்லையு மிரவுங் கழிந்தன வென்றெண்ணி யெல்லிரா' என ஐஞ்சீரடி வந்த வெள்ளைச் சுரிதகம் பெற்றகலிவெண்பாட்டு. (௨௫)

௧௪௩. அகலாங்க ணிருணீங்கி யணிநிலாத் திகழ்ந்தபிற்
பகலாங்கட் பையென்ற மதியம்போ னகலின்று
நன்னுத னீத்த திலகத்தண் மின்னி
மணிபொரு பசும்பொன்கொல் மாவீன்ற தளிரின்மேற்
கிணிகாரங் கொட்குங்கொ லென்றாங் கணிசெல
மேனி மறைத்த பசலைய ளானாது
நெஞ்சம் வெறியா நினையா நிலனோக்கா
வஞ்சா வழாஅ வரற்றா விஃதொத்தி [ய்தேன்;
யென்செய்தாள் கொல்லென்பீர் கேட்டீமின் பொன்செ

மல்றயிற்றன் யாழ்கேட்ட மானை யருளா
தறைகொன்று மற்றத னுருயி ரெஞ்சப்
பறையறைந் தாங்கொருவ னீத்தா னவனை
யறைநவ நாட்டினீர் கொண்டுதரின் யானு
நிறையுடையே னாகுவென் மன்ற மறையினென்
மென்றோ ணெகிழ்த்தானை மேயவ னாங்கீட்
சென்றீசெட் புட்டதென் னெஞ்சு;

ஒன்றி, முயங்குவெமென் றென்பின் வருதிர்மற் றாங்கே
யுயங்கினு ளென்றாங் குசாதிர்மற் றந்தோ
மயங்கினு ளென்று மருடிர் கலங்கன்மி
னின்னுயி ரன்றாற் கெனைத்தொன்றுந் தீதின்மை
யென்னுயிர் காட்டாதோ மற்று;

பழிதபு ஞாயிறே பாடறியா தார்கட்
கழியக் கதழ்வை யெனக்கேட்டு நின்னை
வழிபட் டிரக்குவென் வந்தெனென் னெஞ்ச

மழியத் துறந்தானைச் சீறுங்கா லென்னை
யொழிய விடாதீமோ வென்று;

அழிதக; மாஅந் தளிர்கொண்ட போழ்தினா னிவ்வூரார்
தாஅந் தளிர்சூடித் தந்நலம் பாடுப
வாஅந் தளிர்க்கு மிடைச்சென்றார் மீட்டரின்
யாஅந் தளிர்க்குவே மன்;

நெய்த னெறிக்கவும் வல்ல னெடுமென்றோட்
பெய்கரும் பீர்க்கவும் வல்ல னிளமுலைமேற்
றொய்யி லெழுதவும் வல்லன்றன் கையிற்
சிலைவல்லான் போலுஞ் செறிவினா னல்ல
பலவல்லன் றோளாள் பவன்;

நினையுமென் னுள்ளம்போ னெடுங்கழி மலர்கூம்ப
வினையுமென் னெஞ்சம்போ லினங்காப்பார் குழறோன்றச்
சாயவென் கிளவிபோற் செவ்வழியா ழிசைநிற்பப்
போயவென் னொளியேபோ லொருநிலையே பகன்மாயக்
காலன்போல் வந்த கலக்கத்தோ டென்றலை
மாலையும் வந்தன் றினி;

இருளொடியா னீங்குழப்ப வென்னின்றிப் பட்டா
யருளிலை வாழி சுடர்;

ஈண்டுநீர் ஞாலத்து ளெங்கேள்வ ரில்லாயின்
மாண்ட மனம்பெற்றார் மாசி றுறக்கத்து
வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்துதல் வாயெனின்
யாண்டு முடையே னிசை;

ஊரலர் தூற்றுமிவ் வுய்யா விழுமத்துப்
பீரலர் போலப் பெரிய பசந்தன
நீரலர் நீல மெனவவர்க் கஞ்ஞான்று
பேரஞர் செய்தவென் கண்;

தன்னுயிர் போலத் தழீஇ யுலகத்து
மன்னுயிர் காக்குமிம் மன்னனு மென்கொலோ

வின்னுயி ரன்னானைக் காட்டி யெனைத்தொன்று
மென்னுயிர் காவா தது;

என வாங்கு,

மன்னிய நோயொடு மருள்கொண்ட மனத்தவள்
பன்மலை யிறந்தவன் பணிந்துவந் தடிசேரத்
தென்னவற் றெளிந்த தேஎம்போல
வின்னகை யெய்தின ளிழந்த தன்னலனே.

இதுவுமது. இதற்கும் முற்கூறிய உரைகளைக் கூறிக்கொண்டு பொருளுரைக்க.

(இ - ள்.) அகன்ற ஊரிடத்தேயிருந்து களவின்கண் அவனோடு கூடி இன்புற்ற காலத்து இராக்காலத்து இருணீங்க விளங்கின அணிநிலாவையுடைய மதியம்போலே விளக்கம் அமைந்தவன் நீங்கின பின்பு பகற்பொழுதிடத்து ஒளி பாழ்பட்ட மதிபோலே ஒளி கெட்டு நன்றாகிய நுதலினின்றும் போன திலகத்தையுடையளாய் நீலமணியைத் தானொளிவிட்டு மாறபடும் பசிய பொன்னொளிகொல்லோ! மாவீன்ற பசிய கொம்பின்மேலே கோங்கம் பூவிற் றாது பரந்த ஒளிகொல்லோ! என்று பிறர்கூறுந் தன்னணி தன்னிடத்தினின்றும் போம்படி தன்மேனியை மறைத்த பசலையளாய் அமையாமை தன்னெஞ்சம் இன்பத்தைத் தரும் பொருள்களோடே வெருவி அவ்வின்பங் கழிந்தபடியை நினைத்து நாணாற் பிறரெதிர் முகநோக்காது நிலத்தை நோக்கி அந்நாண் மேற்போகின்றதற்கு அஞ்சி அழுது அழாதே பலவுஞ் சொல்லித் தன்குறை கூறி இவளொருத்தி என்ன வருத்தமுற்றாள் கொல்லோ என்று கூறுகின்றவர்களே! யான் பொன்செய்தேன், யானுற்றதனைக் கேட்பீராக என்று கூறினாள் அங்ஙனங் கூறுகின்றவளீ வஞ்சனையாலே தான்வாசித்த யாழிசையைக் கேட்ட அசுணமாவை இவ்வின்பமுற்றதென்று அருள் பண்ணாதே முன்பு செய்த வஞ்சனையைக் கெடுத்துப் பின்னை அதன் அரிய உயிர்போம்படி பறையைத் தட்டினாற் போலே ஒருவன் முன்னர் வஞ்சித்து இன்பத்தை உண்டாக்கிப் பின்னர் அவ்வின்பம் போம்படி என்னைக் கைவிட்டான்; அக்களவொழுக்கத்தாலே என் மெல்லிய தோளை மெலிவித்தவனை நெஞ்சு பொருந்தி அவனுறைகின்ற இடத்தே சென்று வருதற்கு நெடுங்காலத்தவாயிற்று என்று கூறினாள்; அங்ஙனங் கூறி அவள் அது கொண்டுவ

ருதலுங்கூடும் அதனோடே நீருங் கூடி நவகண்டம் எனக் கூறு
படுத்தின உலகத்தின்கண்ணே அவனை ஆராய்ந்து நீர் பிடித்துக்
கொண்டு எனக்குத் தரப்பெறில் யானும் பிறமகளிரைப் போல
அறுதியாக நிறை என்னுங் குணமுடையேனாவேன் என்றுங் கூ
றினாள்; அதுகேட்டு அவர்கள் அதற்கு மறுமொழி கொடாமற் பின்
னே வந்தமையின், இவள் ஒருநாளிலேயாயினும் அவனைப் பொருந்
தி முயங்கும் என்று கருதி என் பின்னே பின்னே வாராநின்றீர்;
பின்னை இவள் அப்பொழுதே முன்புபோலன்றி மிகவும் வருந்தினாள்
என்று கருதி அவ்விடத்தே நின்று அவனுக்கு ஓர் தீங்கு நிகழ்ந்த
தோ என்று உசாவாநின்றீர்; அவ்வருத்தமேயன்றி ஐயோ இவள் கை
யறவு எய்தினாள் என்று மருளாநின்றீர்; இங்ஙனம் உண்மை உணரா
மற் கலங்காதேகொள்ளும்; பின்னை என் இனிய உயிரை ஒப்பானுக்
கு யாதொன்றுந் தீதின்றி அவனுளனாய் இருக்கின்றமையை அவனு
யிரோடு ஒன்றாகிய என்னுயிர் கண்டுக் காட்டாதொழியுமோ? அது
தான் இறந்துபடாது அவனிருந்தமை காட்டிற்றில்லையோ என்றாள்;
அது கேட்டு அவர்கள் தனக்கோரேதமன்றி நின்று நின்னை இங்
ஙனம் வருத்தினவனை நடுவாக நோக்கி நின்ற ஞாயிறு தான் வருத்
தங்காண் என்றார்; அது கேட்டு நடுவு நிலைசெய்யாமல் உண்டாம்
பழிநீங்கும் ஞாயிறே! உலகியல்அறியாதாரிடத்துக் கழியச்சிறுதற்கு
விரைந்துசெல்லவையென்று அவர்கள் கூறக் கேட்டு நின்னை வழிபட்டு
நீ அவரை மிகச் சீறுதபடி இரந்துகொள்வேனாக வந்தேன்; நீ என்
னெஞ்சங் கெடும்படி என்னைக் கைவிட்டவனைக் கண்டு சீறுமிடத்
து என்னை நீங்கவிடாதேகொள்? அது என்னெனில் நீ அக்காலத்து
அவனை மிகச் சீறில் யான் இறக்கும்படி நேரும் என்றுங் கூறினாள்;
அங்ஙனங் கூறின அளவிலே ஞாயிறு படுகின்றமையைக் கண்டு பிரிந்
தார்க்கு வருத்தந்தரும்படியாக மாந்தளிர்போலும் நிறத்தைக்கொண்
ட மாலைக்குமுன்னாகிய இக்காலத்தே இவ்வூரின் மகளிர் தாந் தளிர்
விரவின மாலைகளைச் சூடி. ஆடவர்மேற் தாம் வைத்த நலத்தைப்
பாடி இன்புறுவர்கள், அவர்களைப்போல ஆச்சாமரந்தளிர்க்குங் காட்
டிடைச்சென்றவர் மீண்டுவரின் யாம் மனமகிழுவேம், அதனாற் பெற்
றதென்? அவர்வரக் கண்டிலேம் என்னுங் கூறினாள்; கூறி யாம்
தளிர்க்குமாறு எங்ஙனே என்பீராயின் என்தோளைத் தொழில் கொள்
கின்ற அவன் நெய்தற் பூவைப் புறவிதழொடித்து மாலை கட்டிச் சூட
வும் வல்லன், நெடிதாகிய மென்றோளிலே காமன் சிலையாகிய எழுதுக
ரும்பை எழுதவும் வல்லன், இளமுலைமேற் தொய்யிற்குழம்பாற் செ

டி எழுதவும் வல்லன், இவை ஒழிந்து நீங்கி இருந்து மனம் வேட்கை அடக்கி இருக்குமிடத்துத் தன்கையில் வில்லைத் தொழில்கொள்ள வல்ல காமனை ஒக்குமதுவன்றி, வேட்கை நிகழ்ந்துகூடுங் காலத்து ஆண்டு நிகழ்த்தும் நல்ல தொழில்கள் பலவற்றையும் வல்லன், இவ்வாற்றான் என் மனந்தளிர்க்கும் என்று கூறினாள்; அங்ஙனங் கூறின அளவிலே மாலைக்காலம் வருகின்றதனைக் கண்டு, அவனை நினையும் என் உள்ளங் குவியுமாறுபோல நெடிய கழியின் மலர்கள் குவிய, இரங்கும் என்னெஞ்சுபோலே கோவலர் குழலோசைதோன்ற, அலைவுபெற்ற என் மொழிகள்போல வண்டுகளின் செவ்வழிப்பாட்டு அடங்கக், கெட்டுப்போன என் அழகுபோலப் பகற்காலத்தின் ஒளி மழுங்கக், கலக்கத்தோடேவந்த காலனைப்போல என்மேலே மாலைக் காலமும் வந்தது, இனி எங்ஙனம் ஆற்றுவேன் என்று கூறினாள்; கூறி அம்மாலையை வரவிட்ட ஞாயிற்றை நோக்கிச் சுடரே! யான் என்பதொருதன்மையின்றி யான் இவ்விடத்தே இராக் காலத்தாலே வருந்தும்படி நீ போனாய், அருளுடையையல்லையாயிருந்தாய்; இத்தன்மையால் நீ வாழ்வாயாக என்று கூறினாள்; கூறி இவ்விரவால் இறந்துபட்டேனாயினும் நீங்கின்றாய் இருந்தது என்று கருதி மிகுகின்ற நீரையுடைய உலகத்துள் உறைகின்ற கேள்வருளரல்லாராயிற் தங்கணவர்மேலுள்ள வேட்கையோடே இறந்துபடும் மாட்சிமைப்பட்ட மனத்தைப் பெற்றவர்கள் குற்றமில்லாத சுவர்க்கத்தைச் சென்று அவர்கள் நுகர விரும்பியவற்றைத் தாம் விரும்பியபடியே பெறுதல் மெய் என்று நூல்கள் கூறியவென்னின் யானும் அங்ஙனம் அவன்மேல் விருப்பத்தோடே உயிர்போய் அவனைப் பெற்று எவ்விடத்தும் புகழுடையேனாவேன், இனி வருத்தம் என்னென்றுங் கூறினாள்; கூறி "முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு தன்கேடு பிற்பகற் கண்டு விடும்" என்றுகூறிய பழமொழி உளதாகலின் அவ்வாறே நீரில் அலர்ந்த நீலமென்று அவர் புகழ அவர்க்கு அந்நாளிற்பெரிய வருத்தத்தைச்செய்த என் கண்கள் இப்பொழுது பீரலர்போலப் பெரியவாகப் பசந்தன, இதனையும் என் வருத்தத்தையுங் கண்டும் அருளின்மையின் அவனை எனக்குக் காட்டாமல் இவ்வூர் நின்று அலர், தூற்றுநிற்கும்; இனி இவ்வுய்யாவிடும்பையிடத்து உயிர்களைக் காத்தற்கு யான் அரசனே என்று கருதித் தன்னுயிரைப் பாதுகாக்குமாறு போல உலகத்துப் பெரிய உயிர்களை எல்லாந் தழீஇப் பாதுகாக்கும் இம்மன்னனும் எனக்கினிய உயிரையொப்பானைக் காட்டி என்னுயிரைச் சிறிதொன்றுங் காவாதிருக்கின்ற

தன்மை என்ன பயனைக் கருதியோ என்றுங் கூறினாள்; என்று கூறும்படியாக நிலைபெற்ற காமநோயாலே அங்ஙனம் மயக்கங் கொண்ட மனத்தையுடையவள் பலமலைகளைக் கடந்து போனவன் வரவொடுவந்து பணிந்து தன்னடியைச் சேர்கையினாலே பாண்டியனை உறவாக அவன் மனத்தைத் தெளிவித்த தேயத்திலுள்ளார் இன்பமுற்று வாழுமாறுபோல அவனால் இழந்த நலத்தை இனிய அகமகிழ்ச்சியோடு எய்தினாள்; இஃதென்ன வியப்போ எனக் கண்டார் கொண்டு கூறிற்றாக உரைக்க; எ - று.

'சென்றுசேட்பட்டதென்னெஞ்சு' என்னுந் துணையுங் கூறத்தகாதன கூறலின் மடனிறந்தவாறும் 'நெடுமென்றோள்' 'நீரலர்நீலம்' 'இளமுலை' என்பனவற்றான் மிகுதியிறந்தவாறும் 'வழிபட்டோரக்குவென் வந்தென்' என வருத்தமிறந்தவாறும் 'யாண்டுமுடையேனிசை' என்பதனால் வியவாமையின் மருட்கையிறந்தவாறும் உணர்க.

இது கண்டார்க்கு அவராக்கங் கண்டு மருட்கை பிறந்தது.

நெய்தனெறித்தல் முதலியன திருவினாற் காமக்குறிப்புப் பிறந்த ஒப்பு; இவை குடிப்பிறப்பினை அறிவித்துக் காமக் குறிப்பினை நிகழ்த்தலின்.

இஃது ஐஞ்சீரடுக்கிவந்த கலிவெண்பாட்டு. (௨௬)

௧௪௪. நன்னுதால் காண்டை நினையா நெடிதுயிரா
வென்னுற்றாள் கொல்லோ விஃதொத்தி பன்மா
ணகுதருந் தன்னுணுக் கைவிட் டகுதருங்
கண்ணீர் துடையாக் கவிழ்ந்து நிலனோக்கி
யன்ன விடும்பை பலசெய்து தன்னை
வினவுவார்க் கேதில சொல்லிக் கனவுபோற்
றெருளு மருளு மயங்கி வருபவள்
கூறுப கேளாமோ சென்று;

எல்லாநீ, என்னணங் குற்றனை யார்நின் னிதுசெய்தார்
நின்னுற்ற வல்ல லுரையென வென்னை
வினவுவிர் தெற்றெனக் கேண்மி னொருவன்
குரற்கூந்தா லென்னுற்ற வெவ்வ நினக்கியா
னுரைப்பனைத் தங்கிற்றெ னின்னுயி ரொன்று

மருளூட்டி மாறி யதற்கொண் டெனக்கு
மருவழிப் பட்டதெ னெஞ்சு;
எங்குந் தெரிந்தது கொள்வே னவனுள் வழி;

பொங்கிரு முந்நீ ரகமெல்லா நோக்கினை
திங்களுட் டோன்றி யிருந்த குறுமுயா
லெங்கே ளிதனகத் துள்வழி காட்டீமோ
காட்டீயா யாயிற் கதநாய் கொளுவுவென்
வேட்டுவ ருள்வழிச் செப்புவெ னாட்டி
மதியொடு பாம்பு மடுப்பென் மதிதிரிந்த
வென்னல்ல றீரா யெனின்;

என்றாங்கே, உண்ணின்ற வெவ்வ முரைப்ப மதியொடு
வெண்மழை யோடிப் புகுந்தி சிறிதென்னைக்
கண்ணோடி னாய்போறி நீ;

நீடிலைத் தாழைத் துவர்மணற் கானலு
ளோடுவெ னோடி யொளிப்பென் பொழிறொறு
நாடுவென் கள்வன் கரந்திருக் கற்பாலன்கொ
லோய்பூ வடம்பி னலர்கொண் டுதுக்காணெங்
கோதை புனைந்த வழி;

உதுக்காண், சாஅய் மலர்காட்டிச் சாலபிலான் யாமா
பாவைகொண் டோடி யுழி; [டும்

உதுக்காணந் தொய்யில் பொறித்த வழி;

உதுக்காண், தையா நேறெனத் தேற்றி யறனில்லான்
பைய முயங்கி யுழி;

அளியவெ னுள்ளத் துயவுத்தே றூர்ந்து
விளியாநோய் செய்திறந்த வன்பி லவனைத்
தெளிய விசும்பினு ஞாலத் தகத்தும்
வளியே யெதிர்போம் பல்கதிர் ஞாயிற்
றொளியுள் வழியெல்லாஞ் சென்று முனிபெம்மை
உண்மை நலனுண் டொளித்தானைக் காட்டீமோ

காட்டாயேன், மண்ணக மெல்லா மொருங்கு சுடுவே
கண்ணீ ரழலாற் றெளித்து; [னென்

பேணேன், துறந்தானை நாடு மிடம்விடா யாயிற்
பிறங்கிரு முந்நீர் வெறுமண லாக்குப்
புறங்காலிற் போக விறைப்பேன் முயலி
லறம்புணை யாகலு முண்டு;

துறந்தானை, நாடித் தருகிற்பா யாயி னினைக்கொன்று
பாடுவெ னென்னோ வுரைத்து;

புல்லிய கேளிர் புணரும் பொழுதுணரே
னெல்லியா கெல்லையென் றாங்கே பகன்முனிவ்
னெல்லியல் காலை யிராமுனிவன் யானுற்ற
வல்லல் களைவா ரிலேன்;

ஓஒகடலே, தெற்றெனக் கண்ணுள்ளே தோன்ற விறை
யெடுத்துப்
பற்றுவெ னென்றியான் விழிக்குங்கான் மற்றுமெ
னெஞ்சத்து ளோடி யொளித்தாங்கே துஞ்சாநோய்
செய்யு மறனில் லவன்;

ஓஒகடலே, ஊர்தலைக் கொண்டு கனலுங் கடுந்தீயு
ணீர்பெய்தக் காலே சினந்தணியு மற்றிதோ
வீரமில் கேள்வ னுரீஇய காமத்தீ
நீருட் புகினுஞ் சுடும்;

ஓஒகடலே, எற்றமி லாட்டியென் னேமுற்றா ளென்றி
யுற்றறியா தாரோ நகுக நயந்தாங்கே [ங்கோ
யிற்று வறியின் முயங்கலென் மற்றென்னை
யற்றத்திட் டாற்றறுத்தான் மார்பு;

ஆங்கு,

கடலொடு புலம்புவோள் கலங்கஞர் தீரக்
கெடலருங் காதலர் துணைதரப் பிணிநீங்கி
யறனறிந் தொழுகு மங்க ளுளனைத்

திறனில்லா ரொடுத்த தீமொழி யெல்லா
நல்லவை யுட்படக் கெட்டாங்
கில்லா கின்றவ ளாய்நுதற் பசப்பே.

இதுவுமது. இதற்கும் அவ்வுரை கூறிக்கொள்க.

(இ-ள்.) நன்னுதால் * * * சென்று—எ-து, நன்றாகிய நுதலினையுடையாய்! இவளொருத்தி தனக்குரிய நாணினைக் கைவிட்டுத் தன் மனத்தே ஒன்றை நினைத்து நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு வீழ்கின்ற கண்ணீரைத் துடைத்துப் பிறரை நோக்காது நிலத்தைக் கவிழ்ந்து நோக்கித் தன்னை நீ உற்றது என்னென்பார்க்குக் கனவின்கண் வாய்வெருவிக் கூறுவாரைப்போலே உத்தரமல்லாதன சில சொல்லிப் பலகாலும் நகுதலைச் செய்யும்; இங்ஙனந் தெளிவும் மயக்கமுமாய் மயங்கி வேறும் அத்தன்மையவாகிய இடும்பைகள் பலவற்றையுந் தன்னிடத்தே உண்டாகக் கொண்டு வருகின்றவள் என்ன துன்பமுற்றாளோ தான்? இவளைக் காண்பாயாக; யாஞ் சென்று இவள்கூறும் வார்த்தைகளைக் கேட்டலைச் செய்யாமோ என்றொன்று கூறினள்; எ-று.

எல்லாநீ * * * வழி—எ-து, அங்ஙனங் கூறி அவள், கேட்கக் கடவேமென்று நும்மிலே கூறி வந்து, ஏடீ! நீ என்ன வருத்தமுற்றாய்? யார்தான் நினக்கு இவ்வருத்தஞ் செய்தார்? நினக்கு உற்ற வருத்தத்தை எங்கட்கு உரையென்று சொல்லி என்னைக் கேட்கின்றவர்களே! அது வந்தவாற்றை என்பக்கலிலே தெரியக் கேண்மின், "ஒருவன் கொத்தான கூந்தலையுடையாய்! எனக்கு உற்ற வருத்தத்தை யான் நினக்கு வந்து உரைக்குமளவும் என் இன்னுயிர் போகாமற் றாங்கிற்றுக்காண் என்று இங்ஙனந் தன்னோடு யான் மருவுதலை உறுத்தி, அம்மருவுதலை அவன் மாறிப் போன அக்காலந்தொடங்கி என் நெஞ்சு எனக்கு அவன் மருவின இடத்தே அகப்பட்டு நின்றுவிட்டது; இனி அவனுள்ள இடமெங்குந் தேடித் தெரிந்து என்னெஞ்சினைக் கூட்டிக்கொள்வேன் என்று கூறினள்; எ-று.

உரைப்பனை இசைச்சொல்.

பொங்கிரு * * * நீ—எ-து, அங்ஙனங் கூறி, அந்திக்காலத்தே கையறவெய்தி உரைத்து, அவள் இனி இக்காலத்துத் தன்னாற் றேடுதல் அரிதென்று கருதித், திங்களைக்கண்டு இதனோடு செறிந்த முயல் தேடித் தருமெனக் கருதி, மிக்கு எழுகின்ற கரிதாகிய கடல்

சூழ்ந்த உலகமெல்லாம் பார்த்துத் திங்களினுள்ளே விளங்கி இருந்த குறிய முயலே! அறிவு வேறுபட்ட என்னுடைய நெஞ்சை யான் தேடிக் கூட்டிக்கொள்ளக் கருதின வருத்தத்தை நீ அதனைக் கூட்டித் தீராயாயின் யான் வாங்கிக் கொள்ளும்படி இவ்வுலகத்தில் எங்கேள்வன் இருக்கின்ற இடத்தைக் காட்டுவாய்; அவனிருக்கின்ற இடத்தைக் காட்டாயாயின் நினக்குப் பகையாகிய கோபத்தையுடைய நாயை நின்னிடத்தே கொணருவேன்; அதுவன்றி வேட்டுவருள்ள இடத்தே சென்று ஒருமுயல் உண்டென்று கூறுவேன்; அதுவேயன்றி நீ அரணாக உறைகின்ற திங்களோடே நின்னை அலைத்து விழுங்கும்படி மதிக்குப் பகையாகிய *பாம்பைச் செலுத்துவேனென்று அவ்வந்திக்காலஞ் செல்கின்ற காலத்தே தன் நெஞ்சினின்ற வருத்தத்தைச் சொல்ல, அது வெண்மேகத்தே மறைந்ததனைக்கண்டு, நீ மதியோடே வெண்மேகத்தே ஓடிச் சென்று புகாநின்றாய், ஆகையினாலே சிறிதென்னைக் கண்ணோட்டஞ் செய்து நீ என்னைத் தேடிப் போகின்றாய்போலே இராநின்றாய் என்று கூறினாள்; எ-று.

நீழலைத் *** மார்பு—எ-து, அங்ஙனங் கூறி, அது கரிய மேகத்தே மறைந்து விடுதலின் அதனை நோக்கித் தேடுமாறு அதற்குக் கூறக் கருதி, அக்கள்வனானவன் மறைந்திருக்கக் கடவனோ என்று காட்டும்படி, யான் நீண்ட இலையினையுடைய தாழை நிற்கின்ற சிவந்த மணலையுடைய கானலிற் பொழில்கடோறும் ஓடிச் சென்று பார்ப்பேன்; அங்ஙனஞ் சென்று பார்த்துக் காணாமையின், ஓடிச் சென்று அவனை ஒளித்திருந்து காணக் கடவேனென்று கருதி ஒளித்திருப்பேன்; நீயும் இங்ஙனம் ஒளித்திருந்தே தேடென்று கூறினாள்; அங்ஙனங் கூறிப் பின்பு அவனிருக்கும் இடங்களுங் கூறக் கருதிப், பூவினையுடைய அடம்பின் மலராக் கொண்டு எமக்குத் தருங் கோதையைக் கட்டின இடத்தை உவ்விடத்தே பாராய்; அமைதியில்லாதான் யாங் கொண்டு விளையாடுஞ் சாயப்பாவையையும் மலர்களையுங் கொண்டுவந்து நமக்குக் காட்டி யான் தன்பின்னே செல்லும்படி அவற்றைக் கொண்டோடிய இடத்தை உவ்விடத்தே பாராய், எமக்குத் தானெழுதுந் தொய்யிலை எழுதிய அவ்விடத்தை உவ்விடத்தேபாராய், மனத்தில் அருளில்லாதவன் கையால் நின்னைப் பிரியேன் நீ தெளியென்று தெளிவித்துப் பின்னர் மெல்ல முயங்கிய அவ்விடத்தை உவ்விடத்தே பாராயென்று கூறினாள்; அங்ஙனங் கூறின அளவிலே அம்முயல் கருமேகத்து மறைந்தே போகலின் அதனைக் கைவிட்டு இடையே தன்மேல் வந்துற்ற வளியை நோக்கி

வளியாகியதெய்வமே! நீ திங்களின் ஒளி போலன்றி விசும்பிடத்தும் ஞாலத்திடத்தும் பரக்கும் பல கதிர்களையுடைய ஞாயிற்றின் ஒளியுள்ள இடமெல்லாஞ் சென்று நாடுதற்குரிய நீ உயவுத்தேரை ஊர்ந்து வந்து தன்னால் அளிக்கத்தக்க என்னுள்ளத்திடத்தே கெடாத காமநோயைச்செய்து என்னைக் கைவிட்டுப்போன அன்பிலாதவனை அந்நோய் நீங்கி என்மனந் தெளியும்படியாக எதிர்ப்படுவாய், அங்ஙனம் எதிர்ப்பட்டு வேட்கை மிகுதியான் எம்முடைய இயற்கை நலத்தை நுகர்ந்து பின்பு எம்மை ஒரு காரணமின்றி வெறுத்து அவ்வியற்கை நலத்தைக் கொண்டு இம்மண்ணகத்தே ஒளித்தவனைக் கொண்டுவந்து காட்டுவாய்; காட்டாயாகில் என் கண்ணீரைத் தெளித்து அதன்கண் எழுகின்ற அழலாலே நின் மேனி எல்லாஞ் சேரச் சுடுவேன் என்றுங் கூறினாள்; அங்ஙனங் கூறி அதனைப் பின்னர்க்காணாமையிற் றான் அவனைத் தேடக் கருதிக், கடலை நோக்கி மிக்கு வருகின்ற கரிய கடற் தெய்வமே! என்னைப் பாதுகாவாறுய்த் துறந்தவனை யான் தேடிக் காணுமிடத்தை நீ விட்டுப் போகாமல் ஏறுவாயாயின் நின்னிடமெல்லாம் வெறுமணலாம்படி என் காற்புறத்தாலே நின்னுடைய நீரெல்லாம் போம்படி இறைப்பேன், அது முடியுமோவெனின் அங்ஙனம் முயலுவேன், அதற்குக் கடவுள் உதவியாதலும் உண்டாயிருக்கும் என்றுங் கூறினாள்; அங்ஙனங் கூறி, ஓதம் வடிந்ததனைக் கண்டு என்னைக் கைவிட்டுப்போனவனை நீ தேடிக்கொண்டு வந்து தருவையாயின் அதற்குக் கைம்மாறாக என்னேயச்சொல்லி நினக்கு ஒரு பாட்டினைப் பாடுவேனென்று கூறினாள்; அங்ஙனங் கூறிப் பாடுகின்றவள் என்னைக் கூடின கேளிர் வந்து கூடுங் காலம் இரவோ பகலோ என்றறியேன், ஆதலால் என்னை வருத்தும் பகற்பொழுதுபோய் இராப்பொழுதாகுக என்று கருதிப் பகற் பொழுதை வெறுப்பேன், அதுபோய் இராவான காலத்திடத்து அவ்விராக்காலத்தை அப்பொழுதே வெறுப்பேன், அப்படியே ஓஓ! யான் உற்ற வருத்தத்தைக் கடலே! நின்னை ஒழியப் போக்குவாரை வேறுடையேனல்லேன் என்றுங் கூறினாள்; அங்ஙனங் கூறிப் பின்னுங் கடலே! அறனில்லாதவன் தெளிய என்கண்ணுள்ளேவந்து தோன்றுகையினாலே கூடின இமையை விழித்துப் பிடித்துக் கொள்வேனென்று கருதி யான்விழிக்கப் பின்னையும் ஓடிப்போய் என்னெஞ்சத்துள்ளே மறைந்துநின்று அப்பொழுதே யான் துயிலாத காமநோயைத் தாராநிற்கும்; கடலே! ஊரை எல்லாந் தனக்குள்ளாக்கிக்கொண்டு காக்குங் கடியநெருப்புத் தன்னை அவிக்குநீரைச் சொரியுஞ் சினமாறும், அதுபோலன்றி அருளில்

லாத என்கேள்வன் என்னை உறுத்திய இந்தக் காமமாகிய நெருப்புத் தனக்குப் பகையாகிய நீருள்ளே புகினுமோ வேமாறு சுடாநிற்கும்; கடலே! தன் மனத்து ஒரு துணிவில்லாதாள் என்ன பித்தேறினளென்று கூறி இக்காமநோயுற்றறியாதவர்களோ என்னை இகழ்ந்து சிரிக்க; இக்காமநோய்க்குத்துணையாவதோர் ஆற்றுதியிலேபின்னை என்னை விட்டுவைத்து என்வலியை அறுத்தவன் மார்பினை யான் விரும்பின அக்காலத்தே பின்பு இத்தன்மைத்தாக வருத்துமென்றறியின் மயங்கேன்; அக்காலத்தறிகிலேன் காணென்றுங் கூறினாள்; எ-று.

ஓஒ வருத்தக்குறிப்பு. ஓகாரம் பிரிநிலை. ஆற்றல் ஆற்றென விகாரமாயிற்று.

ஆங்கு, அசை.

கடலொடு * * * பசப்பே—எ-து. அங்ஙனங் கடலோடே வருந்திக் கூறினவளுடைய மனக்கலக்கம் வருத்தந்தீரும்படி அவள் காதலர் விரைந்து வரக் கெடுதலரிய காமநோய் நீங்கி, இவளுடைய அழகிய நுதலிற் பசப்பு, அறநெறியறிந்து நடக்குங் கண்ணோட்டமுடையவனை அத்திறமில்லாதார் உண்டாக்கிச் சொன்ன தீய மொழிகளெல்லாம் நன்மக்கள் இருக்கின்ற அவைக்குள்ளே ஆராய்ச்சிப்பட அவைகெட்டாற் போல, இல்லையாகாநின்றது என்னவியப்போ எனச் சான்றோர்கொண்டுகூறிற்றாக உரைக்க; எ-று.

இது கண்டார்க்கு அவர் துக்கங் கண்டு மருட்கை பிறந்தது.

'அருள்வழிப் பட்டதென் னெஞ்சு' என்றுந் துணையுங் கூறத் தகாதன கூறலின் மடனிறந்தவாறும் 'அறம்புணை யாகலு முண்டு' எனத் தன்னுடம்பும் உயிரும் வருந்திய நிலைதோன்றக் கூறுதலாற் கலக்கமெய்தியவாறுங் காண்க.

இஃது 'எங்குந் தெரிந்தது கொள்வேனவனுள் வழி' என ஐஞ்சீரான் ஒன்றும் 'உதுக்காணந் தொய்யிற் பொறித்த வழி' என ஓரடியான் ஒன்றும் வருதலிற் கலிவெண்பாவின் வேறுபட்ட பாநிலைவகைக் கொச்சகம். (௨௭)

௧௪௫. துனையுநர்விழைதக்க சிறப்புப்போற்கண்டார்க்கு
கனவினு ளுதவாது நள்ளிருள் வேறுகுங்
கனவி னிலையின்றாற் காம மொருத்தி
யுயிர்க்கு முசாஅ வுலம்வரு மோவாள்

கயல்புரை யுண்க ணரிபப வரிவாரப்
பெயல்சேர் மதிபோல வாண்முகந் தோன்றப்
பலவொலி கூந்தலாள் பண்பெல்லாந் துய்த்துத்
துறந்தானை யுள்ளி யழூஉ மவனை
மறந்தாள்போ லாலி னகூஉ மருளுஞ்
சிறந்ததன் ஞானு நலனு நினையாது
காம முனைஇயா ளலந்தாளென் றெனைக்காண
நகான்மின் கூறுவென் மாக்காள் மிகாஅது
மகளிர், தோள்சேர்ந்த மைந்தர் துயர்கூர நீத்தலு
நீள்கூரம் போகியார் வல்லைவந் தளித்தலு
மூழ்செய் திரவும் பகலும்போல் வேறாகி
வீழ்வார்கட் டோன்றுந் தடுமாற்ற ஞாலத்துள்
வாழ்வார்கட் கெல்லாம் வரும் ;

தாழ்பு, துறந்து தொடிநெகிழ்த்தான் போகிய கான
மிறந்தெரி யையாமற் பாஅய் முழங்கி
வறந்தென்னை செய்தியோ வானஞ் சிறந்தவென்
கண்ணீர்க் கடலாற் கனைதுளி வீசாயோ
கொண்மூக் குழீஇ முகந்து ;

நுமக்கெவன் போலுமோ வூரீ ரெமக்கெங்
கண்பாயல் கொண்டுள்ளாக் காத லவன்செய்த
பண்புதர்வந்த வென்றொடர் நோய்வேதுக்
கொள்வீறு போலுங் கடும்பகன் ஞாயிறே
யெல்லாக் கதிரும் பரப்பிப் பகலொடு
செல்லாது நின்றியல் வேண்டுவ னீசெல்லிற்
புல்லென் மருண்மாலைப் போழ்தின்று வந்தென்னைக்
கொல்லாது போத லரிதா லதனொடியான்
செல்லாது நிற்ற லிலேன்;

ஒல்லையெங், காதலர்க் கொண்டு கடலூர்ந்து காலைநாட்
போதலிற் காண்குவென் மன்னோ பனியொடு
மாலைப் பகைதாங்கி யான் ;

இனியனென், றேம்படுப்பன் னாயி னினி ;

ஒள்வளை யோடத் துறந்து துயர்செய்த
கள்வன்பாற் பட்டன் றொளித்தென்னை யுள்ளிப்
பெருங்கடல் புல்லெனக் கானல் புலம்ப
விருங்கழி நெய்த லிதழ்பொதிந்து தோன்ற
விரிந்திலங்கு வெண்ணிலா வீசும் பொழுதினான்
யான்வேண் டொருவனெ னல்ல லுறீஇயான்
றான்வேண்டு பவரோடு துஞ்சுங்கொ றுஞ்சாது
வானு நிலனுந் திசையுந் துழாவுமெ
னானாப் படர்மிக்க நெஞ்சு ;

ஊரவர்க் கெல்லாம் பெருநகை யாகியென்
னாருயி ரெஞ்சும ணங்குநீ சென்றீ
நிலவுமிழ் வான்றிங்கா ளாய்தொடி கொட்ப
வளிபுற மாறி யருளான் றுறந்தவக்
காதலன் செய்த கலக்குறுநோய்க் கேதிலா
ரொல்லாருந் தேற்றார் மருந்து ;

வினைக்கொண்டென் காமநோய் நீக்கிய வூரீ
ரெனைத்தானு மெள்ளினு மெள்ளலன் கேள்வ
னினைப்பினுங் கண்ணுள்ளே தோன்று மனைத்தற்கே
யேமரா தேமரா வாறு ;

கனையிருள் வானங் கடன்முகந் தென்மே
லுறையொடு நின்றீயல் வேண்டு மொருங்கே
நிறைவளை கொட்பித்தான் செய்த துயரா
லிறையிறை பொத்திற்றுத் தீ ;

எனப்பாடி,

நோயுடை நெஞ்சத் தெறியா வினைபேங்கி
யாவரு மெங்கேள்வற் காணீரோ வென்பவட்
கார்வுற்ற பூசற் கறம்போல வெய்தந்தார்
பாயல்கொண் டுள்ளா தவனை வரக்கண்டு

மாயவன் மார்பிற் றிருப்போல் பவள்சேர
ஞாயிற்று முன்ன ரிருள்போல மாய்ந்ததென்
னாயிழை யுற்ற துயர்.

இதுவுமது. இதற்கும் முன்னர்க் கூறிய உரையைக் கூறிக் கொள்க.

(இ-ள்.) துனையுநர் * * * வரும்—எ-து. மக்கள் விளைந்தனராய் விரும்புதல் தக்கதொரு தலைமைபோலே இருக்கின்ற காமமானது நள்ளிருட்கண்ணே கண்டவர்களுக்கு கனவின்கண் உதவாதே வேறுபட்டுப் போங் கனவினும் நிலைபெறுதல் இன்றாயிருந்தது; எவ்வாறெனிற் பலவாய்த் தழைகின்ற கூந்தலையுடையாளாகிய ஒருத்தி தன் குணங்களை எல்லாம் நுகர்ந்து தன்னைக் கைவிட்டவனை நினைத்து நெட்டுயிர்ப்புக் கொள்ளும், அவனோடு கூடுமாற்றினைச் சிலரோடுசூழவும், நெஞ்சு உழலும், பெய்கின்ற மழையைச் சேர்ந்த மதிபோலே தன்முகந் தோன்றும்படியாகக் கயலை ஒக்குந் தன் கண்களினின்று மறிந்து விழுகின்ற நீர் முகத்தே வடியும்படி ஒழியாளாய் அழாநிற்கும், அவனை மறந்தாளைப்போலே ஆரவாரித்து இடையே நகுவதுஞ் செய்யும்; ஆகையினாலே தனக்குச் சிறந்த தன் நாணையும் மற்றுள்ள நன்மைக்குணங்களையும் நிலைபெற நினையாதே காமம் ஒன்றையுமே நினைத்து அவள் அலமந்தாளென்று இங்ஙனம் இகழ்ந்து கூறி எல்லாருங் காண என்னைச் சிரியாதேகொள்ளும்; ஐயறிவினையுடையவர்களே! கூறுங்க யான் அதன் தன்மை கூறுவேன், கேண்மினென்று கூறுகின்றவள் மகளிர் தோளைச் சேர்ந்த ஆடவர் அவர்கள் வருத்தம் மிகும்படி பிரிதலும் பின்னர் நீண்ட காலத்தைப்போனவர்கள் விரைவு வந்து அருள்செய்தலுமாகிய இரண்டும் இரவும் பகலும் போலே முறைமைசெய்து வேறாய் ஒருவரை ஒருவர் விரும்புவாரிடத்துத் தோன்றும் இன்பம் நிலையில்லாமையான தடுமாற்றமாய் இருக்குமது தனக்கே யன்றி உலகத்துக் கூடியிருந்து வாழ்வார்களுக்கு எல்லாம் வருவதுஞ் செய்யும் என்று அதனது தன்மை கூறினாள், எ-று.

தாழ்பு * * * முகந்து—எ-து, அங்ஙனங் கூறி அவர் நக்கதனால் யாம் இங்ஙனமாயினேம் என்று கருதி அழுகின்றவள் ஆண்டெழுந்த வெண்மேகத்தை நோக்கி வானமே! நீ பெய்யாதே வறந்து என்னகாரியஞ் செய்கின்றாய்? நின் இனத்தோடே கூடி

என் கண்ணீராற் சிறந்த கடலிலே முகந்து பரந்து முழங்கி முன்னர் என்னிடத்தே தாழ்ந்து பின்னர் என்னைத் துறந்து நெருங்குந் தொடியை உட்படநெகிழ்த்தவன் போகிய கானத்தினை நெருப்பு மிக்குச் சுட்டாற் செறிந்த துளியை வீசாயோ? வீசென்று மழையை நோக்கிக் கூறினாள்; எ-று.

நுமக்கெவன் * * * றிளி—எ-து, அங்ஙனங் கூறி, மீண்டும் அவ்வூரிலுள்ளாரை நோக்கி ஊரிலுள்ளீர்! இக்கடும்பகல் எமக்கு எங்கண்ணுறக்கத்தைக் கைக்கொண்டு எம்மை நினையாத காதலையுடையவன் என்னிடத்துச் செய்த குணங்கள் தருகையினாலே வந்த என்னுடைய இடையறாத நோயான் வருங் குளிரை வேதுக்கொள்வது போலேயிராநின்றது; இது நமக்கு என்போலே இருக்கின்றது கூறுமின் என்றாள்; அங்ஙனங் கூறி, இங்ஙனம் வேதுக் கொண்டு என்னைக் காக்குங் கடும்பகல் ஞாயிறே! நீ எல்லாக் கதிர்களையும் பரப்பி இப்பகற் பொழுதோடே போகாது நிற்றலை விரும்புகின்றேன்; அதற்குக் காரணம் என்னெனில், நீ போகிற் புற்சென்ற மயக்கத்தைத் தரும் மாலைக்காலம் இன்று வந்தென்னைக் கொல்லாமற் போதல் அரிது; அதனோடே யான் உயிர் போகாநிற்குந் தன்மையையுடையேனல்லேனாதலாற் காணென்றாள்; என்று பின்னும் ஞாயிறே! நீ எங்காதலனை விளையக் கொண்டு கடன்மேலே வந்து நாட்காலையிலே இவ்வுலகிலே போதுவாயாயின், யான் என்னெஞ்சின் நடுக்கத்தோடே மாலையாகிய பகையையும் பொறுத்து நின்னிடத்து அவன் இனியன், அவனை நீ துனித்திராதேகொள்ளென நெஞ்சினைப் பாதுகாப்பதுஞ் செய்வேன்; அங்ஙனம் பாதுகாத்துப் பின்னர் அவனைக் காண்பேன்கொல்லோ என்று கூறினாள்; எ-று.

உம்மை இசைநிறை. நின்றியல் தொழிற்பெயர்த்திரிசொல்.

ஒள்வளை * * * நெஞ்சு—எ-து, அங்ஙனம் ஞாயிற்றை நோக்கிக் கூறின அளவிலே மாலைக்காலமுந் திங்களும் வந்தன; அவற்றான் வருத்தம் மிக்கு என்னுடைய அமையாத வருத்தமிக்க நெஞ்சு முன்பே ஒள்ளிய வளை கழலும்படி என்னைக் கைவிட்டுப் பின்பு வருத்தஞ்செய்த கள்வனை உள்ளி என்னை ஒளித்துப்போய் அவன்பாற்பட்டது; அது தான்மீண்டுவந்து பெருங்கடல் தன்னிறந் தோன்றாமற் புற்கெனக் கானல் பறவைகள் முதலியனவின்றித் தனிப்பக் கழியின்நெய்தல் இதழ்குவிந்துதோன்ற வந்தமாலை பின்னர் விளங்குகின்ற வெண்ணிலாப் பரக்கும்பொழுதின்

கண்ணே விசும்பையும் நிலத்தையுந் திசைகளையும் அவனைத் தேடித் துழாவாநிற்கும்; "இங்ஙனம் என்னை அல்லலுறீஇயினவன், தான் விரும்பாமல் யான் விரும்பப்பட்டான் ஒருவன்; அவன் தன்னை விரும்புகின்ற என்னோடே துயிலாது தனியே துயில்கொள்ளுமோ கொள்ளானோ" என்று கூறினாள்; எ-று.

வேண்டுபவர் என்றாள் தன்னைப்பிறர்போல.

ஊரவர்க்கெல்லாம் * * * மருந்து—எ-து, அங்ஙனங் கூறி, எழுந்த திங்களை நோக்கி நிலவைக் கான்ற திங்களே! தோள் மெலிந்தகாலத்துச் சேருகலாம் என்றோராய்ந்த தொடி உட்படச்சுழலும்படி அளித்தலை என்னிடத்து மாறிப், பின்னர் என்னை அருள் செய்யாதே கைவிட்ட அக்காதலன் செய்த, மனக்கலக்கம் உறுகின்ற காமநோய்க்கு, நின்னை ஒழிய அயலிலுள்ளார் எல்லாரும் அதற்கு ஒருமருந்தைத் தெளிவித்துக் கூறார்; ஆதலால் ஊரவர்க்கெல்லாம் பெரியதோரிகழ்ச்சி உண்டாம்படி என் அரிய உயிர் போகாநிற்கும்; இதனை நோக்கித் திங்களாய புத்தேளே! நீ அவன்பாற் சென்று என் குறைமுடிப்பாயாக என்று கூறினாள்; எ-று.

ஆகி, ஆக.

வினைக்கொண்டேன் * * * வாறு—எ-து, அங்ஙனங் கூறிய திங்கள் போகாநிற்றலின் அதனைக் கைவிட்டு இன்னும் நம் வருத்தம் உணர்ந்து வினவிய ஊரிலுள்ளாரோ! அவனே நம் வருத்தந் தீர்த்தற்குரியானென்று கருதினீர்; நீர் என்னை இகழ்ந்திருக்கினும் என்கேள்வீன் சிறிதும் என்னை இகழ்ந்திரான்; அதற்குக் காரணமென்னெனில் மெய்யுற்றுப்புணர்ந்து யான் பரிகாரப்படாததொரு நெறியிலே நின்று நெஞ்சால் நினைப்பிடத்துத் தோன்றுதலிலுங்காட்டிற் கண்ணினிடத்தே தோன்றுமவ்வளவு அருள்செய்தற்கு என்னெஞ்சு தான் பரிகாரப்படுகின்றதில்லை; இதனை நம்முடையதோர் தொழிலாக ஏறட்டுக்கொண்டேன்; அது காமநோயை நீக்குதற்கு நல்ல காவுமென்று கூறினாள்; எ-று.

தீனையிருள் * * * தீ—எ-து, அங்ஙனங் கூறி, "அவனைத் தந்து அவன் இந்நோயை நீக்குமளவுஞ் செறிந்த இருளையுடைய மேகமே! நிறைந்த வளை கழலப் பண்ணினவன் செய்த வருத்தத்தாலே எனக்குச் சந்துதொறுஞ் சந்துதொறுங் காமத்தீ மூண்டது; இதன் வெம்மை ஆறும்படி துளியிலே முகந்து என்மேலே சோர இ

டைவிடாமற் பெய்யுந் துளியோடே நிற்றலைச் செய்தல் வேண்டும் என்று கூறினள்; எ-று.

எனப்பாடி ***துயர்—எ-து, என்று அங்கு அங்ஙனஞ்சொல்லிக் காமநோயையுடைய நெஞ்சிலே அடித்துக்கொண்டு வருந்தி அழுது, நீங்கள் எல்லீருந் தேடிச் சென்றும் எங்கணவனைக் காணப் பெற்றிலிரோ என்று கூறுகின்றவட்கு உற்ற வருத்தமானது தன் துயிலைவாங்கிக்கொண்டு தன்னை நினையாதவனைத் தன்னிடத்தே வரக்கண்டு அவர் மார்பிடத்தே மாயவன் மார்பிற் றிருச்சேர்ந்தாற்போலே அவள்சேர ஞாயிற் றின்முன் இருள் கெடுமாறு போலக் கெட்டது. ஆதலால் இவ்வாயிழை பசப்புற்ற வருத்தத்திற் கடவுள் உதவித் தீர்த்தாற்போல் அவரும் உதவித் தீர்த்தார் என்று கண்டார் வியந்து தம்மிற் கொண்டுகூறிற்றாக உரைக்க; எ-று.

இது கண்டார்க்கு அவளாக்கங் கண்டு மருட்கை பிறந்தது.

'நோய்வேதுக்கொள்வதுபோலுங் கடும்பகல்' என்னுந்துணையுங் கூறத்தகாதனகூறலின் மடனிறந்தவாறும் 'பனியொடு மாலைப் பகைதாங்கியான்' எனத் தன் வருத்தந் தோன்றாமற் கூறலின் வருத்தமிறந்தவாறுங், கண்ணீர்க் கடலால், என்றதனையும் 'வானுநிலனுந் திசையுந் துழாவும் என்னெஞ்சு' என்றதனையுந் தான்வியவாமையின் மருட்கையிறந்தவாறும் 'எங்கண் பாயல்கொண்டு' என்றும் 'ஒள்வளை ஓட' என்றும் வனப்பு மிகுதி கூறலின் மிகுதியிறந்தவாறுங் காண்க.

இஃது ஐஞ்சீரடிவந்த தரவும் ஐஞ்சீரடுக்கிய குறள்வெண்பாட்டும் ஓரடியானென்றும் பெற்றுக் கலிவெண்பாவின் வேறுபட்ட பாநிலைவகைக் கொச்சகம். (உஅ)

கசசு. உரைசெல வுயர்ந்தோங்கிச் சேர்ந்தாரை யொரு
நிலையே,
வரைநில்லா விழுமமுறீஇ நடுக்குறைத்துத் தெறன்மாலை
யரைசினு மன்பின்றுங் காமம் புரைதீர
வன்னமென் சேக்கையு ளாரா தளித்தவன்
றுன்னிய காலந் துறந்த வணியளாய்
நாணு நிறையு முணர்கல்லா டோண்ஞெகிழ்பு
பேரம ருண்க ணிறைமல்க வந்நீர்தன்

கூரெயி ரூடிக் குவிமுலைமேல் வார்தரத்
தேர்வழி நின்று தெருமரு மாயிழை
கூறுப கேளர்மோ சென்று ;

எல்லிழாய்; சென்றி வரைந்தானை நாணு மறந்தாளென்
றுற்றநீர் போல வினவுதிர் மற்றிது
கேட்டீமி னெல்லீரும் வந்து ;

வறந்தெற மாற்றிய வானமும் போலு
நிறைந்தென்னை மாய்ப்பதோர் வெள்ளமும் போலுஞ்
சிறந்தவன் றூவற நீப்பப் பிறங்கிவந்
தென்மே னிலைஇய நோய்;

நக்கு நலனு மிழந்தா ளிவளென்னுந்
தக்கவிர் போலு மிழந்திலேன் மன்னோ
மிக்கவென் னாணு நலனுமென் னுள்ளமு
மக்கா லவனுழை யாங்கே யொழிந்தன்
வுக்கா ணிஃதோ வுடம்புயிர்க் கூற்றாகச்
செகிகரம் புள்ளித் திகிரி யலவனொடியா
னச்கது பன்மா ணினைந்து;

கரைகாணே னெயு ளழுந்தா தவனைப்
புரைதவக் கூறிக் கொடுமை நுவல்வீர்
வரைப்புவ னென்னி னகலா னவனைத்
திரைதரு முந்நீர் வளாக மெல்லா
நிரைகதிர் ஞாயிற்றை நாடென்றேன் யானு
முரைகேட்புழியெல்லாஞ்செல்வேன்புரைதீர்ந்தான்
யாண்டொளிப் பான்கொல்லோ மற்று ;

மருள்கூர் பிணைபோன் மயங்கவெந் நோய்செய்யு
மாலையும் வந்து மயங்கி யெரிநுதி
யாமந் தலைவந்தன் றூயினதற்கென்னோய்
பாடுவென் பல்லாருட் சென்று ;

யானுற்ற வெவ்வ முரைப்பிற் பலர்த்துயிற்றும்
யாமநீ துஞ்சலை மன்;

எதிர்கொள்ளு ஞாலந் துயிலாரா தாங்கண்
முதிர்பெண்மேன் முற்றிய வெந்நோயுரைப்பிற்
கதிர்கண் மழுங்கி மதியு மதிர்வதுபோர்
லோடிச் சுழல்வது மன் ;

பேஎர் மறுகிற் பெருந்துயிற் சான்றீரே
நீளாச் செறுத்து நிறைவுற வோம்புமின்
கார்தலைக் கொண்டு பொழியினுந் தீர்வது
போலாதென் மெய்க்கணலு நோய்;

இருப்பினு நெஞ்சங் கனலுஞ் செலினே
வருத்துறும் யாக்கை வருந்துத லாற்றே
னருப்ப முடைத்தென்னு ளெவ்வம் பொருத்திப்
பொறிசெய் புனைபாவை போல வறிதுயங்கிச்
செல்வேன் விழும முழந்து;

எனவாங்குப் பாட வருளுற்று
வறங்கூர் வானத்து வள்ளுறைக் கமைரும்
புள்ளிற் கதுபொழிந் தாங்கு மற்றுத்தன்
னல்லெழின் மார்பன் முயங்கலி
னல்ல தீர்ந்தன் றாயிழை பண்பே.

இ*துவுமது. இதற்கும் முன்னங் கூறிய உரையைக் கூறிக் கொள்க.

(இ-ள்.) உரைசெல * * * * நோய்—எ-து, அரசன் தனக்குப் புகழ் உயர்ந்து நடக்கும்படியாகத் தம்மறிவாலே மிக்குச் சேர்ந்த அமைச்சரை முன்னர் நடுக்கமான மொழிகளைக் கூறிப் பின்னர் ஒருபடியிலே எல்லையில்லாத இடும்பைகளை உறுவித்துக் கொல்லுதலை இயல்பாகவுடைய கொடுங்கோல் அரசனினுங்காட்டிற், கணவர்க்கு மகளிர்க்குண்டாகிய காமத்தாலும் அவர்மேல் நிகழும் அன்பில்லையாமாயிருந்தது; எங்ஙனமெனின் அவ்வாயிழை தன்றலைவன் அன்னத் தூவியாற் செய்த மெல்லிதாகிய சேக்கையிலே களித்து இராக்காலத்தே வந்து துன்னிக் கூரிய எயிற்றினினை நுகர்ந்து குற்றந் தீரத் தலையளிசெய்து நீங்குகையினாலே அத்தலையளியால் கூராமற் றன்னை நீங்கின அணிகளையுடையளாய்த் தனக்கியல்பாகிய கா

லையும் நிறையென்னுங் குணத்தையுந் தாங்குதல் வேண்டுமென்று அறியாளாய்த் தன்[illegible]ள் மெலிந்து பெரிய அமர்த்த உண்கண் நீர் நிறைகையினாலே அந்நீர் தன் குவிந்த முலைமேலே வடியாநிற்க அவனைத்தேடுவதோர் கூற்றிலே நின்று மனஞ் சுழலாநிற்கும்; இனி யாம் இவளிடத்தே சென்று இவள் கூறுவனவற்றைக் கேளாது இருப்பேமோ? கேட்கக்கடவேமென்று நும்மிலே கூறி என்னிடத்தே வந்து நல்லிழாயென்று என்னை யளித்துப் பிரியேன் என்று பிரிதலை வரைந்தவனைப் பிரியானெனத் தணிந்து அவன் பிரிதலின் நாணையும் மறந்தாள் என்று கூறி எனக்கு அன்புற்றீர்போல நீ என்னுற்றனை என்று வினவுகின்றவீர்களே! பின்னை இவ்வருத்தத்தை எல்லீரும் கேட்பீராக என்று கூறுகின்றவள் எனக்குச் சிறந்தவன் என்வலியறும்படி என்னைக் கைவிடுகையினாலே பெருகிவந்து என் மேல் நிலைபெற்ற இக் காமநோய் கோடை உலகத்தைச் சுடும்படியாகப் பெய்யாமற் போன மேகம் வருத்துமாற்றையும்போலும், பெருகி என்னுயிரைப் போக்குவதோர் நீர் வெள்ளம் வருத்துமாற்றையும் போலுமென்று கூறினாள்; எ - று.

நக்கு * * * ணினைந்து—எ-து, அங்ஙனங் கூறி அவன் அன்பிலனாதலை அறியாதே அவனோடே புணர்ந்து தன் அழகினையும் நாணினையும் உள்ளத்தினையும் இவள் இழந்தாள் என்னுந் தகுதிப்பாட்டினையுடையீர்போலே இருந்தீர்; அவன் அன்பிலனல்லன், அஃதென்னையெனில், அவன் இந்த உடம்பினின்று போகின்ற உயிர்க்கு உறுதியாம்படி, சிவந்த நிறத்தினையும் புள்ளிகளையுமுடைய தேருருள் போன்ற ஆண்பால் அல்லன் பெண்பால் அலனோடே நிகழ்த்துகின்ற பல மாட்சிமைகளையும் யான் நின்னிடத்தே நிகழ்த்தும்படி நின்னெஞ்சாலே நினைந்து அவை நிகழ்த்துகின்றவற்றையும் அவ்விடத்தே பாராய் என்றான்; அதனால் அவன் அன்புடைமை அறிந்தே யான் அவனொடு நக்கது; அக்காலத்தே என்னுடைய நலமும் என்னுள்ளமும் புணர்ச்சியான் மிகுதியைப் பெற்றன; அவை அவன் நீங்கிய அப்பொழுதே அவனிடத்தே நின்றுவிட்டன; அந்நலாற்றான் நோயும் மிகவுறும், அவற்றை இகந்த தன்மையுடையேனல்லேன் என்று கூறினாள்; எ-று.

கனைகாண * * * மற்று—எ-து, அங்ஙனங் கூறி என்னைப்போல ஓர் எல்லைகாணாத காமநோயிலே மூழ்காதவனை உயர்ச்சி கெடும்படி அவன் பிரிந்து நாண்முதலியவற்றைத் தாராத கொடு

மையை நாடி அவன் வந்த காலத்தன்றே நீ இவை பெறுவது என்று கூறுகின்றவர்களே! யான் நினைத்த கதிர்களையுடைய ஞாயிற்றை நோக்கித் திரையைத் தருகின்ற கடல்சூழ்ந்த உலகமெல்லாந் தேடி அவனைக் கொண்டு வா என்றுஞ் சொல்லிவிட்டேன், அதுவேயன்றி யானும் அவன் இவ்விடத்தான் என்னும் வார்த்தை கேட்கலாம் இடமெல்லாஞ் சென்று தேடுவேன், இங்ஙனந் தேடுமளவின் உயர்ச்சி தீர்ந்தவன் பின்னை எவ்விடத்தே ஒளித்திருப்பான்? அவனை அகப்படுத்திக் கொண்டு அந்நாண் முதலியன வாங்கியே விடுவேன், என்னை நெஞ்சாலே வளைந்திருக்கின்றவன் என்னிடத்தினின்று நீங்கான் என்றுங் கூறினாள்; எ-று.

கொல்லும் ஒவும் அசை.

மருள்கூர் * * * மன்—எ-து, அங்ஙனங் கூறிய அளவிலே மாலையும் இரவும் வருகின்றதனை உணர்ந்து, மயக்கமிக்க மான் பிணைபோல யான் மயங்கும்படி வெவ்விய காமநோயை உண்டாக்கும் மாலைக் காலமும் வந்து, அதனோடே மயங்கி எரியின் நேர் பூந்துபோற் கொடிய இராக்காலமும் அவ்விடத்தே வந்ததாயின், அதனிடத்தே யான் பட்ட வருத்தத்தை என்னைப்போல வருந்தும் பலமகளிருக்குள்ளே சென்று கூறுவேன்; நினக்கு முறைப்பட்டுக் கூறிற், பலரையுந் துயிலப்பண்ணும் இராக்காலமே! நீ தானும் மிகவும் வருந்தித் துயில்கொள்ளாயாதலால் என்குறையை நினக்குச் சொல்லேனென்றேனென்றுங் கொடுமை நுகர்கின்றவர்களை நோக்கிக் கூறினாள்; எ-று.

எதிர்கொள்ளு * * * மன்—எ-து, அங்ஙனங் கூறியபின்னர்த் திங்கள் வருத்தும் என்றுணர்ந்து ஞாலத்திலுள்ளாரால் அவ்விசும்பிடத்தே பிறையானபருவத்தே எதிர்கொள்ளப்பட்டுப் பின்பு முதிர்ந்து யான் துயிலாராமல் என்மேல் வந்து வளைத்த மதியும் யானுற்ற வெவ்விய நோயை முறைப்பட்டுக் கூறிற் தன்கதிர்கள் ஒளிமழுங்கி நடுங்குவதுபோலே ஓடி மிகவுஞ் சுழன்று திரியும்; ஆதலான் நுமக்கன்றி அதற்கும் என்குறையைக் கூறேனென்றுங் கூறினாள்; எ-று.

பேரூர் * * * நோய்—எ-து, அங்ஙனங் கூறிப் பெரிய ஊரிற் தெருவிலே யான் உறுகின்ற வருத்தத்திற்குப் பரிகாரஞ் செய்யாமற் பெரிய உறக்கத்தைக் கொள்ளக் கருதிய சான்றீரோ! என் மெய்க்கண் நின்று எரியுங் காமநோய் மழை எல்லாம் என்னி

டத்தே நின்று பெய்யினும் ஆறுவதுபோல இருக்கின்றதில்லை; இது தணியும்படி உலகத்துள்ள நீரை என்னிடத்தே நிறையும்படி அடைத்துவைத்து என்னுயிரைப் பாதுகாப்பீராக என்றுங் கூறினாள்; எ - று.

இருப்பினு * * * முழந்து—எ-து, அங்ஙனங் கூறிப் பின்னர்த் தன் நோயின் செய்தி கூறுகின்றவள் அவன் என்னெஞ்சிடத்தே விடாமலிருப்பினும் அதனால் அமையாது தான் காந்தட்; நிற்குமவன் ஒருகாற்போகிற் றான் அதற்கு வருத்தமுறாநிற்கும்; அங்ஙனம் என்னெஞ்சு வருத்துதலை ஆற்றேனாய்ப் பலவுறுப்புக்களையுங் கூட்டி இயங்குவதோர் பொறியாகச் செய்த புனைந்த பாவைபோல இம்மையிலே அழுந்தி மயங்கிய யாக்கையோடே சிறிது செல்வேன்; அந்நோய் தணியாத என்னிடத்து உண்டாகிய எவ்வமானது பிறரால் அழித்தற்கு அரிய அரணின் தன்மையையுடைத்து; இவ்வரணை அழிக்கலாவதோர் உபாயம் நாடுவீராக என்றுங் கூறினாள்; எ-று.

எனவாங்குப் * * * பண்பே—எ-து, என்று அவ்விடத்தே சொல்லாநிற்கக், கோடைக்காலமிக்க வானத்திடத்தே மேகத்தினது வளவிய துளியைப் பெறுதற்குச் சுழன்றுதிரியும் வானம்பாடிக்கு அம்மேகம் பெய்தாற்போலத் தன்னுடைய நல்ல அழகையுடைய மார்பன் அருளுதலுற்று வந்து முயங்குகையினாலே ஆயிழையுடைய அல்லலாகியகுணம் போயிற்றென்று கண்டார் வியந்து தம்மிற் கொண்டுகூறிற்றாக உரைக்க; எ - று.

இது கண்டார்க்கு அவராக்கங் கண்டு மருட்கை பிறந்தது.

'என்மேனிலீஇய நோய்' என்னுந் துணையுங் கூறத் தகாதன கூறலின் மடமிறந்தவாறும் 'அழிந்திலென் மன்னே' என வருத்தந் தோன்றுமாற் கூறலின் வருத்தமிறந்தவாறும் 'ஞாயிற்றை நாடென்றேன்' என்றதனைத் தான் வியவாமையின் மருட்கையிறந்தவாறும் என்னெனும் நலனுமென்றும் மான்பிணைபோன்ற யான் இப்பொழுது 'மருள்கூர் பிணைபோன் மயங்க' என்றும் வனப்புமிகுதி கூறலின் மிகுதியிறந்தவாறுங் காண்க.

இஃது * ஐஞ்சீரடிவந்ததரவும் ஐஞ்சீரடுக்கிய இடைநிலைப்பாட்டும் எனவாங்குப்பாடவருளுற்று என முச்சீரான் வந்த சொற்சீரடியும் வந்த ஆசிரியச்சுரிதகத்தால் இற்ற கலிவெண்பாட்டு. (உகூ)

விரும முதிஇ என இருசீரேர்க்கினர் போலும்.

கசஎ. ஆறல்ல மொழிதோற்றி யறவினை கலக்கிய
தேறுக னறவுண்டார் மயக்கம்போற் காமம்
வேறொருபாற் றானது கொல்லோ சீற்றடிச்
சிலம்பார்ப்ப வியலியா ளிவண்மன்னோ வினிமன்னும்
புலம்பூரப் புல்லென்ற வனப்பினாள் விலங்காக
வேனுழி யுறநோக்கி வெயிலுற வுருகுந்தன்
றோணல முண்டானைக் கெடுத்தாள்போற் றெருவிற்பட்
டீண்யாது மிலளாகி யுயிரினுஞ் சிறந்ததன்
னாண்யாது மிலளாகி நகுதலு நகூஉ மாங்கே
பெண்மையு மிலளாகி யழுதலு மழூஉந் தோழியோ
ரொண்ணுத லுற்ற துழைச்சென்று கேளாயோ;

இவர்யாவ ரேமுற்றார் கண்டீரே யோஒ
வமைபுந் தவறிலீர் மற்கொலோ நகையின்
மிக்கதன் காமமு மொன்றென்ப வம்மா
புதுநலம் பூவாடி யற்றுத்தாம் வீழ்வார்
மதிமருள நீத்தக் கடை;

என்னையே மூசிக், கதுமென நோக்கன்மின் வந்து;

கலைஇய கண்புரு வந்தோ னுசுபுச்
சிலமழைபோ றாழ்ந்திருண்ட கூந்த லவற்றுஞ்
விலைவளி மாற வறியா தொருவன்
வலையகப் பட்ட தென்னெஞ்சு;

வாழிய ரேளீர்;

பலவுஞ்சூ டேற்றித் தெளித்தவ னென்னை
முலையிடை வாங்கி முயங்கின னீத்த
கொலைவனைக் காணேன்கொல் யான்;

காணினு மென்னை யறிதிர் கதிர்பற்றி
யாங்கெதிர் நோக்குவன் ஞாயிறே யெங்கேள்வன்
யாங்குள னாயினுங் காட்டிமோ காட்டாயேல்
வானத் தெவன்செய்தி நீ;

ஆரிரு ணீக்கும் விசும்பின் மதிபோல
நீருள்ளுந் தோன்றுதி ஞாயிறே யவ்வழித்
தேனா தினைப்பட லோம்பு;

நல்கா வொருவனை நாடியர்ன் கொள்வனைப்
பல்கதிர் சாம்பிப் பகலொழியப் பட்டீமோ
செல்கதிர் ஞாயிறே நீ;

உறாஅ வின்றரி முன்கைக் கொட்கும்
பறாஅப் பருந்தின்கட் பற்றிப் புணர்ந்தான்
கறாஅ வெருமைய காடிறந்தான் கொல்லோ
உறாஅத் தகைசெய்திவ் வூருள்ளான் கொல்லோ
செறாஅ துளனாயிற் கொள்வே னவனைப்
பெறாஅதியா னோவே னவனையெற் காட்டிச்
சுறாஅக் கொடியான் கொடுமையை நீயு
முறாஅ வளைசநின் னோலைக்கட் கொண்ட
மறாஅ வளைசநின் மாலையும் வந்தன்
றறாஅ தீணிசவிந் நோய்;

தன்னெஞ் சொருவற் கினைவித்தல் யாவர்க்கு
மன்னவோ காமநின் னம்பு;

கையாறு செய்தானைக் காணிற் கலுழ்கண்ணாற்
பையென நோக்குவென் றாழ்தானை பற்றுவெ
னையங்கொண் டென்னை யறியான் விடுவானோ
லொய்யெனப் பூச விடுவென்மன் யானவனை
மெய்யாகக் கள்வனோ வென்று;

வினவன்மி னாரீ ரென்னையெஞ் ஞான்று
மடாஅ நறவுண்டார் போல மருள
விடாஅ துயிரொடு கூடிற்றென் னுண்கண்
படாஅமை செய்தான் றொடர்பு;

கனவினாற் காணிய கண்படா வாயி
னனவினால் ஞாயிறே காட்டாய்நீ யாயிற்

பனையீன்ற மாவூர்ந் தவன்வரக் காமன்
கணையிரப்பேன் கால்புல்லிக் கொண்டு;

எனவாங்கு,

கண்ணிணைப்பு கலுழ்பேங்கின
டோண்ஞெகிழ்பு வளைநெகிழ்ந்தன
ளன்னையோ வொல்லீருங் காண்மின் மடவரன்
மென்னடைப் பேடை துணைதரத் தற்சேர்ந்த
வன்னவான் சேவற் புணர்ச்சிபோ லொண்ணுதல்
காதலன் மன்ற வவனைவ ரக்கண்டாங்
காழ்துயர மெல்லா மறந்தனள் பேதை
நகையொழிந்து நாணுமெய் நிற்ப விறைஞ்சித்
தகையாகந் தையலாள் சேர்ந்தா ணகையக
நல்லெழின் மார்ப னகத்து.

இதுவும் அது. இதற்கும் முன்னுரையைக் கூறிக்கொள்க...

(இ-ள்.) ஆறல்ல * * * வந்து—எ-து, தோழீ! அற நெறியல்லாத தீமொழிகளைத் தம்மிடத்தே தோற்றுவித்து அறமாகிய தொழில்களைத் தம்மிடத்துத் தோன்றாமற் கலக்கவேண்டித் தெளியுங் கள்ளையும் நறவையும் உண்டவர்களுடைய உலகியல் கெட்ட மயக்கம்போல நன்மக்கள் ஆற்றுகின்ற காமம் உலகியல் தப்பி வேறோர் பகுதியதாய் விட்டதோ? அதற்குக் காரணமென்னெனில் இப்பொழுது மிகவுந் தன் கணவனில்லாத தனிமைப் பரக்கையினாலே பொலிவழிந்த அழகினையுடையளாகிய இவள் வேனுதி செய்யுங் கொடுமையையுறும்படி எதிரேநோக்காதே விளங்குதல் உண்டாக நோக்குகையினாலே நெஞ்சுருகுங் கணவனைக் கெடுத்தாள்போலே தெருவிலே புறப்பட்டு வெயில் தன்மேலே உறும்படி தன் சிறிய அடியிற் சிலம்பு ஒலிப்ப எங்குந் திரிதரும் நிலைமையளாயினாள்; அதுவேயன்றி ஊண்சிறிதுமிலளாய் மேனி மெலிந்து உயிரினுஞ் சிறந்த நாணுஞ் சிறிதுமிலளாய் நகுதலையுஞ் செய்யாநிற்கும்; அப்பொழுதே பெண்டன்மையுமிலளாய் அழுதலையுஞ் செய்யா நிற்கும்; இதனை நெஞ்சாலே ஓர்ந்துபார்; அங்ஙனம் ஓர்ந்து பார்த்து இவளுற்ற வருத்தத்தை யாம் இவ்விடத்தே சென்று கேளாமோ? கேட்போம் என்று கூறி மொய்த்துக் கடுகவந்த என்

லைப் பாராதே கொள்ளுங்கோள்; நுமக்கு முன்னே வந்து என்னைச் சூழ்ந்துநின்ற இவளைக் கண்டீரோ; ஓஒ! இவளோ சூழ்ந்துநிற்க அமையும்; நீர்தாம் இதற்கு முன்பு மிகவும் யானுற்ற தவறுடையீரல்லீர் போலேயிருந்தது நுமக்கும் ஒருகாலத்தே உண்டாம்; இனி யான் கூறுவதனைக் கேட்பீராக; தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறமும் ஒருகாமம் என்று நூல்களிலே கூறுவர்கள்; ஆதலால் அதனையுற்றுநின்ற என்னை இகழாதே கொள்ளுங்கோள்; ஈணடேமுற்றுறி யார் யார்தேமுற்றதென்று தாம் விரும்பப்பட்ட ஆடவர் தம்மதி மயங்கும்படி கைவிட்டவிடத்து அவர்பெற்ற நலங் கெடுகின்ற தன்மை பூ யவண்டு நுகர்ந்து தன் புதிய நலஞ் சிறிது கெட்ட நிலைமைத்து, காணுங்கோள் என்று கூறினாள்; எ - று.

நிறவு தேறற்சமைத்தமைத்தது; ஆற்றுதல் நடத்துதல்.

நோக்கி என்ற எச்சங் காரணகாரியப்பொருட்டு. தோள் நலந்தைப் புணர்ந்தவன் ஒருபெயர் மாத்திரையாய் நின்றது. இவளை என்னும் இரண்டாவது *"ஒழியாது வருதலும்" என்பதனான் ஒழிந்து நின்றது. ஓஒ இரக்கக்குறிப்பு.

கலைஇய * * * நீ—எ - து, அங்ஙனங் கூறி, அவனுடே கலந்த கண் புருவந் தோள் நுசுப்புச் சிலமழை போலே நீண்டிருண்ட கூந்தல் என்கின்றவற்றின் அழகைப்பெறும் விலையின் வளப்பத்தை அறிந்து கொடுத்தவனிடத்து உள்ளவற்றைக் கொள்ளுதல் அறியாதே ஒருவன் கூறிய பொய்யாகிய வலையிலே என் நெஞ்சு அகப்பட்டுவிட்டது; என்றுகூறிப், பின்னுங் சேளீர், வாழ்வீராக! என அவர்க்கு முகமன்கூறி அவன் இயற்கைப் புணர்ச்சியிலும் பல சூளுறவாலும் என்மனத்தைத் தேற்றிப் பின்னுந் தெளிவித்தவன் என்னை அணைத்து முலையிடத்தே முயங்கினான்; அங்ஙனம் முயங்கிப் பின்னர்த் தெளிவுபொய்யாம்படி கைவிட்ட கொலைத்தொழிலை வல்லவனை யான் தேடிக் காணேனோ? அவன் என்னைக் கண்டானாயினும் அவனால் யான் பெறும் பொலிவை அறியமாட்டீர் என அவரை நோக்கிக் கூறி, அவர் மறுமொழி கொடாமையின், ஞாயிற்றைநோக்கி ஞாயிறே! போக்கற்கு அரிய இருளைப்போக்கும் விசும்பிடத்து மதி தோன்றுமாறுபோல நீயும் நீருள்ளேயுந் தோன்றுவை; அங்ஙனந் தோன்றினவிடத்து ஆண்டு வாழுந் தேளை

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், தொகைமரபு, கக-ம் சூத்.

னை என்று தின்னப்படுதலைப் பரிகரித்துக்கொள் என அதற்கு முகமன்கூறி, ஞாயிற்றை வானிடத்தே இருந்து எவ்விடமுங் காண்கின்ற நீ எனக்கு என்ன காரியஞ் செய்வை? ஒன்றுஞ் செய்யாயாயினும் இப்பொழுது எங்கேள்வன் யாதோரிடத்தே இருந்தானாயினும் எனக்குக் கொண்டுவந்து காட்டுவாய்; நீ காட்டாயாயின், யான் நின் கதிர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அவ்விசும்பிலே ஏறி அவனைப் பார்ப்பேன்; அதற்கு நீ செய்யுங்காரியம் எனக்கு அருளாத அன்பிலாதானை நாடி யான் பிடித்துக் கொள்ளுமளவும் ஞாயிறே, நீ குவிந்துசெல்லும் பலகதிர் பகற்காலத்தோடே இவ்விடத்தே நிற்கச் சிலகதிரோடே படுவாயாக என்றுகூறினாள்; எ - று.

அறிதிர் என்றது அறியமாட்டீர் என்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

உ-ரை * * * னம்பு—எ-து, உலகத்தார் வேண்டிக்கொண்ட காரியங்களை மறாத ஞாயிறே! என் கையினின்று நீங்குதலின்றாய் ஐதாகிய மயிரினையுடைய என் முன்கையிலேகிடந்து கழலும் வளையிடத்தைப் பிடித்துத் தெளிவித்துக் கூடினவன் புறப்பயன்கோடற்குச் சிலகாட்டிக் கறக்கப்படாத காட்டெருமைகளையுடையவாகிய காட்டைக் கடந்துபோயினானோ? அன்றியே என்னோடு அன்புறாததோர் தகைமையை எனக்குச் செய்த இவ்வூரிடத்தே இருந்தானோ? இரண்டும் அறிகின்றிலேன்; அவனைக் கூடப்பெறாதே நோவாநின்றேன்; அதற்குமேலே நீ உண்டாக்கும் மாலைக்காலமும் வந்தது; இனி இந்நோய் என்னிடத்தினின்று நீங்காது; அவன் இவ்விடத்துளனாயின் அவனை எனக்குக்காட்டுவாய்; காட்டினால் அவனைக் கோபியாதே மனத்தாலே கைக்கொள்வேன் என்றாள்; அது காட்டாமற்படுதலின் அதனைக்கைவிட்டு நடுவுநிலைமை செய்தலன்றி ஒருபாலுறாத கூற்றமே! சுறாக்கொடியையுடைய இக்காமன் செய்கின்ற கொடுமைகளை நீயும் நின் ஓலையிடத்தே எழுதிவைத்துக்கொண்டு தண்டிப்பை; அவன் நமர்க்கு வழிபடுதெய்வமாதலின் அவனைத் தண்டியாமற் றணிவாயாக என்று கூறினாள்; அங்ஙனங் கூறிக், காமனை எதிர்பெய்துகொண்டு, காமா! நின்னுடைய அம்புகள் தனக்கு உரியவாகிய நெஞ்சினைத் தன்மேல் அன்பிலாதான் ஒருவன் பொருட்டு வருத்துவித்தல் சிலர்க்கேயன்றி எல்லார்க்குமாந் தன்மையையுடையவோ அல்லவோ என்றுங் கூறினாள்; எ - று.

ஓகாரம் எதிர்மறை. பருப்பருந்து ஈண்டுக் குருகு என்பதனை உணர்த்திநின்றது. மறுவளாசன் வதோதயன் என்னும்பொருட்டு,

கையாறு * * * வென்று—எ-து, அங்ஙனங் கூறி, இனி வருகின்ற இராக்காலத்து நின் அம்புகள் இறந்துபடுவியாமல் யான் உயிர்கொண்டு இருக்கும்படி அருளுமாயின், அவசத்தாற் சிறந்து துயிலேற்றுச் கலங்கின கண்ணாலே எனக்குக் கைமாற்றைச் செய்தவனைக் கனவிலே கண்டேனாயின், அக்கண்ணைக் கடுக விழித்துப் பாராதே மெத்தெனப் பார்ப்பேன்; பார்த்தபின் தப்பிப்போகாதபடி தாழ்ந்து கிடந்த துகிலைப் பிடித்துக்கொள்வேன்; பிடித்துக்கொண்டு என்மேனி வேறுபாட்டினைக் கண்டு இவள் நந்தலைவியோ அல்லளோ என்று ஐயத்தை நெஞ்சிட்டத்தே கொண்டு என்னை அறியாதே கைவிடுவனாயின் என் நாண்முதலிய குணங்களையும் மேனிநலத்தினையும் மெய்யாகக் கைக்கொண்டுபோன கள்வனென்று எல்லாருங் கேட்கும்படி விளாவாய்க் கூப்பிடுவேன் என்று காமனை நோக்கிக் கூறினாள்; எ-று.

ஓ அசை.

வின்னவன்மி * * * றொடர்பு—எ-து, அங்ஙனங் கூறி, ஊரினுள்ளீர்! எங்களைநோக்கிக் கூறுகின்ற நீ ஞாயிற்றையுங் காமனையும் நோக்கிக் கூறியதற்கு அவை என்செய்யுமென்று என்னைக் கேளன்மின்; எந்நாளும் என்கண் துயிலாமையைச் செய்தவன் தந்த நட்பின் உண்டான நோய் மடாநறவையுண்டானைப்போல் மயங்கும்படி விடாதே உயிரைப்பொருந்துந்தன்மையோடே கூடிவிட்டது; இனி இவ்வுயிரைக்காக்கும்வழி உண்டாயிற் காப்பீராக என்றுங் கூறினாள்; எ-று.

கனவினாற் * * * கொண்டு—எ-து, அதற்கு அவர் மறுமொழிகொடாதுநிற்றலின், முற்கூறிய ஞாயிற்றையுங் காமனையுமே பின்னும் நினைத்து, வருகின்ற இராக்காலத்துக் கனவின்கண்ணே அவனைக் கண்டு ஆற்றுதற்குக் காமன்கணை செய்கின்ற கொடுமையாலே கண் துயிலாவாயின், ஞாயிறே! எப்பொருளையுங் காட்டுகின்ற நீ கனவின்கண் வந்தாகிலும் அவனைக் காட்டாயாயில், இவ்வாறே வருத்தமுற்றுப் பனையீன்ற குதிரையையேறி அவன் எம்பாற் றானே வரும்படியாக அக்காமன்காலைக் கட்டிக்கொண்டு நின் அம்புகளை எனக்குத் தர வேண்டும் என்று காமனை இன்னும் இரந்துகொள்வேன் என்றுங் கூறினாள்; எ-று.

எனவாங்கு—எ-து, எனச்சொல்லி; எ-று. ஆங்கு, அசை.

கண்ணிணைபு * * * னகத்து—எ-து, இவ்வொண்ணுதல் அன்னையோ! ! என்று இனைந்து கண்கலங்கி அழுதாள், தோண்மெ

விந்து வளைநெகிழ்ந்தாள்; இப்பேதை, மடப்பம் வருதலினையும் மெல்லியநடையினையுமுடைய அன்னப்பெடை விரைந்து செல்ல, அதனைச் சேர்ந்த அன்னச் சேவலின் கூட்டம்போலே, பின் தன் காதலன்வர ஆங்கே அவனைக்கண்டுதான் அழுந்தின துயரமெல்லாம் அறுதியாக மறந்தாள்; மறந்து இத்தையலாள் பின்னர் ஊரிலுள்ளார் நகைத்த நகையையும் போக்கிப் போன நாணமும் தன் மெய்யிடத்தே வந்து நிற்கையாலே தலையிறைஞ்சித் தன் மெய்யிடத்தே அழகுண்டாக மனத்திடத்தே நகையுண்டாக அந்நல்லெழின் மார்பணிடத்தே சேர்ந்தாள்; இம்மகிழ்ச்சியையும் எல்லீருங் காண்பீராக எனக் கண்டார் வியந்து தம்மிற் கொண்டு கூறிற்றாக உரைக்க; எ - று.

இது கண்டார்க்கு அவராக்கங் கண்டு மருட்கை பிறந்தது.

‘கொலைவினைக் காணேன்கொல் யான்,’ என்னுந்துணையுங் கூறத் தகாதன கூறலின் மடனிறந்தவாறுஞ் ‘செறுதுளனுயிர் கொள்வேன்’ என்றதனாற் றன் வருத்தந் தோன்றாமற் கூறலின் வருத்தமிறந்தவாறுங் ‘காமன்கணையிரப்பேன்’ என்றதனால் அவனை வருத்துவேன் என்று அவனை வியவாமையின் மருட்கையிறந்தவாறுங் ‘கலையிய கண்புருவம்’ என்னும் உறுப்பான் வனப்புமிகுதி கூறலின் மிகுதியிறந்தவாறுங் காண்க.

இஃது ஐஞ்சீரடி வந்த தரவும் நெடுவெண்பாட்டும் ஐஞ்சீரான் வந்த ஓரடியானொன்றும் நெடுவெண்பாட்டும் இருசீரானொன்றுங் குறுவெண்பாட்டும் நெடுவெண்பாட்டும் இரண்டுகுறுவெண்பாட்டும் நெடுவெண்பாட்டுங் குறுவெண்பாட்டும் மூன்றுநெடுவெண்பாட்டுந் தனிச்சொல்லும் வஞ்சியடியிரண்டு மூன்னூர்விரவும் யாப்பின்வேறுபட்ட கொச்சகவெண்பாவும் பெற்ற கொச்சகக்கலி. (௯௦)

௧௪௮. தொல்லியன் ஞாலத்துத் தொழிலாற்றி ஞாயிறு
வல்லிவன் கூறிய வினைதலை வைத்தான்போற்
கல்லடைப்பு கதிருன்றிக் கண்பயங் கெடப்பெயர
வல்லது கெடுப்பவ னருள்கொண்ட முகம்போல
மல்லனீர்த் திரையூர்பு மாவிருண் மதிசீப்ப
வில்லவ ரொழுக்கம்போ லிருங்கழி மலர்கூம்பச்
செல்லுமென் னுயிர்ப்புறத் திறுத்தந்த மருண்மாலை;

மாலைநீ,

இன்புற்றார்க் கிறைச்சியா யினியவதோ செய்தாய்ம
னன்புற்றா ரழுநீத்த வல்லலுட் கலுழ்ந்திய
துன்புற்றார்த் துயர்செய்த றக்கதோ நினக்கு;

மாலைநீ,

கலந்தவர் காமத்தைக் கனற்றலோ செய்தாய்ம
னலங்கொண்டு நல்காதார் நனிநீத்த புலம்பின்க
ணலந்தவர்க் கணங்காத றக்கதோ நினக்கு;

மாலைநீ,

எங்கேள்வற் றருதலுந் தருகல்லாய் துணையல்லை
பிரிந்தவர்க்கு நோயாகிப் புணர்ந்தவர்க்குப் புணையாகித்
திருந்தாத செயினல்லா லில்லையோ நினக்கு;

எனவாங்கு,

ஆயிழை மடவர லவல மகலப்
பாயிருட் பரப்பினைப் பகல்களைந் ததுபோலப்
போயவர் மண்வெளவி வந்தனர்
சேயுறை காதலர் செய்வினை முடித்தே.

இது *"வெளிப்படை தானே கற்பினொ டொப்பினு - ஞாங்கர்க் கிளந்த மூன்றுபொரு ளாக - வரையாது பிரிதல் கிழவோற் கில்லை" என்பதனான் அரசன் மண்கோடற்கு ஏவுதலின் வாளாணை யிரும் பிரிவின்கட் தலைவன் வரைவிடைவைத்து வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்துழி அவள் வருத்தமிகுதி கண்டார் கூறியது.

(இ-ள்.) தொல்லியன் * * * மருண்மாலை—எ-து, ஞாயிறு தன் கதிர்களாலே ஞாலத்திட்டத்துப் பழைய இயல்பினையுடைத்தாய்த் தான்செய்துபோதும் பொருள்களை விளக்குந்தொழிலினை யொன்றி நடத்திப், பின்னர்க் காமலர்க்கு யான் பிரிந்திருந்தாரை வருத்துதற்கு நீ போவாயாக என்று கூறிய காரியத்தினைத் தன்றலையிலே எடுத்துக்கொண்டுபோவான்போலே அத்தகிரியைச் சேர்ந்து, பல்லுயிருந் தங்கண்களாற் கொள்ளும் பயன்கெடும்படி போகத், தீவினை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௪0-ம் சூத்.

யைப் போக்குகின்றவனுடைய அருளைக் கொண்ட முகம்போலத் திங்கள் வளப்பத்தையுடைய கடலிற் றிரைமேலேதோன்றி அம் மயக்கத்தையுடைய இருளைப் போக்கப், பொருளில்லாதார் நிகழ்த்தும் இல்லறம்போலக் கரிய கழியின் மலர்கள் ஒழுகக் குவியத், தேய்கின்ற என்னுயிரின் புறத்தே வந்துவிட்ட மாலாய்! நீ அறிவு மயங்குதலையுடைய மாலையாய் இருந்தாய் என்றுங் கூறினாள்; எ-று.

மாலைநீ * * * நினக்கு—எ-து, அங்ஙனங் கூறி, அவள் அதற்குக் காரணமென்னெனிற், கூடி இன்பமுற்றவர்களுக்கு நேயமாய் அவர்கள் தம்மிற் கூடும் நிலைமையையோ மிகவும் முன்பு செய்து போந்தாய்; இப்பொழுது ஆடவர் தம்மேல் அன்புற்ற மகளிர் அழும்படி தம்மைக் கைவிட்டதனால் உண்டாயின அல்லலிடத்தே நின்று கலங்கிய துன்பமுற்ற மகளிரை வருத்தஞ் செய்தல் நினக்குத் தக்கதன்றே என்றாள்; எ - று.

மேல் வருகின்றவற்றிற்கும் இங்ஙனங் கூட்டி உரைக்க.

மாலைநீ * * * நினக்கு—எ-து, மகளிரைக் கூடிய கணவருடைய மனவேட்கையை அம்மகளிர்க்குத் துணையாய் நின்று அவர் மனத்தினின்று நீங்காது கனன்றெரியுந்தன்மையோ முன்பு மிகவுஞ் செய்தாய்; இப்பொழுது அம்மகளிர் நலத்தைக் கைக்கொண்டு பின்பு அவர்க்குக் கொடாத ஆடவராலே தந்நலம் போன தனிமையிடத்தே நின்று அலந்த மகளிர்க்குத் துணையாகாதே வருத்தமாகல் நினக்குத் தக்கதன்றே என்றாள்; எ - று.

மாலைநீ * * * நினக்கு—எ-து, எம்முடைய கேள்வரை முன்புபோல மனத்தைக் கலப்பண்ணிக் கொண்டுத் தருதலுஞ் செய்திலை; ஆதலால் நீ எமக்குத் துணியல்லை; நீதான் பிரிந்திருந்த மகளிர்க்குப் பிரிவாற் றோன்றிய நோயின்வடிவு நீதானேயாய்க், கூடியவர்களுக்கு அவர் பெறும் இன்பத்திற்கோர் தெய்வமாய், இங்ஙனம் நன்மையாகாத காரியங்களைச் செய்தொழுகுதல் அது நினக்கு நன்மையாகச் செய்யுங் காரியங்கள் இல்லையோ என்றாள்; எ - று.

இது கலக்கம் என்னும் மெய்ப்பாடு.

எனவாங்கு—எ-து, என்று சொல்லி; எ-று. ஆங்கு அசை.

ஆயிழை * * * முடித்தே—எ-து, திருந்தின இழையினை யுடைய மடப்பம் வருதலையுடையவள் வருந்தியவிடத்தே தூரிய நிலத்தே உறைகின்ற காதலர் பகைவரிடத்துச் செய்யும் போர்த் தொழில்களைப் போய் முடித்து அவர்மண்ணைக் கைக்கொண்டு பரந்த இருட்பரப்பினை ஞாயிறு போக்கினாற்போல அவள் வருத்தம் நீங்கவந்தார்; இஃது என்னவியப்போ எனக் கண்டார் கூறியதாக உரைக்க. எ - று.

இது கண்டோர்க்கு அவர் ஆக்கங்கண்டு மருட்கை பிறந்தது.

"தானே சேறலுந் தன்னொடு சிவணிய-வேனோர் சேறலும் வேந்தன் மேற்றே" என்பதனான் முடியுடைவேந்தன் தன் பகை மேற்சென்று மண்கோடலை உரித்து என்றதனானும், வாளாணெதிரும்பிரிவு முடியுடை வேந்தர்க்குச் சிறுபான்மை என்றும் அவரேவப்பிரியும் அரசர்க்குப் பெரும்பான்மை என்றுங் கூறலானும், "வெளிப்படை தானே கற்பினொ டொப்பினு-ஞாங்கர்க் கிளந்த மூன்று பொருளாக-வரையாது பிரிதல் கிழவோற் கில்லை" என்றதனான் வரைவிடைவைத்து மண்கோடற்குப் பிரிதலில்லை என்று அதனை விலக்கினமையானுங், கண்டார் களவிற்கூறுதலின்மையானும், இப்பாட்டு அவள் மிகவும் வருத்தமெய்தின நிலைமையைக் கண்டு வருந்தினோர் அவன் வந்துகூட வருத்தம் நீங்கினமை கண்டு வியந்து கூறிய பெருந்திணையாம்.

இதுவும் இடையிடை சொற்சீரடிவந்து எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங்குன்றிய கொச்சகம். (கசஅ)

கசகூ. நிரைதிமில் களிறாகத் திரையொலி பறையாகக்
கரைசேர் புள்ளினத் தஞ்சிறை படையாக
வரைசுகால் கிளர்ந்தன்ன வுரவுநீர்ச் சேர்ப்பகேள்

கற்பித்தார் நெஞ்சழுங்கப் பகர்ந்துண்ணான் [விச்சைக்கட்
டப்பித்தான் பொருளேபோற் றமியவே தேயுமா
லொற்கத்து ளுதவியார்க் குதவாதான் மற்றவ
னெச்சத்து ளாயினுமஃதெறியாது விடாதேகாண்;

கேளிர்க ணெஞ்சழுங்கக் கெழுவுற்ற செல்வங்க
ளாளிலான் குடியேபோற் றமியவே தேயுமாற் -

சூள்பொய்த்த மனத்தவன் வினைவாய்ப் பின்மற்றவன்
வாள்வாய்நன் றாயினுமஃதெறியாது விடாதேகாண்;

ஆங்கு,

அனைத்தினிப் பெரும வதனிலை நினைத்துக்காண்
சினைஇய வேந்த னெயிற்புறத் திறுத்த
வினைவரு பருவரல் போலத்
துனைவரு நெஞ்சமொடு வருந்தினள் பெரிதே.

இது வரைவு நீட்டித்துழித் தலைவியது ஆற்றாமைகூறித் தலைவனை வரைவு கடாயது.

(இ-ள்.) நிரைதிமில் *** சேர்ப்பகேள்—எ-து, நிரைத் திமில்கள் களிறாகத் திரையொலிக்கின்ற ஓசை பறையாக, இணைத் தினையும் அழகிய சிறகினையுமுடைய கரையைச் சேர்ந்த புட்கள் காலாட்படையாகப் பாண்டியன் பகைவர்மேற் படையெழுச்சியாய்ச் சென்றாலொத்த செலவினையுடைத்தாகிய வலியினையுடைய கடலைச் சேர்ந்த நிலத்தையுடையவனே! யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்; எ-று.

தான் பாதுகாக்கின்ற கரையை அரசனைப்போலே சென்று அழிக்கின்ற கடற்சேர்ப்பனென்றதனாற் தான் பாதுகாக்கப் படுகின்ற நம்மை வரைந்துகொண்டு பாதுகாவாமல் அழிக்கின்றானென உள்ளுறையுவமந் தந்தவாறுணர்க. இனிப் பகையின்றி இருக்கின்ற கடல் பகைபோற்றோன்றினாற்போல அயலார் பகைபோல அலர்கூறி வருத்துகின்றார் என்றலும் ஒன்று.

கற்பித்தார் *** விடாதே காண்—எ-து, தனக்கோர் வருத்தமுற்றவிடத்து உதவினவர்கட்கு ஓர் வருத்தம் வந்தால் உதவாதவன், தன்னை நூன்முதலிய கற்பித்த ஆசிரியன் தன்பால் ஒன்று பெறாமல் மனம்வருந்தத், தன் கைப்பொருளை அக்கல்விப் பொருட்குக் கைம்மாறாகக் கொடுத்து உண்ணானாய்த், தான்கற்ற வித்தையிடத்தே தப்புப் பண்ணிக்கொண்டவனுடைய கல்விப் பொருள் நாடோறுந் தேயுமாறுபோலத், தானே தானாகத் தேயாநிற்பன்; அதுவேயன்றிப் பின்பு அச்செய்ந்நன்றிக் கேடாகிய அது தன்னுடம்பினை ஒழித்து உயிர்போனவிடத்தே யாயினும் நுகர்வியாமற் போகாதுகாண்; எ-று.

கேளிர்க * * * விடாதே காண்—எ-து, தான் சூளுறு கின்ற சூளுறவினைக் காண்கின்றவர் மனங்கொள்ளும்படி சூளுற்ற மனத்தையுடையவன் தான் சூளுற்ற காரியத்தினை முடிவு போகாது பொய்த்துவிடுவனாயிற், தன்னைச்சேர்ந்து வாழுஞ் சுற்றத்தாருடைய நெஞ்சுதான் ஒன்றை அறியாமையால் வருந்தும்படி தன்னோடே கெழுமுதலுற்ற செல்வத்திடத்தேதானின்று அச்செல்வத்தை மேலே மேலே வளர்க்கும் முயற்சிதானும் இல்லாதவனுடைய குடி நாடோறுந் தேயுமாறுபோலத் தானே தானுகத் தேயாநிற்பன்; அதுவே யன்றிப் பின்னர் அச்சூளுறவினைப் பொய்த்த தீவினை மறுமையில் விரவின் அது வாளின் வாய்கூரிதாய்ச் சுவர்க்கம் பெற்றானாயினும் நுகர்வியாமற் போகாதுகாண்; எ - று.

இது வரைந்துகொள்வல் எனச் சூளுற்றதனைப் பொய்த்தாய் என்றாள்.

ஆங்கு அசை.

அனைத்தினிப் * * * பெரிதே—எ-து, பெரும ! செய்ந் நன்றிக்கேடு பொய்ச்சூளுறவாகிய தீவினையின் தன்மை யாம் முற் கூறிய அத்தன்மைத்து, இனி நீதான் அத்தன்மைத்தாதலை நின் மனத்தால் நினைந்துபார்; இவள் தான் தன் பகைவனோடு சினத்த அரைசன் அவன் எயிற்புறத்தே சென்று விட்டவினையால் உழிஞையானுக்கு வந்த வருத்தம்போலே வரைவு கடிதின் முடிதற்கு விரைதல் வரும் நெஞ்சத்தாலே பெரிதும் வருந்தினாள்; இனி அவ்வருத்தம் நீங்கும்படி கடிதின் வரைவாயாக எனவரைவு கடாயினான்; எ - று.

இதனாற் தலைவர்க்கு அசைவுபிறந்தது.

இது சிறுமைக்கு எல்லைகூறிய நான்கடியின்றி மூன்றடியான்வந்த தரவும் நான்கடித்தாழிசை இரண்டும் ஆசிரியச்சுரிதகமும் வந்தமையில் யாப்பின் வேறுபட்ட பாநிலைவகைக் கொச்சகம். (௯௨)

௧௫௦. அலர்ந்திகழ் நறுங்கொன்றை யலங்கலந்தெரியலா
னிலங்கெயி லெப்பிறந்த வெரிபோல வெவ்வாயுங்
கனைகதிர் தெறுதலிற் கடுத்தெழுந்த காமத்தீ

மலைபாந்து தலைக்கொண்டு முழங்கிய முழங்கழன்
மயங்குதர் மறுகலின் மலைதலைக் கொண்டென
விசும்புற நிவந்தழலும் விலங்கரு வெஞ்சரம் ;

இறந்துதா மெண்ணிய வெய்துதல் வேட்கையா
லறந்துறந் தாயிழா யாக்கத்திற் பிறந்தவர்
பிறங்குநீர் சடைக்கரந்தா னணியன்ன நின்னிறம்
பசந்துநி யினைலியயாய் நீக்கலு நீப்பவோ ;

கரிகாய்ந்த கவலைத்தாய்க் கல்காய்ந்த காட்டகம்
வெருவந்த வாறென்னார் விழுப்பொருட் ககன்றவ
ருருவவேற் றார்தியா ணெண்ணக்க வளையனநின்
னுருவிழந் தினையயா யுள்ளலு முள்ளுபவோ ?

கொதித்தாய்க் குன்றிவர்ந்து கொடிக் கொண்ட
கோடையா
லொதுக்கரிய நெறியென்னா ரொண்பொருட் ககன்
றவர்
புதுத்திங்கட் கண்ணியான் பொற்பூண்ஞான் றன்ன
நின்
கதுப்புலறுங் கவினையாய்க் காண்டலுங் காண்பவோ?

ஆங்கு,

அரும்பெற லாதிரையா னணிபெற மலர்ந்த
பெருந்தண் சண்பகம் போல வொருங்கவர்
பொய்யா ராகுத றெளிந்தனை
மையீ ரோதி மடமொழி யோயே.

இது பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவனை நினைந்து ஆற்றாத தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவித்தது.

(இ-ள்.) அலர்ந்திகழ் * * * வெஞ்சுரம்—எ-து, நீர்நிலைக் கருகே விளங்குகின்ற அலங்கலையுடைய கொன்றை மாலையையுடைய இறைவன் திரிபுரத்தை எய்தகையினாலே தோன்றின முற்றுங் கும் வெம்மையையுடைய நெருப்பு விசும்புற நிவந்து அழலுமாறு போலச் செறிந்த கிரணங்களையுடைய ஞாயிறு எவ்வாயுஞ் சுடுகையினாலே முளிந்த மூங்கில் தம்மிலே இழைதலைக்கொண்டதாக அதனிடத்தே கடுத்தெழுந்த முழங்கிய காட்டுத்தீ அவ்விடத்தைக், கைக்கொண்டு விசும்பிலே உற ஓங்கி வெம்மையைச்செய்யும்,

விலங்குகள் பலகாலுந் திரிகையினலே மயங்கின அதரையுடைய, மலைகள் பரந்து குறுக்கிட்டுக் கிடக்கும் போதற்கு அரிய சுரத்தை; எ-று.

செய்யுஞ்சுரம், அதரையுடையசுரம், போதற்கரியசுரம், என்க.

விலங்கு வருவிக்க. அலங்கலையுடைய கொன்றை என்றார் தாராகப் பூத்தலின். அலங்கல் அசைவுமாம்.

இறந்துதர் * * * நிப்பவோ—எ-து, ஆயிழாய்! தாம் எண்ணிய காரியங்களைப் பெறுதலானுள்ள விருப்பத்தாலே அறத்தினைக் கைவிட்டு வெஞ்சுரத்தையிறந்து பிறங்குகின்ற நீரைச் சடையிலே மறைத்தவனை ஒத்த பொருளாக்கத்திலே பிரிந்தவர் அழகினையுடைய நின்னிறம் பசந்து நீ இத்தன்மையையாக நின்னைக் கைவிடுதலுஞ் செய்வரோ? அங்ஙனஞ் செய்யார்காண், எ-று.

இறைவனை ஒத்தபொருள் என்றார், பொருள் நின்றுழி நில்லாது பலரிடத்துஞ் சென்றதேனும் ஒன்றானுந் தனக்குக் கேடின்றி இருத்தலின். அணி அழகு.

கரிகாய்ந்த * * * முள்ளுபவோ—எ-து, வெந்த கரியினையுடைய பல வழியினையுடைத்தாய்க் கற்கள் காய்ந்த காட்டகத்தை வெருவுதல் வந்த வழியென்று கருதாராய் வடிவையுடைய ஏறுகிய மூர்த்தியையுடையானை ஒத்த விழுப்பொருட்கு அகன்றவர் நச்க ஒள்ளிதாகிய வளையினையுடைய நின்னுருவை இழந்து நீ இத்தன்மையாக அப்பொருளையே நினைத்தலையுஞ் செய்வரோ? அங்ஙனஞ் செய்யார்காண்; எ-று.

நக்க என்னும் எச்சம் ஒள்ளிதாகிய என்னும் வினைகொண்டது.

கொதித்தாய்க் * * * காண்பவோ—எ-து, ஞாயிறு கீழ்த்திசையிடத்து உதயகிரியிலே வந்து தோன்றிப் பின்பு கொதித்துப் பரந்து தான்கொண்ட கோடைக் காலத்தாலே போதற்கு அரிய வழியென்று கருதாராய்ப் புதிய திங்களாகிய கண்ணியையுடையானை ஒத்த ஒள்ளிய பொருட்கு அகன்றவர் பொன்னாற் செய்தலைக்கோலங்கள் தாழ்ந்து விளங்கின நின் மயிர் அவ்வாறன்றிக் காய்கின்ற அழகை நீயுடையையாக அப்பொருள் வேட்கையை

மனத்தாற் காணுதலையுஞ் செய்வரோ? அங்ஙனஞ் செய்யார் காண்; எ-று.

ஆங்கு அசை.

அரும்பெற * * * யோயே—எ-து, கருமையினையும் நெய்ப்பினையுமுடைய ஓதியினையும் மடப்பத்தையுடைய மொழியினையுமுடையாய்! பெறுதற்கு அரிய ஆதிரைநாளையுடைய இறைவன் திருமேனி அழகைப் பெறும்படி மலர்ந்த பெரிய குளிர்ந்த இச்சண்பகம் பருவம்பொய்யாதவாறுபோல அவர் தாங் கூறிய பருவத்தைப் பொய்யாராய் வருதலை அவர் கூறிய கூற்றால் நீயும் யானும் ஒருங்கு தெளிந்தேம்; அங்ஙனந் தெளிந்த பருவங் கழிவதற்கு முன்னே வருவர்; அவர் மொழியைத் தெளிவாயாக என ஆற்றுவித்தாள்; எ-று.

இது கைம்மிகலென்னும் மெய்ப்பாடு எய்திநின்ற தலைவிக்குப் பின்னர்ச் சூழ்ச்சி பிறந்தது. இஃது இளவேனிற் பருவங் குறித்து வற்புறுத்திப் பிரிய ஆற்றியிருந்து அப்பருவம் வந்தபின்னர் ஆற்றாளாய் இரங்குகின்ற தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவித்தலான் இரக்கமாகிய உரிப்பொருள் சிறத்தலின் அவ்வுரிப்பொருள் முதலினுங் கருவினுஞ் சிறந்ததென்று இரக்கத்திற்கு உரிய நெய்தலிற் கோத்தார்; "முதல்கரு வுரிப்பொருளென்ற மூன்றி - னுவலுங் காலைமுறை சிறந்தனவே - பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை" என்றாகலின். இதுபாலைக்கு உரிய முதலுங் கருவும் வந்து அதற்கு உரிய உரிப்பொருள் சிறவாமல் நெய்தற்கு உரிய உரிப்பொருள் சிறந்ததாயிற்று.

இது தரவியல் ஒவ்வாது அதனகப்பட்டுவந்த சுரிதகத்தான் இற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (௩௩)

☞ "முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச் - சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே" என்புழிச் சொல்லியமுறையாற் சொல்லவும்படுமென்றலின் இத்தொகையைப் பாலை குறிஞ்சி மருதம் முல்லை நெய்தலென இம்முறையே கோத்தார் நல்லந்துவனார்.

நெய்தற்கலி முற்றும்.

கலித்தொகையுரை முற்றும்.

விளம்பரம்.

இதன் அடியிற் குறித்த புத்தகங்கள் சென்னபட்டணத்தில் வித்தியானுபாலனயந்திரசாலையில் ந. க. சதாசிவப்பிள்ளையவர்களிடத்தும், கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில் வ. புஷ்பரதச் செட்டியாரவர்களிடத்தும், சிதம்பரத்திற் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை விசாரணைக் கருத்தர் க. பொன்னுசாமிப்பிள்ளை யவர்களிடத்தும், யாழ்ப்பாணத்திற் சுன்னாகம் அ. குமாரசாமிப்பிள்ளையவர்களிடத்தும், தஞ்சாவூரிற் புத்தகவியாபாரம் தா. திருவேங்கடபிள்ளையவர்களிடத்தும், திருநெல்வேலியிற் புத்தகவியாபாரம் ந. வ. சொக்கலிங்கபிள்ளையவர்களிடத்தும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

	ரூ.	அ.
தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சேனாவரையம் ...	௨	௦
ஷை பொருளதிகாரம், நச்சினார்க்கினியம் ...	௬	௦
* நல்லந்துவனார் கலித்தொகை	௩	௮
* தணிகைப்புராணம்	௩	௦
வீரசோழியம்	௪	௮
இறையனார் அகப்பொருள்	௧	௮
* † இலக்கணவிளக்கம் கையொப்பக்காரருக்கு ...	௫	௦
,, ஏனையோர்க்கு ...	௭	௦

* பாடசாலை மாணாக்கர் ஒருங்குசேர்ந்து தத்தம் வித்தியாசாலைத் தலைவர் வழியாக நேரே என்னிடத்திலிருந்து ஒரே முறையில் ௨௫ - பிரதிக்குக் குறையாமல் அழைப்பித்தால் இவை மூன்றும் அரைவிலைக்குக் கொடுக்கப்படும்.

* † அச்சிலிருக்கின்றது. சர்வதாரி வருஷத்தில் வெளியாகும்.

புதுக்கோட்டை
சர்வஜித்து ஆடி மீ } சி. வை. தா.